

જીવી કિતાબો પહેલાં કાઢરી કુંપનીની રજીસ્ટર
 જીવી કિતાબો બીલીમોરાથી મંગાવવાનું
 ધ્યાનમાં રાખવું. 1 12/3

ઝીંદા કરમાત

ગામી-નયે અમલીયાત.

ખાવાનારું તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર--
મીર સયદઅલી કાઢરી, બીલીમોરા.
 પ્રસિદ્ધ કરવાનું કેકાણું-દેગડી સ્ટ્રીટ, બીલીમોરા.

આ પુસ્તક મેં ૧૮૬૭નાં રમમાં એક મુજબ રજીસ્ટર
 કરાવી છે. માટે માલીકની રજા સિવાય કોઇએ
 છાપવી અગર છપાવવી નહીં.)

આવૃત્તિ બીજી સેને ૧૩૩૭ હીજરી.
 સેને ૧૮૧૯ નક્લ ૨૦૦૦.

સુરત ચોટાનાં પુલપટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રોન્ટીંગ
 પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કીંમત ૩. ૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ સંચાલક

૬૮૨૯

૭૬૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૩૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સ્ત્રીના ૩૧૨૧ નામ

વિષય ૮૭ : ૨૬

દુસરા-એડીશન.

દીખાયા

ઝીંદા કરામાત,

ઉર્ફ

~~અમલી~~ અમલી-નયે અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતથી કિતાબ મેને ઇસલીયે
છપવાઈ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતરી કિતાબોંકો પબ-
લીકને બડી કદ્ર, યોર ઇન્જતકી નિગાહસે દેખા હે. યોર
હબરોં શાયેકીન મેરી તાબા તસનીફકી ખરીદારીકે હમેશા
ચુતેઝર બને રેહતે હેં.

પેહલે અયસે અમલીયાત, યોર ઉસકે લેદ, ઉસતાહ
અપને શાગીરદોંકો બડી ખીદમતકે બાદ બતલાયા કરતે થે.
બાબ-કલ હરએક ઇલમકી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે,
હર શખ્સ અપને ઘર બચઠકે સીખનેકા આદી હો-ગયા હે.
ઇસલીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે ખુદકે કાયદે-કે લીયે
ઇધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હેં, યોર

અસલી ખાતકા પતા નહીં લગાતે હેં. જીસસે પરહને-વાલેકો કાયદે-કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલિમકી રીઝ કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમે એતેબાર (યકીન) ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી ઓર છપી હુઇ કિતાબોંસે તલ્લીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદે ઓર ખીદમત કરકે, જો ચીજે હાસિલ કી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નજર કીયા હું. ઓર અમલીયાતકે કવાએદલી લીખ્તે ગયે હેં, કે જીસસે આમીલકો કામચાખી હોવે, ઓર લોગ અપના શોક પુરા કર સકેં. યે કિતાબકી સખ નકલેં ખલાસ હો-જાનેસે દુસરી મરતબે છપવાઇ હેં.

યે કિતાબ મેંને બહી મેહનત ઓર તજવીજસે જમા કરકે લીખ્તી હે. અગર ઇસસે કીસીકો કાયેદા પહોંચે, તો મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરે ઓર ઇસમેં કીસી જગા ખતા નજર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયુંકે ખતા હરએક ઇનસાનસે હોતી હે.

આખીર સખસે અર્જ કરતા હું, કે એક વક્ત ઇસ કિતાબમેંસે ઝુરૂર તજરૂબા કરે, કયુંકે બગેર આજમાઇશકે કુછ હાસિલ નહોગા. લેકીન બેજા કાયેદા ન-હોવે.

મુાબીલીમારા

કમહી-સ્ત્રીટ,

રાહીમ દુઆગા.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ઝીંદા કરામત

ઉર્ફ

ખઝી-નયે અમલીયાત

બિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

ખાઅદ હુન્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઇલમ ઓર
ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરૂરત હે, બગેર ઉસ્તાદકે ફરગીઝ મુખ-
તદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા. ખુસુસન ઇલમે અમલી-
યાતમેં તો વાજીબ હે, કે જબ ઇસકે સીખનેકા કોઇ કસદ
કરે, તો અવ્વલ કીસી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે
સીખે. ઓર ઇબ્તદાત હામીલ કરે. જસ તરેહસે મુરશીદ
ઇરશાદ ફરમાતે હે, ઉસી તરેહસે કરે. જરા ફરક નહો.
ઓર યે યકીન રખે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, બોહ
મહી હે. તો અપને દીલમેં જરા શક નલાવે. ઓર ઉસકો-હી
બરહક સમજે તબ ઝુરૂર ફાયેદા કામીલ હોમા. ઓર
ઇતશા-અદ્દાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ નહોગી, ઓર અગર
જો-ઇબ્તદાત ઓર સાહેબે અમલી તલકીન બ-અઝયેર કોઇ

અમલ કીયા જાવે, તો કુછ પ્રાચેદા ન-હોગા. ઇસી સમયસે ના-વાકીફ આદમી અમલ પઠકર રજઅતમે (ફીટકારમે) ગીરફતાર હો-જતે હે, ઓર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હે. ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહીં હોતા હે.

તાસીરાત અસમાયે ઇલાહી હક હે, ખાજે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના, ઓર આયાતે કુરઆની વ-ગયરા સે, ઇનકાર કરતે હે. ઓર ઉસકો ફેઅલે અબસ (નીકમ્મા) સમ-જતે હે. ઓર કેહતે હે, કે ઇનમેં કુછબી તાસીર નહીં. ઇસકે પઠનેસે કયા હોગા, હમકો તો ખુદાપર તવકકુલ હે. ઓર ઇન ખાતોસે ઇજહારે તવકકુલ કરતે હે. રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હોગયે હે. તરેહ તરેહકી અપની બહીલાના તકરીરે ગીલાતે હે. ઉન ગુમરાહોંકો ખુદાયે તઆલા રાહે રાસ્ત દીખાવે. મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકો તાસીરાતકે મુખુતમે ચંદ દલીલે લીજખી જાતી હે.

હક તઆલા અપને કલામે પાકમે ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે “વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને મા-હોવા શીફાઉન.” યાને “હમ ઉતારતે હે કુરઆનમેસે, છસસે લોગ શીફા પાવે.” ઓર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફર-માયા હે, કે “મલ-લમ યસ તશફે ખિલ-કુરઆને ફલા શીફા અદલાહ.” યાને જો કોઈ શીફા ન-હુવે કુર-

આનસે, પણ નહીં શીકા દેગા ઉસકો અણાહ. યાને ફીર કીસી ચીજસે ઉસકો શીકા ન-હોગી.

અસહાબે કીરામ ચોર અવલીયાયે ઉઝગામને આયાતે કુરઆની, ચોર દુઆયે પઢકર અકસર બીમારો વ-ગયરા પર હમ કરતે થે, ચોર ઉલમાને ઇસ બારેમે બહોત કુછ લીખ્યા હે. ચોર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહમદીયોને આયાતે કુરઆનીસે સહહા કીસમકે અમલીયાત મુકર્રર કીયે હે. ઉનકી જકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફર માયે હે. તો અયસે અમરે બાહીરસે ઇનકાર કરના નાદાનીકા કામ હે. હુર સાહીબે અકલ ઇસસે માહીર હે. કે ખાલીક જલ્દ શા-નહુ ને, કોઈ ચીજ અયસી મખલુક નહીં કી, કે જીસમે કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, ચોર આયાતે કુરઆની, ચોર દુઆયે, કે જો પાક હે, ઉનમે તાસીરે જુદર હે, ચોર નફા ચોર નુકસાન બ-અયને મુશાહીદા હોતે હે. ચોર કયામત તક યે સીલસીલા બારી રહેગા.

હુર અમરમે તરકીબકો બડા દખલ હે, બ-ગયેર તરકીબકે કોઈ ચીજ મોયસ્સર નહીં હોતી, મલસન અતી-ખાને મરજોંકે લીયે નુસખે દીયે. ચોર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ચોર-વક્ત બતા દીયે. ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુશીહ હોતે હે. અગર કુછબી ઉસસે ખીસાફ

હું, તો કુછકા કુછ હો-ગયા. અગર કોઈ શખ્સ ના-વા-
 કીક બ-ગયેર પેહુછાને મરઝકે, હવાકી તાસીરાત દેખકર કોઈ
 નુસખા ખીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઇસ્તીમાલસે
 સીવાયે નુકસાનકે કાયેદા ન હોગા. મસલ મશહુર હે; કે
 “નીમ હકીમ ખત-રયે જાન. એર નીમ મુદ્દા ખત-રયે ઇમાન.”
 કોઈ મકાન, યા કપડા યા ખાના, બિદુન તરકીબકે તૈયાર
 નહીં હો-સકતા હે. અયસાહી અમલ પઢને એર તાવીજ
 લીખનેમેં તરકીબ એર વકત મુકરર હે. ઇસલીયે સુફી-
 યોને અમલીયાતમેં વકત, પરહેઝ, એર સખ તરકીબે ખતા-દી,
 કે છસસે અમલ કરને-વાલી મેહનત બરખાદ નહો. જબ
 તરકીબે ખાસ-કે સાથ જો અમલ, યા તાવીજ કીયા જાયેગા,
 તો ઝુરર ઉસકી તાસીર હોગી. એર અગર યે કહ્વા જાયે, કે
 હુમને અમલ પઢે, એર તાવીજ લીખજે; લેકીન કુછલી
 તાસીર ન-હુછ; તો ઇસમેં અપનાહી કુચુર હે. ના-વાકીફ
 લોગ બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હે. અગરયે ખુદા-
 વંદ તઆલાને સખ ઉમરાતકે, કે જો હુયે હે, એર હોંગે,
 ઉનકો લોહે તકદીરમેં લીખ દીયે હે, મગર ચેહલી હુકમ
 ફરમાયા, કે “ઉદ-ઉની અસ-તજુબ લકુમ.”
 યાને મુજકો પુકારો, કે પહોંચું તુમ્હારી પુકારકો. આકીલ
 કો આહીયે, કે તકદીરકે લીખે હુયે પર ગાફીલ ન રહે,
 અપને મતલબકો ફરગાહે ઇલાહીમેં અર્જ કરતા રહે, ચકીલ

કરના આહીયે, કે દુઆ હો યા દવા, બ-ગવેર હુકમે ઇલા
હીકે અસર ઉસકા આહીર નહીં હોતા. ચુનાંચે કલામે
પાકમે આયા હે, કે “લા ત-ત હર રકો જર રતુન
ઈલા. બે-ઈજ નીલાહ. ” યાને નહીં હીલતા કેઈ
જરરા, મગર સાથ હુકમ અલાહ કે, કબી એક દવાસે
ફાયેદા હોતા હે, ઓર કબી ઉસસે તુકસાન હોતા હે.
નફા ઓર તુકસાન ખુદા-કે ઈખત્યારમે હે. કીસીકો ઉસમે
ફખલ નહીં, અગર દુઆ ઓર દવાકી તાસીર આહીર ન
હો, તો ખ્યાલ કરના આહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી ચુંહી થી,
ઓર ઇસીમે બેહતરી હે. ઇનસાન બહોતસે કામોંકો
અપને લીયે. અછછા જાનતા હે, ઓર હકીકતમે વોહ
ઉસકે હુકમે ખુરે હોતે હે ઓર જીનકો ખુરા જાનતા હે,
વોહ ખુદાયે અલીમકે ઇલાહેમે ઉસકે લીયે અછછે હે.
જયસા કે અલાહ તઆલાના ફરમાયા હે, “ વ અસા
અન તક-રહુ શાય-અન, વહોવા ખયરૂલ લકુમ વ
અસા અન તોહોખુ શાય-અં વ વહોવા શર રહુ લકુમ.”
યાને વોહ શાયદ તુમકો ખુરી લગે, એક ચીજ, ઓર
બેહતર હો તુમકો ઓર શાયદ તુમકો ખુરા લગે. એક
ચીજ. ઓર વોહ ખુરી હો તુમકો. મશાયેખોંને ચિલ્લોંમે
ખચકના ઈખત્યાર કીયા હે, ઓર તસબુક્કી કિતાબોંમે
ચિલ્લા-કશી ઓર ગોશા-નરીનીકે અકસર ફવાયેદ લીખ્યો
હે. ઓર ઉસસે સત્તહ તમેહકે લેહ આહીને ઓર ખોંજીની

માન્યુમ હોતે હેં. હમારે અરખાએ તરીકતને ઇસકો ઇખલાસ
કીયા હે, ઓર હબરોં કવાયેદ હાસીલ કીયે હેં.

બાબ પહેલા-અમલીયાતકે ચંદ કવાએદ.

આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે ચાબહે
સુમ ઓર સલાત રહે. યાને નમાઝ પઢે, ઓર રોઝે રખે.
તાકે નફસે અમમારા જે રહે. ઓર કુવતે (હયવાની) બહામીયા
દખી રહે. ઓર અપને મજહબકે મોવાફીક યાદે ઇલાહીમે
મશગુલ રહે. કે ઇસસે તખીયાત હર વક્ત નેક ખ્યાલકી
તરફ મુતવજજા રહે.

અકલે હલાલ ઓર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે,
ઓર સચ ખાલે. હદીસે શરીફમે આયા હે, કે ફરમાયા
હબરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, પાક કરો ખાના અપના,
તાકે હુઆ તુમહારી બહોત જલ્દ અલ્લાહ તઆલા અપની
રહમતસે કુબુલ ફરમાવે, ઓર હદીસે શરીફમે આયા હે, કે
અગર એક લુકમા હરામકી રોજસે કીમીકે પેટમે જાતા હે,
તો ચાલીસ રોજ તક ઉસકી હુઆ કુબુલ નહીં હોતી.
ઓર દીલમે સીયાહી આ-જાતી હે, આમીલકો વાજબ હે,
કે લુકમા હરામકા ન ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે મુસ્તી

પચકા હોતી હે, ઓર નીંદ ગાલીબ હોતી હે. જખ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમે ખામી આયેગી, ઓર મેહનત ખરબાદ હોગી.

જુટ બોલનેસે પરહેઝ કરે, ને કોઈ જુટ બોલતા હે, ઉસકી ઝખાનસે તાસીર બાતી રહતી હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ સદકા દેના બેહતર હે, કયું કે મોહતાબેકા ખુશ હોના ખુશકી ખુશનુહીકા ખાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી નેશ કરતી હે. ઓર સદકા દેને વાલા અદ્વાદકા ખ્યારા હો-બાતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ તર્ક કરના (છાંટદેના) હયવાનાતે જલાલી, વ જમાલીકા જુર હે. જલાલી યે હે: ગોશત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હે: દુધ; દહી, મખખન; ઘી, વ-ગયરા. ઓર મકરૂહાત યે હે: જયસે લક્સન, ખ્યાજ, હીંગ, યા ને ચીજ બદખુ-દાર હો, ઓર ડકારબી બદખુ-દાર ઉસસે આવે, કયું કે મલાયેકાકો ઇસસે નીહાયત નફરત હે. હદીસે શુરીફમે વારીદ હે, કે ફરમાયા હઝરત રમુલે કરીમ સલ, ને કે, ને કોઈ ચીજ બદખુ-દાર આવે, વોહ હમારી મસજીદમે હાજીર નહોવે. કે ઉસકી બદખુસે મલાયેકાકો અજાયત હોતી હે. જખ કોઈ શખસ અમલ પઢને બયઠતા હે, તો મોવજિલ ઉસકે હાજીર હોતે હે. અગર ઉસકે મોહસે પઢત વક્ત બદખુ નીકલેગી, તો મોવજિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેજે; તો કાયદેકે બદલે નુકસાન હોગા, પસ અયસે અમલોંમે સીફ મુંગકી દાલ, ચોર ખુશક રોટી ખાના પડતી હે. ચોર બાઝ અમલોંમે જવકી રોટી સીફ નમક ડાલકર ખાની પડતી હે. ચોર બાઝ અમલોંમે તો ચહાંતક પા-મંદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પરતી હે. ચોર વોહણી બા-વુઝુ પકાની પડતી હે.

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક ચોર સાફ રહે. ચોર જબ અમલ પઢે; યા તાવીજ લીખ્ખે, તો શુસલ કર લેવે, યા વુઝુ કરલેવે, બ-ગયેર ઉસકે કલી અમલકા પઢના શુરૂ ન કરે. ચોર ખ્યાલ રખ્ખે; કે હમેશા કપડે પાક ચોર સાફ રહે, કપડોંકી પાકી ખાતીનકી પાકી કરતી હે.

જબ અમલ પઢનેકા કરદ કરે, તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઇખત્યાર કરે. ચોર અવ્વામ આરતે ચોર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઇ જગામે અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ચોર છુસ મકાનમે બયઠે, વોહ જગા પાક ચોર સાફ હો. ચોર ખુશખુસે વોહ મકાન મહકા રહે, ચોર મુસલ્લે યા ચટાઇ પર બયઠે, અગર જમીન પર બ-ગયેર ચટાઇકે બયઠે, તો બેહતર હે, કયું કે ઇસમે આજીઝી સાખીત હોતી હે. ચોર આજીઝી ખુદાકી જનાબમે બહોત પસંદ હે, બયઠનેકી જગામે અંધેરા હો, તો બેહતર હે. અમલ પઢતે વક્ત કિબલેકી

તરફ મોંઢ કરકે નર્મોઝકે કાઅદેમે ખયઠતે હે, ઇસ તરેહ દો-ઝાનુ હોકે ખયકે.

અમલીયાતમે વક્ત ઓર જગાકા તાઅ-દ્લુક બહોત ઝુરરી હે, યાને ઇસ જગા પેહલે દીન વઝીફા શુરૂ કરે, ઉસી જગા સુદત પુરી હોતે તક પઢા કરે. ઓર પેહલે દીન ઇસ વક્ત પઢનાં શુરૂ કરે. ઉસી વક્ત પર હુરરોજ પઢા કરે. ઓર ઇસ મુસદ્દે ઓર ચટાઇ પર યા જગા પર પેહલે રોજ પઢે, ઉસીપર આખીર તક પઢે. અયસા ન કરે, કે આજ ઘરમે અમલ પઢા, તો કલ દરિયા-કે કોનારે ચલા ગયા, પરસુ કીમી બાગમે, યા ઉસમે અગલે રોજ કીમી મયદાનમે; યા અગર આજ સુખોહકો પઢા, તો કલ શામકે વક્ત પઢા. અયસા પઢનેસે અમલ દુરુદત નહીં હોતા હે. બાઝ ચીલ્લોમે જહાં રાતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના પડતા હે, અયસે અમલ અપને પરકે કાસી પાકીઝા હુજ રમે કરના ચાહીયે.

જખતક ચીલ્લાહ ફતેહ નહો. કુલ પરહેઝોંકી પા-બંદી લાઝીમ હે, નશાદાર શયકા હરગીઝ હરગીઝ ઇસ્તીમાલ ન-કરે મસલન ભાંગ; ચરસ, ગાંજ, મઠક, ચંદુ; અફયુન. શરાબ વ-ગયરા. ઇન ચીજોંકે સીવાયે ફેઅલે બદસે-લી પરહેઝ કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઓરતસે સોહબત કરનાલી બંદ રખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાદ, લી અમલકો હર

રોજ ખીલા-નાખા એક દક્ષ પંઠ લેના બુદ્ધ છે. તાકેવીઈ
ઓર દોરસે અમલ પર પુરા કબજા હાસીલ રહે. ઓર
ઉસડી તાસીર ઘટને નપવો. ક્યું કે વીઈ છોડ દેનેસે અમલકી
તાસીરમેં તુકસ આનેકા અંદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ખ્યાલ યાને તસબુર
ઓર અપની મુરાદકા ખ્યાલ પેશે નઝર રખમે. જખતક મત
લબ હાસીલ ન હો, તખતક અપના લેદ કીસીકો ન-કહે.

ખાજે અમલોંમેં જુખુર, યાને જુશખુ-બી જલાની
પડતી હે. પસ તસખીર ઓર હુબકે લીયે સંદલે સુદેદ,
સંદલે સુખ, ઈલાયચી સુદેદ, કાકુર, ઉદ, અગર, ઈતરીયાત
ખુશખુકી ખત્તી, યા ધુપ, વ-ગયરા. ઓર કપડોંકો મોઅત્તર
કરના હો, તો કીસી સુદેદ રંગકા ઇતર લગાવે, મસલન
મોતીયા, ચમેલી. મોલસરી. કેવડા, કરના, ઓર સંદલે સુદેદ
વ-ગયરા. ઓર ખાજોંમેં પોશાકકી પા-ખંદી લાઝીમ હુવા
કરતી હે. હુબ (મોહખત) ઓર તસખીરકે લીયે સુદેદ
પોશાક, યા કેસરી, યા બાફરાની રંગકી પોશાક પેહને,
તસખીર (હુબ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના, ખાજ
અમલોંમેં સીર્ફ એકહી આદર ઓઢની પડતી હે. ઓર પોહ
એક લંબી આદર લેકર આધી તલે ખાંધે, યાને નાફકે નીચે
ઓર આધી ઉપર ઓઢે, મગર સર ખુલા રેહને દેવે.

તસખીર: યા મોહખત, યા હુબકા તકશ લીખનેકે

લીયે શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર બાકસન
 યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ઈવજ, શુલાખ
 યા અરકે કેવડા ડાલકર ખુશબુદાર કરલે. અયસી સીયા-
 હીકે લીખખે હુયે તાવીજ, અમુમન યાતો દરીયામેં ડાલે
 જાતે હેં, યા હવામેં ઉડાયે જાતે હેં, યા પીલાયે જાતે હેં.
 યા ફતીલે બનાકર જલાયેલી જાતે હેં. ઓર ખાઝે અમલોમેં
 એક પાકીઝા રીકાખીમેં પાકીઝા રેતભર કે, ઓર શાખે અનારે
 શીરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હેં. યાને પેહલે એક
 નકશ લીખખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા. ફીર દુસરા નકશ
 લીખખા, ઓર ઉસેલી મીટા દીયા. ફીર તીસરા લીખખા, ફીર
 ઉસેલી મીટા દીયા. અલા હાજલ કીયાસ, ઇસ તરેહ લીખતે
 ઓર મીટાતે જાતે હેં. હત્તાકે ઉસકી ગીનતી પુરી હો-જાતી
 હે. અયસે નકશ અમુમન યાને ખાસ કરકે મુબોહકે વક્ત
 મુરજ નીકલનેકે પેહલે શુર કીયે જાતે હેં. ઓર સખસે
 બેહતરજગા અયસે કામકે લીયે, દરીયાકા પાકીઝા કીનારા હે.

હુખકે યાને મોહખખતકે લીયે જો અમલ શુર કરે,
 તો જીન દીનોમેં ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોમેં શુર કરે,
 યાને પેહલે યા દુસરે હફતેમેં શુર કરે, ઓર ઇસ કામકે
 લીયે નીચે લીખખે હુયે દીન, ઓર વક્ત અછછે ગીને
 જાતે હેં. પીર, ખુબ; જુમઆ. વકતે મુબોહ ઓર શામ, ઓર
 રાત. ઓર અકસર અયસે અમલ, યા દુસરે અમલ નવચંદી

જુમેરાત યાને જસરોજ જુમેરાતભી હો, ઓર ઉસી દીન આંઠ-
રાતભી હો, ઉસકો નવચંદી જુમેરાત કેહતે હે, ઉસ રોજ અમ-
લકો શુરૂ કરના એહતર હે. અગર અચસા મોકા ન-ખને, તો
જુમેરાતસે શુરૂ કરે. બહોતસે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાદ
શુરૂ કાયે જાતે હે,

જો અમલ જાનીયાત, યા હમઝાદકી દાઅવતકે હુવા
કરતે હે. ઉનમેં અપને ગીદ્ હીસાર (કુંડલ) કરના પડતા હે,
યાને અપને ગીદ્ કુંડલ ખેંચના પડતા હે. વર ન જાણ
હોતા હે. કયું-કે જાન યા મોવઝિલ, રાદમા પહોંચાવે.
ઇસલીયે હીસાર કરના જુરૂર હે. હીસાર કરનેકા તરીકા યે
હે. સુરયે અલ-હમ્દ, જો- કુદહો-વલ્લાહ, ઓર આયતુલ
કુરસી, તીનોં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર દમ
કરકે, અપને ગીદ્ ઇસીકા કુંડલ બનાવે. મગર ઇસ
તરકીબસે કુંડલ ખેંચે, કે દોનોં ગીરે આપસમેં મીલ જાવે.
ઓર રાસતેમેં કહીં હલકા યાને કુંડલ બિલકુલ દુદને ન પાવે
બલકે અચસા કીયા કરતે હે, કે દોનોં સીરાંકે મીલનેકે
મુકામ પર છુરી ગાડ દીયા કરતે હે. ઓર બાજે નહીંબી
ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હે. બાજે સીધે
હાથકી અંજુસ્તે શહાદત પર દમ કરકે. ઉસસે હલકા ખેં
ચતે હે. અંજુઠકે પાસ વાલી ઉંગલીકે અંજુસ્તે શહાદત
કેહતે હે. હલકેકે અંદર બાજે પાકીઝા કપડા, યા મુસલમાન

ખીછાકર બચકોતે હે. બાજે લકડેકી ચોકી, રખકર ઉસપર બચકોતે હે. બાજે હલકેકે અંદર છુરી ઓર પાનીકા લર હુવા લોટા રખલેતે હે. અલ-ગરઝ યે સખ બાતે ઉસતાદકે બતાને પર મુન-હસર હે. ઇબ્રાહીમ દેનેવાલા છસ તરેહસે બતાયે ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે. છુરી ઓર છડી, ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનેાં ચીજે અપને પાસ હલકેકે અંદર ઝુરરખખે, લોટા ઇસલીયે કે અગર પ્યાસ લગે. યા વુઝુ દુટ જાયે, તો ફૈરન વુઝુ કરલે, છડી ઇસલીયે, કે જંગલકા કોઈ જનવર, મીસલે સાંપ, ખીછછુ, ગીડર, વ-ગયરા આ જાયે, તો છડીસે ઉસકો હકાયે. ઓર છુરી ઇસલીયે રખખે, કે ઉસસે છન ઓર બલીયાત જોર કરને નહીં પાતે, ઓર અલગ રેહતે હે.

નકશકે અંદર તાલીબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લીખખે, ફીર મતલુબકા લીખખે. અગર ઇસસે ઉલટા લીખખેગા, તો તાસીરબી ઉલટી હોગી. ઓર બાજે અમલીયાતમે તાલીબ ઓર મતલુબ દોનોંકી વાલીદાકા નામ લીખના પડતા હે. અગર વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકી જગા અમ્મા હુવાંકા નામ લીખ દેવે.

આમીલકો ચાહીયે, કે જખ અમલકી થોડી તાસીર આહીર હો, તો અમલકો હરગીઝ ન છોકે. બરાબર પઢતા રહે. અગર ખીલકુલ અસર આહીર નહો, તખલી અમલ તરક નકરે.

અકસર અયસા હોતા હે, કે બ-સખબ બે-એહલીયાતી, યા કીસી અમરકી ગફલતસે, અમલમે' નુકસાન આ-જાતા હે. જબ તક પુરી પુરી સખ, શરતેં અદા નહોં, તો કુછ અસર જાહીર નહીં હોતા. મગર યે મેહનતબી ખરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમે' કુબત ન્યાદા હોગી. આમીલકો લાઝીમ હે, કે સાખીત ઠઠમ રહે. અગર એક ચીલ્લેમે' કામચાખ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુર કરે. હરગીઝ ના ઉમ્મીદ નહોવે.

કીસી સાહેબે મંજાઝતસે મંજાઝત લેકર અમલ પરહે. યુંહી મુની હુથ ખાતકો લે-દોડના, ઓર ઉસપર અમલ કરના અછછા નહીં હોતા, બલકે નુકસાન હોતા હે.

અમલીયાતમે' અંદ ખુલાસોંકી જુરરત હે. કયું-કે અકસર લોગ ઉસસે ના-વાકીફ હે, વોહ જેલમે' લીખ્ખે જાતેહેં.

આયતુલ ફુરસી, યે હે. અલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલા-હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ, લા તા ખુબુહો સિ-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમા-વાતે વમા-ફીલ અરદે, મન-ઝલ્લે લજ્જ યશ-ફઓ ઇન-હહુ ઇલ્લા બે-ઈજનેફ. યાઅ-લમો મા ખયના અયદી-હીમ વમા ખલ-ફહુમ, વલા યોહઈ તુના બે-શયદમ મીન ઇલ-મીહી ઇલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ ફુરસીયો દુસ સમાવાતે વલ અરદે, વલા ય-ઉ-દોહુ હીફ-ઝોહોમા, વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી-યે હે.-નાદે અલી-યન મઝ-હરલ અબ-
યેખ, તજેદ-હો અવનન લકા ફીન નવાયેખ, કુલ્લો હમ-
મીવ, વગમ્મીન, સયન-જલી બે-નુખુ વતેકા યા મોહમદ, વખે
વિલા-યતેકા યા અલી, યા અલી, યા અલી, અહરેક-ની.

દુરૂદ શરીફ, યે હે-અલ્લા હુમ્મા સલે અલા સૈયેદેના
મોહમદીવ, વ અલા આલે સૈયેદેના મોહમદીવ, વખારેક
વ-સલ્લીમ.

ચાર કુલ-યાને સુરયે કુલયા ઐયો-હલ કાફેરન,
ઓર સુરયે ઇખલાસ. યાને કુલહો વલ્લાહો અહદ, ઓર
મહ-જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉજે બે રખીલ ફલક,
ઓર સુરયે (નાસ) કુલ આઉજે બે રખીન નાસ. યે ચાર
સુરતોંકો ચાર કુલ કેહતે હેં.

હફતેકે સાત દીન હેં, ઉનકે નામ અરબી, ફારસી,
ઓર ઉરદુ નીચે મુજબ હેં.

અરબી નામ.	ફારસી નામ.	ઉરદુ નામ.
૧ યૌમુલ-અહદ.	યક-શંખા.	ઇતવાર.
૨ યૌમુલ ઇસનેન.	દો-શંખા.	પીર.
૩ યૌમુલ-સલાસા.	ત્રે-શંખા.	મંગલ.
૪ યૌમુલ-અરબા.	ચહાર-શંખા.	બુધ.
૫ યૌમુલ-ખમીસ	પંચ-શંખા.	શુક્રવાર.
૬ યૌમુલ-જુમઆ.	આદીના, યા જુમઆ.	જુમઆ.
૭ યૌમુલ-સીખતા.	હફતા.	સનીચર.

બાબ દુસરા—હુબ યાને મોહબ્બતકે અમલીયાત.

૧—જો કોઈ શખ્સ, કીસીકો અપને ઇશકમેં આશી
એર દીવાના બનાના આહે, તો શખે જુમઆકો ઉરૂજ માહમેં યા
શુર મહીનેમેં પેહલી જુમૈરાતસે શુર કરે. હરરોજ આલી:
મરતખે પડે. પડતે વકત અવ્વલસે આખીર તક મતલુબા
ધ્યાન રખખે. ગોયા સામને મૌજુદ હે. યે અમલ આલી:
રોજ તક ઈશાહી નમાઝકે બાદ, એક પાક જગાપર દો-ઝાર
બયેઠકે પડે. ગોશત વ-ગયરા ચીન્નેકા પરહેઝ રખખે. નિયા
હરામકી ન-રખખે. અમલ યે હે.—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઈલાહી બ-હકી
જબ્બર્દસ્ત, વ મીકાઇલ, વ હંસરાફીલ, વ તબરેતે ખુસા, વ
ઈજ્જે હસા વ પુરકાને મોહુમ-મહર રસુલુલ્લાહ. અલ
લ્લાહો અ-લય-હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઈ આલીસ દીન તક, હરરોજ બાદ નમાઝે પંજ
ગાના કે સુ-રયે યાસીનકો એકકીસ-બાર સુફેદ મીરચકે ઉપા
પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા,
તોલી બહોત જલ્દ હાઝીર હોગા. જલાતે વકત મતલુબકા
ધ્યાન રખખે. એર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩-જો કોઈ ચાહે, કે પુલાન શખ્સ આશીક પુલાન શખ્સકા હો, તો સાત કીલે લોહકી એક ઉંગલીકે બરાબર લંબી લાવે, ચોર હરએક કીલ-પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહખત પઠકર હમ કરે, ચોર કહે, કે “સોખતમ દીલોબન પુલાન ખીન ફુલાન, બ-મોહખતે પુલાન ખીન પુલાન.” ચોર બળયે પુલાનકે નામ મતલુબકા ચોર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ચોર કીલોંકો ચુલ્હેમે ગાડે. ચોર આગ જલાવે, જબ કીલે જરમ હોંગી, તો વોહ મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેહીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમે લાના ચાહીયે. તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪-જો કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઈરકમે મુખ-તીલા કરે, તો ઈસ આયતકો આયતે મોહખત કેહતે હે. (૧૪૦૦) અવહા સો, મરતબે શબકો (રાતકો) પઢે. ચોર શીરીની ચોર મેવા, યા જો ચીજ કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર હમ કરે, ચોર ચોર વોહ જીસકો ખીલાયેગા, તો બેશક વોહ આશીક હો-બયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે, કે ઈસ આય-તકો હરદોજ ચાલીસ મરતબે શીરીની, યા ચોર કીસી ચીજ પર હમ કરે, ચોર જીસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે કાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ચોહીખુ નહુમ ક-હુખીલાહ, વલ લીજના આ-મનુ અશકો હુખન લીલાહ.

૫-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસી શખ્સકો અપને ઇશ્કમેં મુખતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે ચાસીનકો સાત રોજ તક, હરરોજ સાત મરતમે પઢકર, શીરીની પર હમ કીયા કરે, ઓર સાતવેં રોજ વોહ શીરીની છસ કીસીકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને-વાલેસે મોહખત કરેગા.

૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુખતીલા કરે, તો નવચંદી જુમેરાતસે યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર હરરોજ ઇશાકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧, વકત મેં અમલ પઢે.

અહા હુમ-મજ અલની, મહબુ-ખન ફી કલખી, ખ-હકકે યા ખુદદહ, યા ખુદદહ, યા ખુદદહ.

ઉપર લીખ્યા હુવા ઇસમ પઢે, ઉસકે અન્વલ ઓર આખીર, યારા યારા મરતમે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ દીનમેં મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખો. પરહેઝ ગોશ્ત ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીજોસે બચે.

૭-અમલ શમસી-ઈસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા-રોઅબ હો-ખતા હે. ઓર ઉસકે ચેહરેસે હમખત ઝાહીર હોતી હે. અગર કીસી મજલીસમેં ચલા જાવે, તો સખ-પર ઉસકા રોઅબ છા-ખતા હે. ઓર સખ હાઝીરીન ઉસકી ઇન્જલત કરને લગતે હે. ઓર ઉસકી આંખેં જલાલસે અયસી ભરી હુઈ હોતી હે, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી, અમલ ઇસ તરફસે

કરે, યાને સુબોહકી નમાઝકે અબલ, એક ઘંટા-ભર પેહલે મશરિક યાને પુરખકી તરફ મોંહ કરકે બયેઠ-બવે. હો-ઝાતું બયઠે, યા ચોકડી મારકર બયઠે, ચોર સુરજકી ટીકીયાકા તસંવુર યાને ખ્યાલ બાંધકર બયઠે. આધે ઘંટેકે બાદ અમલ ખતમ કરે. ઈસી તરેહ હરરોજ કીયા કરે. જબ ઈસ કહર તસંવુર હો-બવે, કે હુજરેકે અંદર જોયા સુરજકી ટીકીયા નઝર આને લગે, તબ અમલ હુસ્ત જાને. ચોર શીર ઉસ તસંવુરકો હઠ તક પહોંચાવે. યાને ઈસ કહર પુખતા કરે, કે જબ જરાસા તસંવુર કીયા, કે ફૈરન સુરજકી ટીકીયા નમુઝાર હુઈ. અગર ઈસકો રોજ ન્યાહા પુખતા કરેગા, તો અંધેરેમે તસંવુરકે સુરજસે ચાંદના હો-બવેગા. અલ-ગરઝ ઈસ કહર પછા કરનેકે બાદ અમલ-પર હાવી હોગા. શીર જીસ મજલીસમેં જાવેગા, બા-રોઅબ હોગા. અગરચે ચે અમલ પુખતા હો-બવે, તોબી લાઝીમ હે, કે હરરોજ, યા તીસરે રોજ ઈસકા વીઈ ઝુર રખે. એક ગોશીમેં બયેઠકે પરહે, વોહ ઇસમ ચે હે.

યા નુર, યા જુલ-જલાલે વલ ઇકરામ.

ઇસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઢા કરે. ચે ઇસમ જલાલી હે. ઇસલીચે ઇસમેં પરહેઝ તરકે હુયવાનાત ઝુર કરે. યાને લહસન, ખાજ, હીંગ, અડે, મછલી, ગોશત, હુધે, હઠી, મખખન, છાછ વ-ગયરાકા પરહેઝ રખે. સીઈ દાલ

દેાડી ખાવે, ઓર ખા-વુઝુ રહે. અગર બદ પરહેઝી કરેગા, તો નુકસાન હોગા. ઓર પરહેઝ ચીઢા પુરા હોને તક કાયેમ રખખે.

૮-જુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વક્ત ગુસલ કરકે પાક ઓર નયા સિબાસ પેહને, ઓર ખુશખુ લગાવે. ઓર બ્યાશ સો મર-તખે દુરુદ-શરીફ પઢકર, પેઠાંકે ઉપર હમ કરે, પસ વોહ પેઠાંમેસે હસકો ખીલાવે, તો ખાનેવાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહખત કરેગા.

૯-કોઇ શખસ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર હો, ઓર બિલકુલ અજ-નખી હો, તોલી અપની તરફ રૂબુ હોગા, ઓર મોહખત કરેગા. ઉસકા હસમ બે-કાખુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીચેગા. રૂહાની હસમ પર અસર હોનેસે, ઉસકા ખાકી હસમ બે-હોશ હો-જાવેગા. વોહ અમલ યે હે.

મહબુબકા નામ એક પાક ઓર સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં ઘુટને પર રખકર, ઉસ નામકો ગઝોરસે દેખતા રહે. ઓર અપને દીલમેં ઉસ શખસદી શકલકા ધ્યાન જમાવે. ઓર ઉસ ખ્યાલી સુરતકે મોહપર, પુંક મારતા જાવે. યાને “લા ઈલાહા ઇલ્લ હલ્લાહ.” પઢકર પુંક મારતા જાવે. કહી આંખ બંદ કરલીયા કરે. મગર ઉસકા તસવ્વુર ન-છોડે. ઓર ખરાબર નામ લેલેકર પુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલહો વલ્લાહકી સારી સુરત

પદે લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાભી અપને દીલસે ન હટને પાવે. જળ ચંદ. રાજ ખાદ કાગજ પર, નામકે બદલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તબ ઓર જોરસે ઉસકે મોંહ પર પુક મારે. યાને, હા ઇલાહા ઇલ લલલાહ, પઢકર પુક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો જોરસે ઝાહીર કરે, યે અમલભી રાજના ખીલા-નાગાહ, કીસી પાક ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જળકે મહુખુખ-કોલી દીન ભરકે કામસે ફારીગ સમજે.

યે તાકત જળ એક દક્ષ હાસીલ હો-જાવે, તો ફીર હુમેશાકે લીયે અમલ પક્કા હો-જાયેગા. ખુસુસન કમ-જોર આરતેં યા બચ્ચોં પર જ્યાદા અસર ડાલ સકતા હે. ઓર જો લોગ ઇસકો પુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે-હેં. વોહ આખીર જલ્લીલ ઓર ખાર હે ત-હેં. લેકીન અછછે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦-યે અમલ કીસીકો તાબે કરનેકે લીયે બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

ખિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ, ફુલ-હો વહાહો અહદ, અલા હુખ્ખીહી, યા અખ્ખીલો, અહ્વા-હુસ સ-મ-હ, અલા હુખ્ખીહી. યા મીશાઇલો, લમ યલીદ વ-લમ યુલદ, અલા હુખ્ખીહી. યા ઇસરા-ફીલો, વ-લમ યકુલ લહુ કોફો વન અહદ, અલા હુખ્ખીહી. યા ઇઝરા-ઇલો, બ-હકકે યા

બુદ્ધ, લીલ મુસખ-ખરાતે, મીન પ્રતુ-હાલીન તુકત.
અહાહો ઇન્જતેક.

ઇસ અમલકો બ-રોજે અહાર-શંખા, યાને બુધકે
રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાદ સુરજ તુલુ હુયે બાદ, એક
હબર ઓર એકસો મરતબે પઢે. અબ્વલ ઓર આખીર,
ફરફ શરીફ ૨૧ મરતબે પઢે. ઓર અમલ પઢતે વક્ત નામ
મતલુબકા ઓર હાજત લીલમે રખ્ખે. બા-બુઝુ પઢે, ઓર
૨૧ રોજ તક અમલ પઢે. પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા રખ્ખે.

૧૧-હુબકે વાસતે યે અમલ પુર તામીર હે. અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલખીહી. (પુલાન
ખીનતે પુલાન) હલૈયા. બ-હુકકે યા બુદ્ધ, યા બુદ્ધ;
યા બુદ્ધ.

ઇસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાદ
૩૩૧૩ મરતબે પઢે અબ્વલ ઓર આખીરમે ફરફ શરીફ
પઢે. ઓર પુલાનગી જાયે પર, ઉસ મતલુબકા ઓર ઉસકી
માંકા નામ લેવે. પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા રખ્ખે.
હરામ કામોસે બચે.

૧૨-અગર કીસીકે અપને ઇશકમે મુબતીલા, ઓર
ફરમા-બરદાર કરના આહે, તો શુર માહમે ઇતવારકે લીન
બાદ અજ ઇશાકી નમાઝકે પાકીઝ કપડે લીબાસ પેહને.
ઓર બા-બુઝુ કિબલે-ર દો-આનુ બયેઠકે અમલ શુર ફરે.
પઢતે વક્ત બુશબુદાર તેલકા ચિરાગ ફેરે કોડીયેમે સુલગા-કર

બચકે, ઓર અપને પાસ લોહકી સાત મુઠ્યાં ઓર સવા પાવ-
સેર કાલી મીરચ રખે. ઓર મુશમુલી જલાતા નવે.
અવલ દુરૂદ શરીફ ગ્યારા બાર પઢકર હર મીરચ પર,
નીચે લીખ્યા હુવા ઇસમ ઓર સુરયે ફાતેહા, ચાને અલ
હુમ્મકી મુરતકો ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પઢકર હરએક દાને
પર દમ કરે. ઓર હર દાનેકો મુઠસે છેદે, ઓર ઉસ દાને-
કો બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમે છેદ કરતે વક્ત ઓર
બત્તીપર જલાતે વક્ત અપના મતલુબ હસ્ત બસ્તા હાઝીર હે.
ઓર મીરચમે છેદ કરતે વક્ત ઇશકકા તીર મતલુબકે કલે-
જેમે ચુલતા હે. ઓર જલાનેકે વક્ત મતલુબ ઇશકકી
આગમે જલ રહા હે. અચલા તસવુર ચાને ખ્યાલ કામીલ
હોના ચાહીયે. હરરોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે. પેહલે રોજ
ગ્યારા ગ્યારા મરતબે હર દાનેપર પઢકર દમ કરે. ઓર
દુસરે રોજ પંધરા પંધરા મરતબે હર દાનેપર, ઓર તીસરે
રોજ એાન્નીસ એાન્નીસ મરતબે હર દાનેપર, ઓર ચોથે
રોજ તેઇસ તેઇસ બાર, ઓર પાંચવે રોજ સત્તાઇસ બાર
હર દાનેપર. ઇસ તરેહસે હરરોજ ચાર ચાર બાર બઢાતા
નવે, ઓર સતરા રોજ તક અમલ કરે. તો કામચાળ
હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન અમલ પઢતે વક્ત બરાબર
હોગા, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા યા મુસખેરો, મન ફીસ-સમાવાતે
વલ અરદે મુસખ-ખેરા. અલ્લા હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

કલમે (પુલાન ખીનતે પુલાન) બ-હકકે બિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીલાહે રખીલ આ-લ-મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવમીદ-દીન, ઇયાકા નાઅ-બુદો વ-ઇયાકા નસ્ત-ઇન, એહદે-નસ સીરા-તલ મુસ્તાકીમ, સીરા-તલ લજના અન અમતા અ-લય-હીમ વલદ હાદ્દીન. આમીન.

ઉપર જે અમલ લીખ્યા છે, વોહ પરહે. મગર જહાં (પુલાન ખીનતે પુલાન) લીખ્યા છે. વહાં ઔરતકે લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઔર અગર મરહકે વાસતે હો, તો ઉસ મરહ ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોતે તક, પરહેઝ ગોશત મછીકા, ઔર ઝીના ઔર બુરે ફેઅલોંકા રખે. ઔર હલાલ રાજમેંસે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલ્દ હોતી છે.

૧૩-મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસતે કરે, વોહ ઉસપર મેહરબાન હોવે. યાને “બિસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.” કો ૭૮૬ મંરતબે બા-બુબ્બ પઢકર, પાનીપર ચા ઔર કીસી ચીજપર દમ કરે. ઔર વોહ આની ઉસકો પીનેકો દેવે, ઔર અગર કોઇ ચીજ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરબાન હોવે.

૧૪-મોહબ્બતકે લીયે ઇસ અમલકો ઇસ તરકીબસે પરહે. યીને ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઔર અમલકો

એકસો મરતમે પરહ-કર, ઉન ચનોકે ઉપર હમ કરે. ઝોર આગમેં કાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોહમે શીરીની રખ લેવે. અમલ થે હે.

બિસમીલ્લા હીર-રહમા નીર રહીમ, ઇબ્રા ઝુલઝે લતીલ અરદો, ઝીલ ઝા-લહા, વ ઝુલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, કદ્દો બદન વ જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન) વ અખ-જતીલ અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન) યવમા ઇશ તોહદ-દેસો અખબા-રહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન) બે-અન્ના રખખકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન. જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન) યવમા ઇશ યસ-દુરન નાસો અસતા તલ લે ય-રવ આમા-લહુમ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન) ફમય યાઅ-મલ મીસકાલા જર રતીન ખય-રંઇ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન) વ-મર્ધ યાઅ-મલ મીસકાલા જર રતીન શર રંઇ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી હુવારેને (પુલાન ખીન પુલાન)

ઉપર બે અમલ લીખ્યા હે. વોહ બા-વુઝુ, મગરેખ-કી નમાઝકે બાદ, ૧૦૦ મરતમે પરહ કર, ચનોપર હમ

કરકે આગમે જલાવે. ઓર જહાં (પુલાન ખીન પુલાન) લીખ્યા હે, વહાં ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ૩ તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ મુદતમેં કુછ તાસીર નઝર ન-આવે, તો સાત રોજ તક ઇસી તરેહ અમલ કરે, ઓર છતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા રખે. ઓર ખુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૧૫-વાસ્તે મોહખતકે, ઉરજ માહમેં યાને શુર મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ એછીસદાને કાલી મીરચકે લાવે, ઓર હર દાને પર, એછીસ એછીસ મરતખે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર હર મરતખે નામ મતલુખકા ઉસકી માંકે નામકે સાથ લેવે. ઓર ફીર ઉન મીરચીઓંકો આગ પર જલાવે, ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મતલુખ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા. વોહ દુઆ યે હે.

યા મુકલ્લે-ખલ કુલખે વલ અખસાર, યા ખાલે-કુલ લયલે વન-નહાર. કલ્લેખો કલ-ખહુ (પુલાન ખીન પુલાન) ઇલૈયા.

યે અમલ મગરેખકી નમાઝ ખાદ પરહે. ઓર પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા રખે. (પુલાન ખીન પુલાન) કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬-નમાઝે મોહખત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહખત કેહતે હે. જો કોઈ વાસ્તે મોહખતકે પરહેઝા, તો

કામચાખ હોગા. હો રકઆત નમાઝ પરહે, નિયત નમાઝકી
યે હે.

નિયત-નવય-તો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆલા,
રકઆ-તયને સલા-તલ મોહુખતે, અ-ત-વજ જેહન ઇલા
જેહતીલ કા-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઈ નિયત કરકે હો રકઆત નમાઝ પરહે.
પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, વ ઈન-નહુ
લે-હુખીલ ખયરે લ-શહીદ, એક સો એક બાર પરહે.
ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સલામુન
કવલમ મીર રખીર રહીમ, એકસો એક બાર પરહે.
ઓર બાદ સલામકે, ચાલીસ દાને પર, સાત સાત બાર
ઇસ કલમેકો પરહ-કર, આગમેં જલાવે. ઓર નામ મત-
લુખકા ઓર ઉસકી માંકા લેતા જાવે. બોહ કલમા યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલા, સોખતમ હીલે (પુલાન ખીન
પુલાન) મોહમ્દુર રસુલુલા, બે કરા-રશ કરમ (પુલાન
ખીન પુલાન).

તરકીબ યે હે, કે શુર મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો
યે અમલ શુર કરે. ઓર ૧૪ રોજ તક પરહે. ઓર ઇશાકી
નમાઝ બાદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કીસીકો ન
કરે. પરહેઝ સીવાયે નમઝ ઓર રોટીકે ઓર ચીજ ન-ખાવે.
ઓર જહાં (પુલાન ખીન પુલાન) લીખ્યા હે. વહાં મતલુખ
ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭-અગર કીસીકો અપને ઈશ્કમે મુખતીલા કરના ચાહે, તો શુર માહમે શબે જુમઆસે શુર કરે, ઓર સાત રોજ તક અમલ કરે. વોહ અમલ ચે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઇ, ઇલ લલ્લાકા કોટ, હઝરત અલીકી ચોકી, રમુલ્લાહકી દુહાઇ, યા બડે પીર હસ્તગીર, ફુલાનકો ખેંચ-લા મેરે તીર.

ઉપર ને અમલ લીખ્યા હે, ચે નહીં ચા તાલાખમે છુટનોં મરાબર પાનીમે ખડા હોકર ૧૦૧ બાર પરહે. ઓર પરહતે વક્ત ખુબુર સીલગાતા રહે. ઓર ફુલાનકી જગા મતલુબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રોજ ગોશત ઓર મછલીકા પરહેઝ રખે.

૧૮-અગર કીસીકો અપને ઉપર મુખતીલા કરના મંજુર હો, તો ઇસ ઇસમકો કંદ (શુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે હમ કરે. ઓર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેક્તા હોવે, બા-વુજુ પરહે. ઓર પરહતે વક્ત હોખાન ચા અમરખત્તી જલાવે. વોહ ઇસમ ચે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, ચા હૈયુમ, યા રહ-માનો, યા રહીમ, બે-રહ-મતેકા ચા અરહમુર રાહે-મીન.

અબલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન ચા પાંચ ચા સાત મરતબે પરહે. ચે અમલ બાદ અજ નમાઝે

મુખોહ, યા ઇશાકી નમાઝ બાદ કરે. નેક કામકે લીયે કરે, પુરે કામકે લીયે હરગીઝ ન કરે.

૧૮-અગર કોઈ ચાહે, કે ક્રીસીકો અપની મોહબ્બતમે દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ-ઝમકો ઉપર શક્કરકે દમ કરકે ખીલાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ ઉસકા ફરમા-ખરહાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોંકો ખીલાવે, વોહ સુરયે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

અલમ-તરા કયફા, ખસ્તમ ખાખો ખુર (ફુલાન ખીન ફુલાન) ફઆલા રખોઝા બે-અસહા-ખીલ ફીલ, અલમ યજ-અલ કય-હહુમ, ખસ્તમ ખાખો ખુર (ફુલાન ખીન ફુલાન) ફી તહલી-લીવ, વ અર સલા અલય-હીમ, તય-રન અખાખીલ, તરમી-હીમ બે હીજ-રતીમ, મીન સીજજી-લીન ફ-જાઆ હહુમ કાઆસ-ફીમ માફુલ, ખસ્તમ ખાખો આસમ (ફુલાન ખીન ફુલાન)

ફુલાન ખીન ફુલાનકી જગા, ઉસકા ઝોર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ૧૦૧ મસ્તબે પરહકે દમ કરે.

૨૦-અગર ક્રીસીકો અપને ઇશકમે મુખતીલા કરના ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઝોર શુરૂ માહ જાને આંદરાતસે શુરૂ કરે. શાતકો ગુસલ કરે, ઝોર અબ્વલ ઝોર આખીર ફુરૂદ શરીફ ૨૧ મસ્તબે પરહે. ઝોર ૪૧ જાને કાલી મીરથકે લેવે. ઝોર ઉપર હર મીરથકે નીચે

લીખ્યા હુવા અમલ તીન તીન મરતળે પરહકે ખીરચીયોં પર
હમ કરે. ઓર ઉસી જગે આગમેં જલાવે. ઇનશા-અહાહ, હકતે
અશરેમેં ઉસકી અસર હોગી. વોહ ઇસમ યે હે.

લા-ઇલાહા અયેસ. ઇલ-લહા અન મલાયેસ, મોહમ
મદર રસુલુહાહ, મુઝ બીન કુલાનેકો અયેન નદેસ, અયેન નદેસ.

(પુલાન) કી જગા ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.
યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. પરહેઝ ગોશત ઓર
મછછીકા રખે. હરામ કામોસે દુર રહે.

૨૧-અગર કોઈ શખ્સ કીસીપર આશીક હોવે, ઓર
હરગીઝ ઉસસે મુલાકાત ન-હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ
ઇસમે આઝમકો સુખોહકે વક્ત, ઓર શામકે વક્ત. યાને
સુખોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ ૧૦૧ મરતળે પરહે.
અવ્વસ ઓર આખીર હુઝ્દ શરીફ પરહે. ઓર પઢતે વક્ત
મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખે, કે ગોયા રૂબરૂ ખડા હે.
ઓર અપની આંખે ખંદ રખે. ઓર અમલ તમામ હોતે તક
મતલુબકા ધ્યાન અયસા રખે, કે ગોયા વોહ અપને રૂબરૂ
ઓર અપની આંખે ખંદ રખે. ઓર તમામ હોતે તક
ખડા હે. અગર ખુદા ચાહે, તો એક હકતેમેં બેશક માશુક ઉસકે
તરફ રૂબુ કરેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે ખુદે ફેઅલોંસે દુર
રહે. ઓર ગોશત ઓર મછછીકા પરહેઝ કરે. અગર ઇસ
અમલકી પુરી જકાત અદા કરે તો મુનસીબ હે. યાને સવા

લાખ મરતબે ઇસ અમલકો પઢે, તો ઇસકા આમીલ હો
બયેગા. ઓર હીર જબ જુરૂરત હો, તો તીન રોજ તક, ઇસ
અમલકો ઉપર લીખખી હુકમ શરતો મુજબ કરે, તો ઇનશા
અલાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુરૂ મોહમ
મુમેરાતસે શુરૂ કરે. વોહ ઇસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨-વાસ્તે મોહુખત ઓર ઇખલાસ પયદા કરને ઇનસાન-
કે, ઓર મર્દ ઓર ઓરતકે દરમ્યાન અગર આજુદાંગી હોગઈ
હો, ઓર હરગીઝ એક દુસરેકે તરફ વોહ રૂબુ ન-કરે, તો
આહીયે, કે એક ખ્યાલા પાક ઓર સાફ લેવે. ઓર ઉસમે
શરખત તૈયાર કરે, ઓર ઉસ શરખતમે ગુલાખ, ઓર
કેવડાબી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે મુમેરાતકે રોજ શર-
ખત તૈયાર કરે. ઓર અસરકી નમાઝકે બાદ કબલેકી
તરફ બયેઠકે, આંખેં અપની બંદ કરકે, તસબુર યાને ખ્યાલ
મતલબકા કરે. ઓર ૧૪૦૦ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-
ઝમકો પરહે. વોહ ઇસમ યે હે.

યા વદુદો.

જબ ૧૪૦૦, ચઉદાસો મરતબે, ઇસ ઇસમકો પુરા પરહે,
તો બાદ પરહનેકે શરખતકે ખ્યાલે-પર દમ કરે. ઓર
ન્યાજ યાને કાતેહા મોવઝિલકે નામકી દેવે. ઓર વોહ
શરખતકો મુદ પીવે. અવ્વલ ઓર આખીર હુરૂફ શરીફ
પરહે. ઇનશા અલાહ, ઉસી રોજ મતલબ હાસીલ હોગા.

લેકીન હરગીઝ મતલુબકે તરફ નજર ઉઠાકે ન-દેખે, ઝોર ઉસસે ખાત નકરે. ઝોર અમલ પુરા કરે. ઇસી તરફસે ચે અમલ તીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે. તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં-ખરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ તક પરહે, ઉતને રોજ તક પરહેઝ ગોરત ઝોર મછછીકા રખખે. ઝોર ખુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૩-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી યા મોહબ્બત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમે જુમે-રાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીબ સે કે, ઇશાકી નમાઝ બાદ કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો જાનું બચઠે. ઝોર અપની આંખે બંદ કરકે. આરા મરતખે આયતુલ-કુરસી પરહે. બાદ એક હજાર ઝોર દસ મરતખે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે. ઝોર મતલુબકા ધ્યાન રખખે. કે ગોયા અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જબ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકે સામને વોહ ખડા હે. અયસા ખ્યાલ દીલમેં કરકે ઉસકે સીને પર હમ કરે. ઝોર અપને દીલમેં ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હોજા. અબ્વલ ઝોર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસી તરફ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઇ ચીજકે ઉપર હમ કરકે, વોહ ચીજ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીજકો ખાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ફરમાં-ખરદાર હોગા, અગર ઇસ ઇસમકી જગત

દેના મંજુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઓર હરરોજ હબર હબર મરતખે પરહે. લેકીન ચીલા પુરા હોતે તક પરહેઝ મુરર રખે. યે અમલ હુળકા (મોહખતકા) ખુદકે લીયે, યા હસરોકે લીયે કરે, તો હરકોઇ સુરતસે કામ આતાહે. યાને હર ચીજકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસતે દેવે, તો ઉસકા અસર ન્યાહા હોગા. ઓર જખ ચીલા પુરા હોવે, તો શરખતકે ઉપર દમ કરકે, ફાતેહા હઝરત મોહમ્મદ સલ, કે નામકી દેવે. ઓર ખુદ વોહ શરખતકો પીવે. ઓર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખે. યાને હરરોજ ૧૦૧ મરતખે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમે રહે. વોહ અમલ યે હે.

યા મુકલ્લે-મુલ કુલુખ, કલ્લેખ કલ-ખીલી (કુલાન ખીન કુલાન) ઇલૈયા.

અગર મહંકે વાસ્તે પરહે, તો કલખીલી ઇલૈયા, પરહે. ઓર અગર ઓરતકે વાસ્તે અમલ પરહે, તો કલખેહા ઇલૈયા પરહે. ઓર (પુલાન ખીન પુલાન) કી જગા મતલુખકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૨૪-અગર કીસીકો અપને ઇશકમે મુખતીલા કરના આહે, તો ઇતવાર-કે રોજ યા મંગલકે રોજ, હરકોઈ સુરતસે મુમકીન હો, ઇસ તરેહ, મુખોહકે બાહ યાને સુરખ નીકલનેકે બાહ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઓર દોનોં પાઉંકે

નાપુન મતલુબકે, કોઈબી તસ્લીમસે પયલા કરે, કીસી હજળસકી માઅરેફત, યા ઝોર કીસીસે મંજવાવે. ઝોર ઉસી વક્ત, લોખાન વ-ગયરા ખુશખુ જલાવે. ઝોર નામ મતલુબકા ઝોર ઉસકી માંકા ઝોર અપના ઝોર અપની માંકા નામ લેકર, સુ-રયે, અલ્લા-કારેઆ, કો સાત મરતબે પરહકે. ઉન નાપુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઝોર પાઠ કપડેમે ખાંધકર મીરલ તાવીજકે, અપને સીધે હાથકે ખાજુપર બાંધે, ધનશા અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ ઝોર ફરમાં-બરહાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન-કરે. કયું કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાહસોહબત-કે વોહ હરમન હો-જાયેગા.

૨૫-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશકમે બે-કશાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર-કે રોજ પઢકર શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઝોર મતલુબકો ખીલાવે, તો ધનશા-અલ્લાહ, મતલુબ આશીક ઝોર બે-કશાર હોગા. વોહ ઇસમ ચે હે.

૬-સુબહા-નલ લજ બે-ચદેહી મલકુતો, કુલ્લે શય-ઇવ વ ધલિય-હે. તુર જઉન. વલા હવલા વલા કુબતા, ઇલા ખીલા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

૨૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેહાર દોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે શરીફકો હરરોજ એક હજાર મરતબે

પરહ-કર, ઉપર શીરીનીકે યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર
 છસકે સાથ દોસ્તી કરના મંજુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની
 ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે. તો વોહ પુલ ઉસકો
 મુઘાવે. તો ઇનશા-અહાહ, ઉસકા ફરમા-ખરદાર હોગા.
 યે અમલ બુમેરાત-કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વહાહુલ મુસ્ત-આનો અલા મા-તસેપુન. યા રફીકો,
 યા શફીકો, નજજેની, મીન કુલ્લે દય-કીન.

બાબ તીસરા-કઝાયે હાજત, ઓર હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જબ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ
 અમલકો ઇશાકે વક્ત હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. ચાલીસ રોજ
 તક બા-વુજુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો યા કૈયુમ, બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા
 મુખહા-નકા ઇન્ની કુનતો મીનઝ અલેમીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અન્વલ યા આખીર, ગ્યારા
 ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર જબ ઇસમ પુરા હોવે
 તબ જનાબે ખારીમ અપના મતલબ આહીર કરે. ચીલ્લા
 પુરા હોતે તક, ખુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. યાને ઝીના, શશબ

જુવા, ચારી, વ-ગયરા, ખુરે ફેઅલોંસે અપનેકો ખચાવે.
ઓર ગોશત ઓર મછલીસે પરહેઝ કરે.

૨૮-હઝરત શાહ અહલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાળમે
લીખ્યા હે, કે જો અમલ હુમુલે હર મતલબમે, જલાલી હો
યા જમાલી. હુકમમે યાને ખાસીયતમે કીખીયતે અહમરકે હે.
ઇસકો ઇસમે આઝમ શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુનતો
મીનઝ ઝાલેમીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા, કે યે દુઆ
જનનુન અલે, કી હે, મછલીકે પેટમે ફરમાઈ થી. જો કોઈ
મુસલમાન જીસ મતલબકે વાસ્તે ઇસ આયતે શરીફકો પઢેગા,
ઓર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઓર યે દુઆ નીહાયત
મુજરીબ ઓર કમાલ સરીઉલ અસર હે. જીસ અમરમે
ચાહે, ઇસ આયતસે દુઆ કરે. ઓર લીખ્યા હે, કે હઝરત
ઇમામ જાઅફર સાદીક રહી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઈ ઇસ
આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી.
મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે, જીસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ
દુઆ કરે ઓર કુબુલ નહો. ઓર તરીકે ઇસકે ખતમકે
ખહોત હે. લેકીન આસાન તર હો તરીકે હે. એક યે હે,
કે ખાસ દીન તક, વાસતે હાસીલ હોને મતલબકે, હરરોજ
ઇશાકી નમાઝકે બાદ વા-હુઝુ ખાસ હજાર ખાર પઢે. ઓર
અન્બલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ખાસ ખાસ મસ્તબે

પડે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ એર પચીસ હજાર
ખાર પડે. યાને હરરોજ ૩૩૨૫, સવાવીન હજાર મરતમે અમલ
પડે. એર ચીઠ્ઠા પુરાહોતે તક, લાગીમ હે, કે પરહેઝ ગોસ્ત
એર મછલીકા રખખે. અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખખે.
એર અમલ ગીનતી મુજબ પડે. ખાદ સીજદેમે જનાખે-
ખારીસે દુઆ માંગે.

૨૬-જસ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, સો શખે
જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પડે. એર હર રકઆતમે
સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) કે ખાદ સુરયે ઇખલાસ (કુલહો
વલ્લાહ) તીન ખાર પડે. એર ખાદ સલામકે એક હજાર ખાર
ઈસ અમલકો પરહે. તો હાજત ખર આવે. વોહ અમલ યે હે.

ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા ખદી-ઉલ
અજાયેખે ખિલ ખયેર, યા ખદીઓ.

૩૦-જખ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો
ખાદ જર્મી-પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી
ખાંધે. એર હર રકઆતમે સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) ૪૧
ખાર પઢકર, ફીર કોઈ એર સુરત પડે. એર સલામકે
ખાદ સીજદેમે બકર ૪૧ ખાર, યા કરીમો, યા રહમાનો,
યા રહીમો. કહે. એર ફીર અપના ખાયાં રૂખસારા (ગાલ)
જમીન પર રખખે. એર ૪૧ એકતાલીસ ખાર, વ અ-ન-તીલ
પુલુહો લીલ હૈયલ કેયુમ. કહે. ખાદ ઉસકે અપના ફાહના

(સીધા) રૂખસારાર જમીન પર રખજો. ઓર ૪૧ મરતખે, યા હૈયો યા કૈયુમ. કહે. ફીર હાજત ખુદાસે માંગે. ઓર નીહાયત આજીજ કરે, તો હિસકી મુશકીલ આસાન હોવે.

૩૧-જખ ફીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો બાદ નમાઝે સુબોહકે હરરોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતખે ફીખલા-ફે ખયેઠકર વા-વુજુ અમલ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુશકહ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ ચે હે.

જુમઆકે રોજ—યા લા-ઈલાહા ઇલાહ-હુ.

શંબા, યાને સનીચરકે રોજ—યા રહમાનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો, યા અ-હ-દો.

ખીરકે રોજ—યા સ-મ-દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કૈયુમ.

બુધકે રોજ—યા હુસાનો, યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ, ૭, સાત રોજ તક પરહે.

ઓર પરહતે વક્ત અપને મતલુબકા ધ્યાન રખજો. ઓર અન્વાલ

ઓર આખીર દુરૂદે શરીફ તીન તીન, યા પાંચ પાંચ મરતખે પરહે,

ઓર એક હજાર મરતખે અમલકો પરહે. બાદ સીજદા કરકે

જનામે બારીમે દુઆ માંગે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી દુઆ

કુબુલ હોગી. સાત રોજ તક પરહેઝ, ગોશત ઓર મછલીકા

રખજો. કે જીસસે તાસીર અમલકી જ્યાદા-હોગી. ઓર ખુર

ફેઅલોસે અપનેકો બચાવે.

૩૨-મનકુલ હે, કે જળ કીસીકો કોઇ કીસમકી હાજત પેશ આવે. તો દો રકઆત નમાઝ, ઇશાકી નમાઝ બાદ પરહે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઇસ તરેહસે પરહે.

નિયત-નવયતો અન ઓસખીહા તસખીહા, ફાતે-મઝ ઝહરાયે, ખીનતે હઝરત ખદી-જતીલ કુખરા, લ-નિદ ખતીન, વ કુર ખતીન, ઇલહાહે તઆલા, મુત-વજ જેહન, ઇલા જેહતીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અહ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઇ નિયત પરહ-કર રકઆત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ-રયે અલ-હમ્દકે બાદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વહાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાદ, તીન બાર અલ્લાહો અકબર, કહે. ઓર ૩૩ તેતીસ મરતબે મુખહા-નલ્લાહ, ઓર ૩૩ બાર, અલ-હમ્દો લીલાહ. ઓર ૩૪ બાર, અહ્લાહો અકબર, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં ૧૦૦ એક સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા, ફાતે-મતા અગેસ-ની, પરહે. ફીર મુસલ્લે પર સીધા ગાલ રખકર, ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા ફાતે-મતા, અગેસ-ની, પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદાસે દુઆ કરે. તો ઇનશા અહ્લાહ, હાજત ખર આવે.

૩૩-મનકુલ હે, કે જળ કીસીકો કીસ મકી કોઇ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે વફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, કુલયા ઐયોહલ

કાકેડનકી મુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં મુરયે
અલ-હમેદકે બાદ, મુરયે ઇબલાસ, યાને કુલહો વહાહકી
મુરત દસ મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં
દસ મરતબે યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રખના આ-તયના ફીદ-દુન્યા, હ-સ-નતવ, વ-ફીલ
આબે-રતે હ-સ-નતવ, વકેના અબા-બન નાર.

ફીર દસ મરતબે, યા ગીયા-સલ મુસ તગી-સીન,
અગેસની, પરહે, ઓર ફીર અપની હાજત-કે લીયે દુઆ
કરે. ફીર હબર મરતબે યા રખા, કેહકર સીજદેસે આપના
સર ઉઠાવે. ખુદાયે તઆલા હાજત બર લાવેગા.

૩૪-મનકુલ હે, કે. જબ કીસીકે કોઇ હાજત સખ્ત પેશ
આવે તો, સાત રોજ તક, હર રોજ બાદ નમાઝે પંજગાના
કે, ૧૦૦, એક સો મરતબે ઇસ દુઆકે પરહે, તો બેશક
ખુદાવંદ કરીમ, હાજત ઉસકી બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અહ્મદ, યા ફરદો, યા
બીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો,
યા સ-મ-દો, યા લમ-યલીહ, વ-લમ યુલહ, વ-લમ ચકુલ
લહુ, કોફી-વન અહહ.

ઉપર લીખી હુઈ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત-
સે શુરૂ કરે.

૩૫-જળ કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇશાકી નમાઝ બાદ કીબલા-રૂ ખયેઠ-કર, ખા-વુજુ ખુલ્લે સરસે સો મરતખે, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા, મોહમ-મદે, નીન-નખીઈલ ઉમ્મી. ઓર ૭૮૬ ખાર, બિસ્મીલ્લા હોર રહમા નીર રહીમ. ફીર સો મરતખે, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે-અલા મોહમદે, નીન-નખીઈલ ઉમ્મી. પરહ-કર, એક હજાર ચારસો ખાર, યા વહ-હાખ, પરહે. ફીર ખયેઠકર, એક હજાર ખાર, યા રખખ, પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત ખર આવે. પરહેઝ ગોસ્ત ઓર મછલીકા કરે.

૩૬-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો જીસ વક્ત નમાઝે ફરજસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ ખચકા રહે. ઓર અપના પાઉં મુસલ્લેસે હરગીઝ ન ફીરાવે. ઓર કીસીસે ખાત હરગીઝ ન કરે. ઓર ૧૦૦ એકસો મરતખે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર દુઆ જનાખે ખારીસે માંગે. એક હફતે તક યે અમલ કરે. તો હાજત પુરી હોગી. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન યા પાંચ પાંચ મરતખે પરહે. પરહેઝ ગોસ્ત ઓર મછલીકા રખખે. વોહ અમલ યે હે.

લા હુવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા-હીલ અલીઈલ અઝીમ. યા કાયેમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,

યા ફરદો, યાં વિતરો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, વસલ
લલ્લાહો અલા મોહમ્મદીન વકદે હા-જતી.

૩૭-મનકુલ હે, કે જીસકો કોઈ હાજત પેશ આવે,
તો આહીયે, કે જીધ, ઓર જીમેરાત, ઓર જીમઆકે રોજ
યે તીન રોજ રોઝે રખે. ઓર જીમઆકે રોજ ગુસલ
કરકે મસજીદમેં જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો-સકે વોહ
સહકા દેવે. ઓર જીમઆકી નમાઝ બાદ કીજલા-રૂ બયેઠ-
કર, યે હુઆ પરહે.

અલ્લા હુમા ઇન્ની અસ-અલોકા, જે-ઇસમેકા, ખિસ-
મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હોવલ લજી લા-ઇલાહા
ઇલ્લા-હુ આલે-મુલ ગયખે, વશ-સહા-દતે, હોવર રહમા-
નુર રહીમ. અસ-અલોકા જે-ઇસમેકા, ખિસમીલ્લા હીર
રહમા નીર રહીમ. અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લાહુ, અલ
હૈયુલ કૈયુમ. લા તા-જુબુહો, સી-ન-તુવ વલા નોમ, લહુ
માફીસ સમાવા-વાતે વ મા ફીલ અરદે, મનજલ-લજી વશ-
ફઝો ઇન-હહુ ઇલ્લા જે-ઇજ-નેહ, યા-અ-લમો મા ખયના
અયહી-હીમ, વમા ખલ-ફહુમ, વ અસ-અલોકા જે ઇસ-
મેકા, ખિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-લજી
અન-તલ વુજુહો, લીલ હૈઇલ કૈયુમ, વ ખશે-અત લહુલ
અસવાત, વ વજે-લતીલ કુલુબો મન ખશ-યતેહ, અન
તોહલ્લી અલા આલે મોહમ્મદીન, વ અન તઠ્ઠી, હા-જતી.

હવે દુઆકો પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે પુલાન મેસ મતલબ બર આવે, ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવેગી.

૩૮-હરકોઈ હાજતકે વાસતે ચે અમલ કરે, તો મુરાદ હાસીલ હોગી. અબ્વલ વ આખીર દુરુદ શરીફ ૧૨૫ મરતબે પરહે. વોહ અમલ ચે હે.

ચા રખો.

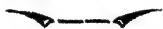
ઉપર લીખે હુચે અમલકો, બાદ અબ નમાઝે ઇશાકે, બા-બુકુ એક હજાર ઓર એક મરતબે કિબલેકે તરફ મોહુ કરકે ખડા હોકર, દોનો હાથ સરસે ઉચે કરકે, સીધે હાથમેં તસબીહ લેવે, ઓર દોનો હાથ ઉચે કરકે ઓર ફયલા-કર, મસલુદ યા કીસી કોઈ ઓર જગા, કે જહાં સરપર સાચા નહો. અથસી જગા ખડેહોકર, તીન દીન તક અમલ પરહે. ચે અમલ શુરૂ માહમેં બુધ, જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખો. ઓર પરહેઝ ગોશત ઓર મછીકા રખો.

૩૯-અગર કીસીકો કોઈ હાજત સખત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઇસાકી નમાઝકે બાદ, સાત મરતબે સુરચે ચાસીન, પરહે, ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતાનોંકી અસ્વા-મેકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા અલ્લાહ બન આવે. નામ ઉન સુલતાનોં-કે ચે હે. સુલતાન બા-યઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહમ્મદ સલાબત,

મુલતાન ઇસમાઈલ સામાની, મુલતાન સંજર રાજી, મુલતાન ઇબ્રાહીમ અહલમ, મુલતાન મોહમદ ગીજનવી. જે સાત મુલતાનોંકી અરવાહોંકો સવાબ બખ્શ દેવે. બાદ દો રકબાત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ ઝુર મકબુલી હોગી. જે અમલ શુર માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક જે અમલ કરેગા. તો મુનાસીબ હોગા.

બાબ ચોથા-રોજ રોજગારમેં તરકકી હોના, ઓર મુફલીસીકા દુર હોના.

૪૦-અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકે રોજગારમેં જ્યાહતી હોવે, ઓર તંગ-દસ્તી દુર હોવે, તો નીચે લીખે હુયે ઇસ-મકો મુબોહકી નમાઝકે બાદ, બા વુજુ હરરોજ ૧૦૧ મરતબા પરહા કરે, તોઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુફલીસી દુર હોગી, ઇસ અમલમેં પરહેઝ નહીં હે. વોહ અમલ જે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફત-તાહ, યા વહ-હાબ, યા કાદેર, યા રજબક, યા ગની, યા અઝીઝ. બે-રહ-મતેકા યા અર હમુર રાહે-મીન.

૪૧-વાસ્તે જ્યાહા હોને રીજકકે. હરરોજ સુખોહકી, યા ઇશાકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. અવલ ઓર આખીર ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકા વીઈ હમેશાં કાયેમ રખનેસે, તાંગ હસતી, ઇનશા અલ્લાહ દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે.

યા રજબકો.

૪૨-જબ કોઈ શખ્સ કીસી સખબસે મોહતાજ હો-જાવે, તો સુખોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો બા-વુજુ કીબલેકી તરફ મોહ કરકે, હો-ઝાનું બયેઠકે એકસો ઓત્તીસ મરતબે પરહે. અવલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પરહે. ઇસ અમલકા વીઈ જારી રખનેસે ઇનશા અલ્લાહ, મોહતાજ દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે. ઇસમેં પરહેઝ નહીં હે.

યા લતીફો. એકસો ઓત્તીસ મરતબે પરહે. બાદ, અલ્લાહો લતીફુન બે-ઈબ્રાહીમી, યરઝોકો મઈ યશાઓ વ-હોવલ કવીઉલ અઝીઝ. ઇસ આયતે શરીફ-કોબી ૧૧૬ મરતબે પરહે,

૪૩-જો કોઈ શખ્સ મુફલીસ હોવે, તો શબે-બરાત-કો યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં રાતકો, ઇશાકી નમાઝ કે બાદ, એક હજાર બાર, યા રજબકો, પરહે, તો ઇનશા

૪૩-જીસકો મુફ્લીસી હોવે, તો સુખોહકી નમાઝકે બાદ, કીબલા-૩ બયેઠકે, બા-વુજુ જુમઆકે રોજ, ચા બાસેતો, એક હબાર ઓર એક મરતબે પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી તંજ-હસ્તી દુર હોગી. ઓર બેહતર હે, કે હમેશા ઇસ અમલકા વીઠ હરરોજ રખે. ઇસમે કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે.

૪૪-જો કોઇ શખ્સ વાસતે જ્યાહા હોને રીજકકે, ઇસ આયતકો હરરોજ, બાદ અજ નમાઝે સુખોહકે, કીબલા ૩ બયેઠકે, બા-વુજુ, ૧૦૦૧ એક હબાર ઓર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકે રોજગારમે ખરકત હોગી, વોહ આમત ચે હે.

અલ્લાહો લલીપુન બે-ઇબાદીહી યરબોકો મઈ યશાઓ વહો-બલ કવીલિલ અઝીઝ.

૪૫-વાસતે દુર હોને મોહતાજી ઓર તંજ-હસ્તીકે ઇસ અમલકો કરે, તો મુફ્લીસી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, આફતાબ જુહુ હુયે બાદ, આર રકઆત નમાઝે નહીલ પરહે. પેહલી રકઆતમે બાદ; અલ હન્ફકે, સુરયે વશ-શમ્સ પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમે સુરયે વલ-લયેલ, પરહે. ઓર તીસરીમે, સુરયે વહ-હોહા, ઓર ચોથીમે, સુરયે અલમ-નશરાહ, પરહે. ઓર અલમ ફેરે, બાદ હુઝ્દ શરીફ ૧૧ ગ્યાર મરતબે પરહે. બાદ ૧૫ મરતબે ઇના-બઆ નસૂફલાહકી સુરત પરહે. ઓર ઉસકે

બાદ ૫૦૦ પાનસો મરતમે. યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજદા કરે, ઓર હાથ મિસલ દુઆ માંગનેકે ક્યલાયે, ઓર યે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે. યા બાસેતુલા-હુલ લજ, યબ-સોતુર રીઝકે લે-મઈ યશાઓ બે-ગયરે હીસાબ. પરહે. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ૧૧, ચારા બાર હરફ શરીફ પરહે. ઇસ અમલકો ચાલીસ ૪૦, રોજ તક કરે. ઓર અમલકો શુર માહમે પેહલી જુમેરાતસે શુર કરે, ઓર પરહેઝ ગોશત ઓર મછછીકા રખે.

૪૬-નકલ હે, કે એક શખ્સ, આં હઝરત સલ, કી ખીદમતમે હાઝીર હુવા. ઓર અર્જ કીયા, કે યા હઝરત, મેં મોહતાજ રેહતા હું. ઓર અહલો અયાલ કસરતસે રખતા હું. કુછ ફરમાઈયે, કે ફાકા-કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જા, ઓર ચાલીસ રોજ તક, સુબોહકે વક્ત, હો, રકઆત નમાઝ પરહ-કર, બારા મરતમે, સુરયે ફુલહો વલ્લાહ, ઓર બાસ મરતમે મુઝપર હરફ લેજ. ઓર આસમાનકી તરફ હમ કર, ઓર સો મરતમે યે આયત પઢ. વોહ આયત યે હે. વ મઈ યત તકીફાહા યબ-અલ-લહુ. મખ્રજં વ યરજોક-હો, મીન હમસો લા-યહ-તસીબ, વ મઈ ય-ત વક-કલ અ-લ્લાહે હફેવા હસ-બોહુ, ઇન નલ્લાહા બાલે-ગુલ અમ-રીહી, હદ ગયા-લ્લાહો લે-ફલ્લે શાય-ઈન કહરા.

યે આયત ૫૬. ઓર આસમાનકી તરફ હમ કર, ઇસ કદર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહેર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાહ ચાલીસ ૪૦ રોજકે, વેહ બહોત માલદાર હો-ગયા.

૪૭-વાસતે તાંગી ઓર મુફ્લીસી દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને બાહ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમે બાહ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ફુલહો વલ્લાહ, તીન બાર, ઓર યા રહમાન, હજાર બાર. ઓર યા રજબકે, હજાર બાર, ઓર યા વહહામ, હજાર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમે બાહ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે ફુલહો વલ્લાહ તીન બાર, ઓર યા રહીમ, એક હજાર બાર, પરહે. ઓર બાહ સલામકે તીનસો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા ઉસકો ગયેબસે રોજ અતા કરેગા.

૪૮-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકે રોજગારમે ખરકત હોયે, ઓર તાંગી ઓર મોહતાજ દુર હોયે. તો ચાહીયે, કે બાહ હર નમાઝકે, ઇસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. ખુદાવંદ તાઆલા રોજમે કુશાહગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઇન નલ્લાહા હોવર રજબકો, જુલ ફુવ્વલીલ મતીન.

૪૯-વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે ચાહીયે, કે જુમઆકી શબકો, પાકીબ ઓર સાફ જગામે તનહા કીબલા-૩ બયેઠકર, બા-વુજુ એક હજાર મરતબે ઇસમ પરહે. અવ્વલ ઓર

આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા અલ્લાહ રોજગારમેં બરકત હોગી. વોહ અમલ ચે હે.

અલ મોઅતી હો-વલ્લા,

૫૦-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઓર રોજ કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક નહીંકે કીનારે પર જાવે, ઓર વહાં જાકર હર રોજ તાબ ગુસલ કરે, ઓર ફીર કીબલા-૩ બયેઠકે, ખીસ હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઓર ગુસલ કરતે વકત ઓર પઢતે વકત કીસીસે ખાત ન-કરે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ચે અમલ સુબોહકી નમાઝ બાદ કરે, ઓર હર નમાઝ કે બાદ એક હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઇનશા અલ્લાહ રોજ કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેઝ ગોશત ઓર મછછીકા કરે.

૫૧-બોસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વાસ્તે જ્યાદા હોને બરકતે રોજગારકે. જુમઆકી રાતકો અવ્વલ કુછ સદકા દેવે, બાદ ગોશયે તનહાઈમેં કીબલા-૩, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે અલહાકો સો બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે ૭૦ બાર, વ ઇન-હુ મફાતી-હુલ ગયબે, લા યાઅ-લ-મોહા ઇક્લા-હુ, વ યાઅ-લમો માફીલ ખરરે વલ ખહરે, વમા તસ-કોત મોવ વ-ર કતીન, ઇલ્લા યાઅ-લ-મોહા વલા હબ્બ-

તીન, ફીલ અરદે, વલા રત-ખીવ વલા યાબે-સીન,
 ઇલ્લા શી કિતાબીમ અબીન. ઓર સાત ખાર સુરયે ઇબ
 બુલએ-લતીલ અરદો, ઓર ૭૦ ખાર, યા ફતતાહો, યા
 વહહાબો પરહે. ઓર નમાઝ તમામ હુયે બાદ, સીજદેમે
 દુઆ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, રોજગારમેં બરકત હોગી.

પર-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકી મોહતાબ હુર હોવે. તો
 હમેશા નમાઝે પંજગાનાકે બાદ, ઇસ દુઆકો ૧૦૧ મરતબે
 પરહા કરે. તો હરગીઝ મોહતાબ ન-હોવે. ઓર સબ મુશ-
 કીલેં આસાન હોવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા લતીફા, યા લતીફા, ઉલ-તુફ બે હુત-ફેકા, યા
 હલીમો, યા કરીમો, યા ગપુરો,

પ૩-વાસતે જ્યાદા હોને રીજકકે, ઓર હુર હોને
 મુફ્તીસીકે યે અમલ કરે. શુર માહમેં પીરકે રોજસે શુર
 કરે, ઓર અમલ પઢનેકે વક્ત લોખાન, ઓર ઉદ, ઓર સંદલ
 જલાવે. પઢતે વક્ત મોહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે. અબ્વલ
 ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. હર રોજ ઇશાકી નમાઝ
 બાદ, યા મુબોહકી નમાઝ બાદ, એક હજાર આઠસો સત્તર ૧૮૭૦
 મરતબે પરહે. એક યા દો હફ્તેમેં ઇનશા-અલ્લાહ, મુસાદ બર
 આયેગી, વોહ ઇસમે મોઅઝ ઝમ યે હે.

યા મુફ્ત-તેહ, ફતતેહ, ખિલ ખયેર.

૫૪-વાસ્તે દૂર હોને તંગ-દસ્તી ઓર મોહતાજીકે, ઓર હરકામમેં સુહુલત ઓર આસાની હોનેકે લીયે. હરરોજ બાદ અજ સુખોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબ, ઓર મગરેબકી નમાઝ બાદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બયઠે. ઓર બા-વુજી પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, અંદ રોજમેં ઉસકી તંગ-દસ્તી દૂર હોગી. અગર હરરોજ વીર્દકી તોર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે. વોહ ઇસમે સુખારક થે હે.

અર રહમાન.

૫૫-અગર કીસીકો મોહતાજી બહોત સતાતી હો. ઓર રોજગાર વ-ગયસસે ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીયે કે, નીચે લીખ્ખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે ત્રીન નામોંકો, ૩૧૨૦ ત્રીન હજાર, ઓર એકસો બીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ કિબલા-રૂખયેઠકે બીલા-નાગાહ, આ સમાનકે સાથેમે, યાને ખુલ્લી જગામેં સર નંગા કરકે પરહે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઇનશા અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમેં માલદાર હો-જાયેગા. પરહેઝ ગોશત ઓર મછછીકા ઝુરર રખ્ખે. કીબલેકે તરફ મોહ કરકે બા-વુજી પરહે. યે અમલ હરકોઇ મતલબકે લીયે કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા થે હે.

યા અલ્લાહ, યા રહમાનો, યા રહીમો.

૫૬-વાસ્તે દૂર હોને ઝુલ્લીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, યે અમલ કરે. યાને નીચે લીખે હુયે, ખુદા યે તઆલાકે હો. મુબારક નામ, યા અઝાઝો, યા લતીફો, યે દોનોં એક સીફત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઇસમોંકો ખારા હબર મરતબે, સુખોહકી નમાઝ બાદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાદ, હરરોજ સર નંગા કરકે, કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, બા-વુઝુ એક પાક ચાદર ગરદનમેં ડાલકે, સાથ આછીકે પરહે. ઓર ખતમ હુયે બાદ, જનાબે ખારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે-તો ઇનશા અલ્લાહ, ખારા રોજકે અરસેમેં, દીની ઓર દુન્યવી મતાલીબ હાસીલ હોંગે. અગર એકહી જલસા યાને બેઠકમેં યે દોનોં ઇસમોંકો, શામસે સુખહો તક, યા દુસરી શામ તક, નંગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં આસમાનકે સાયેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુદલી જગામેં બયેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ ઉસકા ખર આયેગા. લેકીન એક લાખ ઓર પચીસ હબર મરતબે, એકહી બેઠકમેં પરહના ચાહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઇ શરતોં મુજબ, ૧૨, ખારા રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા ખુર્ર કરે. પરહતે વક્ત કીસીકે સાથ શુફતશુ યાને ખાત ન કરે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહનકર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વક્ત કપડોંમે ખુશખુ લગાવે, ઓર ખુશખુ-દાર ચીજેં મીસલે લોખાન વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવાં-દુશ્મનકી ખરબાદી, ઓર હલાકી.

૫૭-અગર કોઈ ચાહે, કે દુશ્મન તબાહ ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ચારા રોજ તક પરહે, હો-પહેરકે વક્ત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન હો પુરાની કબરોકે બચેકકે, ઇસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે પુલાન ખીન પુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યે હેં, ચાને સુરયે તખ્ખત ચદા, હો, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮-જબ કોઈ શખ્શ નાહક સતાતા હો, ચા ઇજા દેતા હો, તો ખતમે ખિસમીદલા કો, ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાદ નમાઝે ઝોહરકે, ખિસમીદલા, કો ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાદ ખતમકે યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

ખિસમીદલા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લજી, અ-ન-તીલ વુજુહો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસ-વાત, વ જલ-લત મિન-હુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમો, અલા સૈયદના મોહમ્મદીન, વ આલીહી વ સહ-ખીહી, વ અન તક-લીયા હા-જતી, હી હલાકે (પુલાન ખીન પુલાન) ચા

ઠાહેરો, યા કંઠહારો, યા કાદેરો, યા મુક-તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ.

ઐયર બળયે પુલાનકે નામ ઉસ શખસકા લેવે, ઐયર યે ખતમ યારા રોજ તક પરહે. ઝાલીમકે હાથસે હુકતઆલા નબત દેગા-યે અમલ આખીર માહમે (સે-શંખા) યાને મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે.

૫૬-દુશ્મનકી તબાહી ઐયર હલાકી કરના મંજુર હો, તો મંગલકે રોજ હો-પહેરકો, સર નંગા કરકે અમલ કરે ઐયર તનહા બયકે. ઐયર મોંહ દક્કનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રાઈકે અપને આગે રખખે. ઐયર હર દાનેપર એકતાલીસ ખાર, મુરયે કૌસર, યાને ઇન્ના આતય-ના, પરહ-કર દમ કરે. ઐયર હોવલ અબતર, કે બાદ નામ ઉસ શખસકા ઐયર ઉસકી માંકા લેવે. ઇસ તરેહ તમામ દાનો-પર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખસકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમેં ડલવા દેવે. યા ખુદ હાલે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે. અગર, સાત રોજમેં અસર ન-હોવે. તો ચઉદા રોજ તક અમલ કરે. અગર ચઉદા રોજમેં પુરા અસર ન-હોવે. તો એછીસ રોજ તક કરે.

૬૦-દુશ્મનકો ખરબાદ કરનેકે લીયે, યે અમલ કરે, આખીર મહીનેમે, ઇતવાર યા મંગલકે રોજ હો-પહેરકો રાઈ, સરસોં, ઐયર પુરાની કબરકી ખાક, ઐયર મીટી, ચો-રાહેકી, યાને જહાં ચાર રાસ્તે મીલતે હોં, ઉસ સસ્તેકી

મીટી લાવે, ઓર હરએક પર, સાત સાત મરતળે સુરયે તળળત યદા, બજેર બિસમીલ્લાકે પરહે. ઓર દમ કરે. ઓર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ચાર ચીજોંકે દુશ્મનકે મકાનમેં ડાલ દેવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, વોહ મકાન વયરાના હો—જાયેગા.

૬૧-વાસતે તખાહ ઓર હલાક કરને દુશ્મનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ-કે રોજ, સાત મસજીદોંકી ખાક એક પુડીયામેં એખીટટી કરકે લાવે, ઓર આધી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બસ્તીમેંસે ખાહેર ટીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે. ઓર વહાં હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા પરહે. ઓર ખાદ ફાતેહાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, વાસતે તખાહી દુશ્મનકે, યા દરમ્યાન દો આદમીયોંમેં, જુદાઇ હોનેકી નિયતસે પરહે. પેહલી રકઆતમેં ખાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના આતય—ના યારા મરતળે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં, ખાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અન—ઝલના, યારા મરતળે પરહે. ઓર સુરયે ઇન્ના આતય—ના પુરી કરકે, હોવલ અબતરકે ખાદ દુશ્મનકા નામ લેવે, અગર દો આદમીયોંકે દરમ્યાન દુશ્મની કરાના મંજૂર હો, તો ઉનકા નામ લેવે. ખાદ સલામકે કબર કે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૭૭ સાતસો સાત મરતળે યે કલમા પરહે. વોહ યે હો.

લા ઇલાહ, લગાવે ઇલિ-લહ્યાહ સુલગાવે મોહંમદ રસુ-
લુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે,
જલાવે.

જહાં પુલાન લીખ્યા હે. વહાં ઉસકા નામ લેવે. ચે
કલમા પરહે બાદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાદ
દોનોં હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે કે, પુલાનેકો તબાહ
કરો, યા પુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી કાતેહા
કરૂંગા. બાદ ઉસ ખાકકી સાત પુડીયાં બનાવે. ઓર અપને
ઘર લાવે, સુબોહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદ કે
હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હરરોજ એક એક
પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો-પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ
મોંહ કરકે, ઉપર લીખ્યા હુવા કલમા ૧૦૧ મરતબે પરહ
કર પુકે. ઇનશા અલ્લાહ દુશ્મન તબાહ, હોગા.

બાબ છટ્ટા-હાકીમ ઓર ઝાલીમકા મેહરબાન હોના.

૭૨-અગર કોઈ અમીર યા હકીમ, કીસીકે ઉપર નારાજ
યા ખફા હુવા હો, યા કીસીકો-શેહર બહર કરદીયા હો. તો
આહીયે, કે શુરૂ માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખએ. ઓર

ગુસલ કરકે કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર રોઝા ઇફતાર કીયે ખાદ, તનહા બચકકર બુખરાત જલાવે. ઓર થોડે ચાંવલ ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખજે. ઓર ઉસમેંસે તીન રીકાખીયાં બનાવે. પેહલી રીકાખી પર આદમ મોનક્કિલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાખી પર હઝરત સલ, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર તીસરી રીકાખી પર, ખીખી ફાતીમા રહી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર ખારા-સો મરતખે અસમાયે ઇલાહીકો પરહે. ઓર કોઈ ચીજ ગયેર હયવાની, યાને રોટી ઓર નમક ખા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી દો રીકાખીયાં મસજીદમેં લેજ દેવે ઓર એક રીકાખી, કે જીસપર, ખીખી ફાતીમા રહી, કી ફાતેહા હી હો. વોહ રીકાખીકે દુધ ચાંવલ લડકીયોંકો ખીલાવે. પસ સુબોહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન આવે, તો દુસરે રોજ બગેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખજે. ઓર પેહલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઇસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર ખારા રોજ તક બગેર ચાંવલ પકાનેકે સીફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઇનશા અલ્લાહ, અમીર યા હાકીમ, યા ઓર જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહરબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા દની,
યા મની.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ ૧૨, બારા રોજ પરહે. તો
ઉત્તને રોજ પરહેઝ તરકે હયવાનાત કરે,

૬૭-વાસ્તે મેહરબાન કરને હાકીમકે, ચે અમલ તીન રોજ
તક કરે. હર રોજ તાબ ગુસલ કરે, ઓર ૧૦૦૦, હજાર દાને
ગીહુકે લેવે, ઓર ઉસકો ધા-ડાલે. ઓર હરએક દાનેપર
એક એક મરતબે પરહે. ઓર દમ કરે, વોહ ઇસમ ચે હે.

“યા રહમાનો કુદલે શય-ઇન, વરાહે-મહુ, યા રહમાનો.”

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ બા-બુઝુ પરહે. અબ્વલ ઓર
આખીર તીન તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર એક
કોરા મીટીકા બરતન લેવે, ઉસમેં વોહ ગીહુકે દાને ડાલતા
જવે, ઓર ઉસપર નયા સરપોશ બાંધે. ઓર અંદર પાક
પાની ડાલકે બેશ દેવે. ઓર વચરાન કુ‘વેમેં વોહ બરતન,
કે જીસમેં ગીહુ ડાલે હાં વોહ, ઓર ઉસપર સરપોશ
બાંધકર, ડાલ દેવે. ઇસ તરેહ તીન રોજ તક અમલ કરે.
પઢતે વક્ત જીસ અમીર યા હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી
સુરતકા ખ્યાલ દીલમેં રખે.

૬૪-અગર કોઇ, આલીમ હાકીમકે બૌકસે ડરતા હોવે
તો ચાહીયે, કે જીમેરાતકે રોજ સુબોહકી નમાઝકે બાદ,
થોડા રોગન યાને તેલ ખુશખુદાર લેવે. ઓર ઉસમેં ઇંતર
થોડા મીલાવે. ઓર ઇન આયતોકો આલીસ મરતબે પરહ
કર, ઉસપર દમ કરે. અબ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,

યાને ત્રીન ત્રીન મરતબે પરહે. ઇસ તરેહ જુમઆકે રોજ તક, યાને સાત રોજ તક પરહ-કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઓર ઇસ તેલમેંસે થોડા લેકર, અપને મોંહપર મલકર, હાકીમકે સામને જાવે, તો વોહ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. ઓર પરહેઝ ગોશત ઓર મછલીકા રખે. આયતેં યે હેં.

બસમીઠ્ઠા હીર રહમા નીર રહીમ. યા ઐયોહન નખીયો ઇન્ના અરસલ-નાકા શાહે-દંવ, વ મુબશ-શેરંવ વ નજરા, વ દાયેયન ઇ-લલાહે, બે-ઇજનીહી, વ સીરાજમ મુનીરા, વ બશ-શેરીલ મોઅમે-નીના, બે-અન્ના લહુમ મીનલાહે ફદ-લન કખીરા, વલા તોતેઇલ કાફેરીના, વલ મુના-ફેકીના, વ દાઆ આબાહુમ, વ તવજ્જલ અ-લલાહે, વ કફા-ખીલાહે વકીલા.

૬૫-અગર કીસીકે ઉપર કોઇ બોહતાન દેવે, ઓર વોહ કામ ઇસને ન-કીયા હો, યા ઇસપર કોઇ મુકદ્દમા અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો યા મીરાસ ઇસકી છીન લી-ગઇ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅઝ-ઝમાકે ઇસ મોઆ-મીલે-કા, ફયસલા હોતે તક, હરરોજ એક હજાર મરતબે સુબોહકી નમાઝ બાદ, કિબલા-રૂ બયેઠકર, બા-વુજુ પરહે. વો આયાત યે હે.

વ ઓપ્રવ-વેદો અમરી ઇ-લલાહે, ઇન-નલાહા બસીરન બિલ ઇબાદ.

ઉપર લીખ્યા હુવા અમલ હરરોજ એક હજાર મરતબે
પરહા કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

ખાખ સાતવાં—ભાગે હુયેકા, ઓર ગાયેખકા હાઝીર હોના.

૬૬—જખ કીસીકા કોઈ લડકા, યા અઝીઝ, યા દોસ્ત
ગુમ હો—જાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં
હે. ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી ન હો, કે ઝીંદા હે, યા
મુરદા, તો ચાહીયે, કે ખાદ નમાઝે ઇશાકે, એક હજાર ઓર
એકસો મરતબે, ખિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.
કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો ખાખમેં દેખેગા. યા હાલ
માઅલુમ હો—જાવેગા. અગર પેહલ્લી રાતકો ખાખમેં નદેખે,
તો દુસરી રાતકો ફીર પઃહે. ઇસી તરહસે સાત રાતોં તક
પરહે. ખર વક્ત અમલ પરહનેકે પાક ઓર સાફ લિખાસ
પેહુને. ઓર ખુશખુ જલાવે.

૬૭—અગર કોઈ શખસ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા
નહીં હો, તો હરરોજ ૧૧૯ મરતબે, યા હુશીઝો, પરહે.
ઓર યે આયત, ઈન તકો મીસકાલા હખખતીમ, મોન

ખર દલીન, ફ-ત-કુન ફી સખ-રતીન, અવ ફીસ-
અમા-વાતે, અવ ફીલ અરદે, યાતે બેહીલા ઇન-નલાહા
લતીકુન ખખીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. ખર વક્ત પદનેકે
ઉસકા તસન્વુર કરે. એક ચીલા પુરા હોતે તક, યે અમલ
કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૧૮-જો કોઈ શખસ ગાયેખ હો-જાવે, ચોર તલખ
કરના ઉસકા મંજુર હોવે. તો હરરોજ સુબોહકી નમાઝમેં
પેહલે હો રકઆત સુન્નત પરહે. ખાદ કિબલા-રૂ બયેઠકે
સુરયે ફાતેહા યાને અલ-હમ્દકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે.
અવલ ચોર આખીર દુરૂદ શરીફ તીન તીન મરતબે
પરહે. પઢતે વક્ત ઉસકા ઇન રખખે. ફીર હો રકઆત
ફરઝ પરહે. યે અમલ એક ચીલા પુરા હોતે તક પરહે
ઈનશા અલ્લાહ, અંદ રોજમેં ગાયેખ હાઝીર હો-જાવેગા. પરહેઃ
કુછ નહીં હે.

૧૯-જો કોઈ આહે, કે ગાયેખકો ખાખમેં દેખે, ચો
એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઈ ચોર અપના મત
લખ દયાફત કરના મંજુર હો, તો યે અમલ બન્તોર ઇસ્તે
ખારકે હે. સત્ક દીલસે કરે, અવલ પાક ચોર સાફ કપ
પેહને. ચોર વુજુ કરે. ચોર કિબલા-રૂ હોકર, હાહની કરવ
પર લેટે. ચોર સુરયે અલ-હમ્દ, ચોર સુરયે વશ-શમ
ચોર સુરયે વહ-હોહા, ચોર સુરયે વલ-લયેલ, ચોર સુ

અલમ નશરાહ, ઓર સુરયે વતતીન, ઓર સુરયે ઇખલાસ.
યે સખ સુરતોંકો સાત મરતમે પરહે. ઓર ખાદ ઉસકે
ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

અદલા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી, (કળ વ કળ.)
વજ-અલ મીન અમરી, ફે-ર જ'વ, વ મખજન,
અરેની ફી મનામી. મસ તદ્દલા ખીહી, ઇજાખા દાઅ-
વતી. ઓર બજાયે “કળ વ કળકે” અપના મતલબ કહે.
અગર પેહલી રાતમેં મુદઆ માઅલુમ હો-જાવે, તો બેહતર
હે, વ ઇલા સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા-
અલાહ, સાત રાતોંસે જ્યાદા ન પડેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦-ગાયેબકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ
ખાદ કિબલા-રૂ બયેઠકે, હરરોજ ગ્યારા સો મરતમે, સુરયે
વજ-દોહા, કો પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ,
તીન તીન મરતમે પરહે. ઓર પઢતે વક્ત ઉસકા તસબુર
કરે. યે અમલ ૨૧ એક્કીસ રોજ તક કરે, તો ઇનશા-અલાહ,
ગાયેબ હાઝીર હોગા. ઇસમેં ફીસી ફીસમકા પરહેજ નહીં હે.

૭૧-અગર ફીસી શખ્સકા ગુલામ, યા લોંડી, યા જાનવર
ભાગા હો, ઓર દર્યાફત કરના ઉસકા ઉસકો મંજુર હો,
કે ફીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર હફતેકે દીન ભાગા
હે, તો જાનીમે જુનુબ યા દક્કનકે તલાશ કરના આહીયે.

ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હો, તો જાનીએ મશરીફ યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીફકે ગયા હો. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીએ મગરીબ યાને પછછમકે ફરાહ હુવા હો. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીએ પછછમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દહનકે હુંટે.

૭૨-અગર કોઇ બાહર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, ઓર દર્યાફત કરના ઉસકા મંજુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હો. પસ અગર (સનીચર) હફ્તેકે દીન ભાગા હો, તો જાનીએ જુનુબ યા દહનકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હો, તો જાનીએ મશરીફ, યાને પુરખકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, તો તરફ શીમાલ યાને ઉત્તરકે ભાગા હો, ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીફકે ગયા હો. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીએ મગરીબ યાને પછછમકે ફરાહ હુવા હો. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીએ પછછમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દખ્ખનકે હુંટે.

૭૩-અગર કોઇ બાહર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજ-પર, “બ હકકે

શેખ ફરીદ શકર ગંજ" લીખકર કાગળકો પથ્થરકે નીચે દબાવે, ઓર વોહ જખ આવે, તો ઉમ્મ પથ્થરકે બરાબર શીરીની તોલકર, ફાતેહા હઝરત ફરીદ શકર ગંજ રહ, કે નામકી લીલા-કર, શીરીની ગરીબ ઓર મોહતાબેકો બાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં-કયેદસે નજત પાના.

૭૩-અગર કોઈ શખ્સ કીસી ઝાલીમ, ઓર બદકારકે શહેરમેં, યા ગાઉમેં ગીરફતાર હો-ગયા હો, ઓર વહાં નજતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો આહીયે, કે ઇસ આયતકો કસરતસે પરહા કરે. ઓર અલ્લાહસે અપની રિહાઈકે લીયે દુઆ માંગે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઝુરૂર ઉસકી રિહાઈ હોગી. વોહ આયત યે હે.

રખના અપ્રેમ-ના, મીન હાજે-હીલ કરી-યતઝ ઝાલીમો અહ-લહા, વજ-અલ લના મીન લહુન-કા વલી-યન, વજ-અલ મીન લહુન-કા નસીરા.

૭૪-અગર કોઈ શખ્સ કયેદ હો-ગયા હો, તો વોહ હરરોમ ઇસ આયતે શરીફકો સુબોહ ઓર શામ, બ-અદદ (બે ગિનતી) પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રિહાઈ પાયેગા. વોહ આયત યે હે.

લકઠ બાળા-કુમર મુલુમ, ગીન અન-દ્રાસેકુમ, અઝી-ઝુન
અ-લય-હે મા અનીત-તુમ હરી-સુન અ-લય-કુમ, બિલ
મોઅમે-નીના રકેપુર રહીમ. ફર્ધન તવલ-લવ, ફકુલ હસળી
યલાહો લા-ધલાહા ધલા-હુ, અ-લય-હે તવક કલતો વહોવા
રખુત અરશીલ અઝીમ.

૭૫-જો કોઈ શખ્સ, બે-ગુનાહ કયેદ હો-જાવે, તો
અવલ એર આખીર દુરદ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે
ધન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉંગલીયોં-પર દમ કરે,
ઈસી તરેહ હરરોજ પરહે. વોહ આયતોં ચે હેં.

બિસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલાહે
વલીઅંવ, વ-કફા બિલાહે શહીદા, વ-કફા બિલાહે અલી-
મન. વ-કફા બિલાહે હસીબા. વ-કફા બિલાહે હાદી-યન,
વ-કફા બિલાહે નસીરા.

૭૬-અગર કોઈ નાહક કયેદ હો-જાવે, તો વોહ હરરોજ
એક હજાર મરતબે, ચે કલેમાત પરહે. અગર હો-સકે તો
બે-અદદ પરહે. તો ધનશા અલાહ, ઉસકી રિહાઈ હોગી.

યા ગયા-સલ્લે મુસ-તગીસીન, અગેસ-ની, વ-યા નાસે
રલ મઝલુ-મીન, ઉનસોર-ની, બે ફદ-લેક.

૭૭-જબ કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો ઇસ આયતકા વીર્દ
રખે, તો ધનશા-અલાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ
આયત ચે હેં.

ઈજા રખી લતી-પુન, બેમા યશાઓ, ઇન-નહુ હોવલ
અલીમુલ હકીમ.

બાબ નવ્વાં-જાદુ ઓર આસેબ ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૮-મુજરરીબાતે દેરખીમેં ઇસતરેહ લીખખા હે, કે જબ
કીસીકો જીન આઝાર દેતા હો, તો ઇન આયતોંકો તીન
મરતબે પરહ-કર, પાની પર દમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે.
બા-બુઝુ પરહે. અવલ ઓર આખીર હુઝ્દ શરીફ પરહે.
વોહ આયતેં યેહ હેં.

ઇજ કાલા યુસુફે લે-અખીહે, યા અ-બ-તે, ઇન્ની
રાઅય-તો અ-હ-હા અ-શ-રા કવ-કબન, વશ-શમસા
વલ ક-મ-રા, રાઅય-તોહુમ. લી સાજે-દીન. યા માઆ-
શરલ જીન્ને વલ ઇનસે, ઇનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-
પુજુ, મીન અકતા-રીસ સમા-વાતે વલ અરહે, ફન-પુજુ,
લા તન-પુજુના ઇદ્દા બે-સુલતાન.

૭૯-અગર કીસીકો આસેબકા(બલાકા)બલલ હો, તો સાત
દાને કાલી મીરચકે લેવે. ઓર મીરચકે હરએક દાનેપર સાત
સાત મરતબે, સુરયે લે-ઇલાફે કુરેશીન, પરહ-કર દમ

કરે. ઓર ઉન મીરચીયોંકો વ્રીસકર, જીસકો આસેખ હો, ઉસકી આંખોંમેં ખતોર સુરમેંકે લગાવે, તો આસેખ દુર હોગા.

૮૦-અગર કોઈ ચાહે, કે આસેખકો (ખલાકો) હાઝીર કરે, તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત આરા બાર, પુલપર દમ કરકે સુંધાવે, પુલ કોઈલી ખુશખુદાર યાને ચમેલી, વ-ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે. ઓર એક પુલ ઉસપર મારે. ફૌરન આસેખ હાઝીર હોવા. ઇસ અઝીમતકો અઝી-મતે સુલેમાની, કેહતે હેં. વોહ યે હે.

ખિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝમ-તો અલય-કુમ, ફ-ત-હુ-લકા, હખીખોકા હખીખોકા, અ-લી-મ, અ-લી-મ, સફ-કન સ-ફ-કન. ઇલે-સન ઇલે-સન, ખ-લ-સન. ખ-લ-સન, તલે-સન તલે-સન, સુદન, કહ-લન કહ-લન, જલ-હલન, જલ-હલન, મહ-લન મહ-લન, સંજયન સંજયન, શદી-યન, નખી-સન નખી-સન, બે-હકકે ખાતીમે સુલય-માન, ખીન દાઉદ અલય-હુમુસ સલામ. ઓહ-દેર, મીન જાને-ખીલ મશારેકે વલ મગારેખ. વ મીન જાને-ખીલ અય-મને વલ યસ-સર. બે-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લલાહો, મોહમદુર રસુલુલ્લાહ. વ બે-હકકે અરશીલ્લાહ, વ કુરસી.

૮૧-નઝરે બદ, યાને નઝરકા લગના-સહી મુસલીમ, ઓર તફસીર ફતેહુલ અઝીઝ, વ-ગયરામેં લીખ્યા હે, કે

રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો-જાતા ઠીક છે. ઓર
કોઇ ચીજ તકદીર પર ગાલીબ હો-જાતી છે, તો નઝર
ગાલીબ છે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી છે. જાનના
ચાહીયે, કે નઝર એક કીસમકા ઝેડુર છે કે હક તઆલાને
ખાજે આદમીયોં, ઓર જીનકી આંખમેં ઇસકો રખ્યા છે,
જયઝા કે ખુદા પાકને ખીછલુકે ડંક. ઓર સાંપકી ઝખાનમેં
ઝેડુર રખ્યા છે. ઓર યે ન-જાને, કે ગયેર કોહી નઝર હોતી છે.
ઓર અપનેકી નહીં લગતી. કહી અપને-કીલી હો-જાતી
છે. ઓર ઓર હદીસે શરીફમેં આયા છે, કે જો ચીજ
આંખમેં અછછી માઅલુમ હોવે. તો “માશા અલ્લાહો લા
કુવ્વતા ઇલ્લા” - હાહ, કહે. ઉસવી બરકતસે નઝરકા અસર
ન-હોગા. કેશીયત ઇસકી બડી બડી કિતાબોમેં લીખી છે.
હદીસે શરીફમેં આયા છે, કે જો કોઈ શખ્સ નઝર લગાવે,
તો ફૈરન નઝર લગાને વાલેકા મોંહ ઓર હોનોં હથ, ઓર
હોનોં પાઉં ઓર શરમ-ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે.
ઓર ઉસ પાનીકો ઉપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર
લગી હો. ખુદાકે હુકમસે જલ્દ અછછા હો-જાવે. યે અમલ
મોઅતે-બર કિતાબોમેં લીખ્યા છે. ઓર હદીસે શરીફમેં
આયા છે, કે જબ તુમસે કેઇ ધુકાવે. તો ધો દો, યાને
વાસ્તે દક્ષ કરને નઝરકે તુમસે કોઈ દરખાસ્ત કરે, કે
મોંહ વ-ગયરા ધોવે, તો ધો-દેના ચાહીયે. ઓર હરગીઝ
ઉસકા ખુરા માનના અખસ છે.

રિવાયત છે, કે હઝરત ઉસમાન રહી, ને એક ખુબસુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર નઝર અસર ન-કરે. કાલ. ટીકા લગાના લડકોંકો વાસતે દક્ષ કરને નઝરકે, તીરમીજી શરીફસે સાળીત છે. પસ અળ ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં છે.

હઝરત હસન બસરી રહી ને ફરમાયા છે, કે જીસ શખ્સકો અપન ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરાપર, નઝર હો જાનેકા ખાફ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ-કર, દમ કર લીયા કરે, વેહ આયતે કરીમા યે છે.

વ ઇન યક્-હુલ લજીના ક-ફ-ફ, લ-યુઝ લેકુ-નકા બે અબસારે-હીમ, લમ્મા સમે-ઉજ જુકરા, વ યકુ-લુના ઇન-નહુ લ-મજનુન.

૮૨-જાદુ યા સહર-જળ કોઇ જાદુમેં ગીરફતર હો જાયે, તો જુરર છે, કે જાદુ હર નમાઝકે, સુત્રે, કુલ આ ઉન્ને બે-રખ્ખીલ ફલક, એર કુલ આઉન્ને બે-રખ્ખીન નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અછછા હો-જાયે ના.

૮૩-વાસતે દુર હોને જાદુકે, એક કટોરેમેં યા ખ.લેમેં પાક એર સાફ પાની લેવે. એર ઉસ પાનીપર દમ ક-કે, જીસપર જાદુ કીયા ગયા હો, ઉસકો પીલાવે. તીન યા

સાત મરતળે પરહ-કર દમ કરે. વોહ અમલ ચે હે.

ખિસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ-અલા હુમ્મા સદ્દે
અલા મોહ-મદીન, વ અલા આલે મોહ-મદીન, વખારેક વ
સદ્દીમ. બહરી બહરી બહરી કેવાર, બજરી ખાંધું દસોં દવાર,
મજરી આયે બજરી જાયે, બજરી સળ જગા સમાયે,
ટોના બાદુ સળ રદ હો-જાયે, જો ટોના બાદુ રદ શીરકર
આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાંપર જાયે. જો જો કરે
સો-સો મરે. બે-હકકે લા-ઈલાહા ઈલ-લદ્દાહ, મોહમ મદુર
સુલુદ્દાહ. વ નોનજ-ઝેલો મીનલ કુરઆન, મા-હોવા શીક્ષાઉન
રહ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વસા યજી-દુઅ ઝાલેમીના
ઈલા ખસારા.

૮૪-વાસતે દુર કરને શયતાનકે, કે જો સતાતા હો.
ઘોર પથ્થર ફેંકતા હો, તો ચે આયત પરહે. વોહ આયત
ચે હે.

ઇન નહુમ યકી-દુના કય-દન, વ અકીદો કયદા. ફમહ
ફલીલ કાફેરીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખ્ખી હુઈ આયત. ચાર લાહેકી કીલોંપર,
દુર કીલપર પચ્ચીસ મરતળે પરહ-કર દમ કરે. ઓર ઉન
કીલોકો ધરકે ચારોં કોનોંમેં ગાડ દેવે.

બાબ દસવાં-ચોરકા પહે-છાનના.

૮૫-જે સ શખ્સકા માલ ચોરી ગયા હો, ચોર મંજુર હો, કે ચોરકો દરયાફત કરે, તો દો શખ્સ આમને સામને બયઠે. ચોર એક કોરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમેકી ઉંગલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી (કલમેકી) ઉંગલીસે ઉઠાવે. ચોર તીસરા આદમી ઉન દોનોંકે સામને બયેઠકે સુરચે યાસીન, કો મીનલ મુકમીન, તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝી ચોર પરહેઝ-ગાર હોના ચાહીયે. ચોર જસ વક્ત યે અમલ કરે, ઉસ વક્ત બા-વુઝુ હોના ચાહીયે. ચોર ઉસ બધનીકે ઉપર ચાર બાજુપર ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હે. યા જબ્રઈલ, યા મીકાઈલ, યા ઇસરાફીલ, યા હઝરાઈલ. યે નામ લીખ્ખે બાદ, દો શખ્સ કલમેકી ઉંગલીયોંસે આમને સામને બયેઠકે બધનીકે ઉઠાવે. ચોર તીસરા આદમી, સુરચે યાસીન. પરહના શુર કરે. ચોર જસ શખ્સ-કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે. તો ઉસકા નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખકર બધનીકે અંદર ડાલે. ચોર સુરચે યાસીન, મીનલ મુકમીન, તક પરહે. કાગજમેં જસકા નામ લીખખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની ઝુર ધુમેગી. ચોર અગર ચોર ન-હોગા, તો બધની નહોં ધુમેગી. ઇસ-તરેહસે

ઊસકે ઊસકે ઉપર શક હો, ઉસકા નામ લીખકર બધની-
મેં કાલે, ચાર ચુરચે યાસીન પરહે. જો ચાર હોગા, ઉસકે
નામ પર બધની ફીરેગી. ચોર જો ચોર ન-હોગા, તો બધની
નહીં ફીરેગી.

યે અમલ યા ચોર કોઈ અમલ કરે, ચોર ચોરસે
વાકીફ હો-જાવે, તો ચ-હીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર ચકીને
કામીલ ન કરે. ચોર ઉસકો બદનામ નકરે. બલકે તદખીરસે
પતા લગાવે. ચોર જળ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તબ
ઉસકા ઇજદાર કરે. કયુકે અગર બગેર તલાશ કરનેકે, કીસી
પર તોહમત લગાઈ જાયેગી. તો ખુદાકા ગુનેહગાર હોગા.
ચોર દુન્યવી મુશકીલોંકા ચોર આફતોં-કા સામના હોગા. ઈસ-
લીયે ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે. ચોર અમલ કરનેવાલે આદમી
પરહેઝગાર ચોર સમજદાર લાયેક ઉમરવાલે હોંગે, તો નતીજ
અછી હોગા. કમ ઉમર ચોર નાદાનોંકા યે કામ નહીં હો.

૮૬-જો કીસીકી કોઈ ચીજ ગુમ હો-જાવે, તો હો
રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ચોર પેહત્રી રકઆતમેં સુરચે
અત્ર-હમ્દકે બાદ, સુરચે વદ-હોહા પરહે. ચોર દુસરી
રકઆતમેં સુરચે અત્ર-હમ્દકે બાદ, સુ-ચે અલમ નશરાહ,
પરહે. ચોર બાદ સલામકે હોનો હાથ ઉઠાકર, ચેદુઆ પરહે.
તો ઇનશા અલ્લાહ, પતા લગ જાયેગા. વોહ ફુઆ યે હો.

અલ્લા હુમ્મા સદ્દે અલ્લા મોહમ-મદીન, વ અલ્લા
આલે મોહમ-મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદીયલ મુહલ્લીન
અર હદા અલ્લા દા-કતી બે-ઈન્જતેકા, વબે સુલતા-નેકા,
ફઈન્નમા-હોવા મીન ફદલેકા, અતાએકા.

૮૭-જીસ કીસીકી કોઈ ચોજ ગુમ હો-જાવે, તો ચાહીયે,
કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે
અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે કુતબા ઐયોહુલ કાફે-ફન, ચાર
ચાર મરતબે પરહે. ચોર બાદ સલામકે સીજદેમેં જાવે.
ચોર ૧૧૩ મરતબે ચે પરહે. અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ
અલોકા, બે-હકકે મોહમ-મદીન, મોહીમ્મેકા, વ
અસ-અલોકા, મોહમદીન અબદેકા, અન તઝ-હેરલી
મસૂ-દની, ચોર ફીર તીન બાર, ઇન્ના લીલ્લાહે વઇન્ના
ઇ-ત્રયહે રાજેઉન. કહે, ચોર સુરયે વાસીન પરહે. ઇનશા
અલ્લાહ, ચોજ મીલ જાયેગી. ચોર ચોર માઅલુમ હો-જાયેગા.

૮૮-અગર કીચીકા માલ ચોની ગયા હો, ચોર ઉસકા
દર્યાફત કરના મંજુર હો, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ
પરહે. ચોર બાદ સલામકે ઇમ ઇસમકો ૧૦૦ બાર પરહે.
વોહ ઇસમ ચે હે. યા ખબીરો અખબેર-ની, પરહ-કર
સો રહે. તો ઇનશા અલ્લાહ ઉસકો ખાખમેં ચોરીકા પતા
માઅલુમ હોગા. ચે નમાઝ ઇશાદી નમાઝ બાદ પરહે. કપડે

પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર પાક ઓર સાફ ખીસતર પર સોવે. અગર એક રોજમે ઉસકો ખાળમે ચોર નઝર આવે, તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન-આવે, તો ચે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઇસી તરેહ ત્રીન રોજ તક ચે અમલ કરે.

૮૯-ચોરકો દર્યાફત કરનેકી હીકમત-જીસ કીસીકા અસખાળ યા માલ ચેરી ગયા હો, ઓર ચોરકા દર્યાફત કરના મંજુર હો, તો જીન લોગોં પર ચોરીકા ગુમાન હો, ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમેં એક ગજ-લર જમીન મીટટીસે લીપકર, ઉસ જગામેં એક ખુંટી સાફ લકડેકી ગાઠે. ઓર ઉસ ખુંટી પર થોડીસી હીંગ લગા દેવે. બાદ આમીલ કુછ પરહતા હો, ઇસ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહર નીકલે, ઓર જહાં વોહ લોગ બચઠે હોં વહાં અ.વે. તાકે લોગોંકો ચકીન હો-જાવે, કે અમલખરાબર કીયા ગયા હે. બાદ ઉન આદમીયોં-મેંસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુંટી ગાડી હુઈ હે. ઓર ખુંટી પર હર-એક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુંટી પર ઝુર-ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમેં કીસી કીસમઢી બદખુ પચદા હો-જાયેગી. ઓર જો આદમી ઉસ મકાનમેં જાકર વાપીસ આવે, ઉસકા

હાથ સુધે. એસ કીસીકે હાથને હીંગકી ખુ ન-હોગી, વોહી ચોર હે. કચુકે જો શખસ ચોર હોગા, તો વોહ મારે ખાપ્રકે ખુટી પર હરગીઝ અપના હાથ નહીં લગાયેગા. ચોર એસકે દીલમે ખટકા નહીં હોગા, વોહ ખીલા-ખોદ્ હાથ લગાયેગા. જખ ખુટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખગર ન-હોવે, ઇસ તરેહસે લગાવે, યે કામ બડી હુશીયારીસે કરે. ચોર અયસા આદમી યે અમલ કરે, કે એસકો લોગ પરહેઝ-ગાર ચોર આમીલમેં શુમાર કરતે હોં. અગર અયસા આદમી કરેગા, તો ઇસ હીકમતસે ચોર ખુર પકડા જાયેગા.

૯૦—જો કોઈ ચાહે, કે ચોરકો દરયાફત કરે, તો દીનકો સુખોહકે વક્ત, એક તરતકે નીચે એક સુદેહ મુર્ગકો રખજે, ચોર સાત મરતબે, આયતુલ કુરસી, પરહે. ચોર ઉસ તરત પર હાથ રખજે. જો કોઈ ચોર હોના, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા.

બાબ ગ્યારહવાં--આફતોંસે માલકો

બચાના.

૯૧—નકલ હે, કે અબુ દાઉદ, રહી, અસહાબીસે કીસીને કહા, કે તુમહારે ઘરમેં આગ લગી હે. ચોર જલ-ગયા હે,

અબુ હાઉફને કહ્યા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કચુકે
યે દુઆ જળસે-મેને આં-હરત સલ, સે સુની હે, ઉસ
રોજસે કહી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર ફીર કચુકર
જલેગા. ગરબકે ઉસ ઘરકો જો દેખા. તો ઉસકે અતરાફકે ઘર
જલ ગયે થે. લોકોન ઉસકો નુકસાન ન હુવા થા. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અનતા રખી, લા—ઈલાહા ઇલ્લા
અનતા અલય—કા તવક્કલતો, વ અનતા રખ્યુલ અરશીલ
કરીમ. મા યશા—ઈલાહો કાના, વમા લમ યશાઓ લમ
યકુન આ—લમો, અન નલ્લાહા અલા ફુલ્લે શય-ઈન કદીર.
વ અન નલ્લાહ કદ અલાના બે-ફુલ્લે શય ઇન ઇલમા
અલ્લા હુમ્મા ઇત્રી આઉજે બેદા, મીન શરરે નફ્મી, વ
મીન શરરે ફુલ્લે દાળ-મતીન, અનતા આબે જુન બે-નાસી-
યતેહા, ઇત્રા રખી અલા સીરા તીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખી હુઈ દુઆકો, હરરોજ પરહા કરે.

હર—જીસ ધીનીકે પાસ માલ હોવે, ઓર ઉસકો ચોરોંકા
ખોદ હો, યા કોઈ ઉસ માલકે ઉપર નાહક દાઅવા કરે, યા
માલ, યા ઇમલાક, યા બાગ, યા મકાન, યા હવેલી, કોઈ ઝાલીમ
જુદમસે લે-લેના આહતા હો, તો આહીયે કે ઇસ આયતે શરી-
ફકો અચારા મરતબે, હર રોજ બાદ હર નમાઝકે પરહે. અવ્વલ
ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. તો હક તઆલા, ઉસ ઝાલી-
મસે રિહાઈ દેગા. ઓર મહપુઝ રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વત ઇલ્લા ગિલ્લા હીલ
અલી-ઈ લઅલીમ.

૯૩-હઝરત ઇમામ જાઅફરે સાદીક રહી. સે મનકુલ
હે, કે અગર ફીસીકો અપને ખેતમેં ગલ્લા (અનાજ)ખોના
મંજુર હો, તો ઉસમેંસે એક મુઠ્ઠી ભરકર, કિબલા-રૂ ખડા
હોકર, યે કહે.

અ-ફ રાઅય--તુમ, મા તોહ--જેનુના અઆ અનતુમ,
તઝ--રઉ નહુમ, અમ નહુ-તુઝ ઝારેઉન બત્તીફાહો તઆલા
ઇલ્લા લે-પુલાત્રીન, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદીંવ,
વ અલા આલે મોહંમદાવ, વજ અલહો હર સન મુબા-
રકન, વર જોકના ફીફીસ સલા-મતા, વલ આફી-યતા,
વસ--મુર્રા વલ ગય--ઝ.

ફીર વોહ મુઠ્ઠી ભર અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમેં
ડાલ દેવે. બાદ વોહ અનાજ ખેતમેં ઓરે, તો બરકત હોગી.

બાબ બારહવાં-કરઝદારોસે છુટકારા પાના.

૯૪-જો કોઈ કરઝદાર હો-જાયે, તો અદાયે દેન-કે
લીયે, હર જુમઆ-કો મુબોહકી નમાઝકે બાદ, દીન ચડહે
ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર હર રકઆતમેં,

આય-તુલ કુરસી, ચોર સુરચે કુલયા ઐયોહલ-કાઠે
ચોર સુરચે કુલહો વલ્લાહ, ચોર કુલ આઉળે યે-રખ
ફલક, ચોર કુલ આઉળે યે-રખીન નાસ, દસ બાર, ૫
ચોર બાદ સલામકે, અસનમદાર ૭૦ બાર પરહે. ઇ
અલ્લાહ, કરમદારીસે આસાના હોગી.

૯૫-વાસતે અદાયે કર્જકે, બાદ નમાઝે મગઃ
અબ્બલ ચોર આખીર, સાત સાત બાર દુરુદ શરીફ ૫
કર, યે આયત પાનસો મરખે પરહે. ઇનશા અલ્લા
જલ્લ કરમ અદા હોગા. વોહ આયત યે હે.

ખિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-હસબી-યલ્લા
વ નેઅ-મલ વકીલ. નેઅ-મલ મલ્લા વ નેઅ-મન નર
૯૬-જુસ કીચીકો કરમ હો-ગયા હો, તો આહી
કે હમેશા ઇશાકી નમાઝ બાદ, જહાં વોહ સોતા હો, (૧)
જગે અપની કાઠીમેં કઘી તીન મરતબે શીરાવે, ચોર ૬
દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ કર્જદાર
છુટકારા હોગા. યે અમલ હર-રોજ કીયા કરે. વે
દુઆ યે હે.

યા કદીમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,
ફરદો, યા મન લમ યલીલ વલમ યુલલ, વલમ યકુલ લ
કોકો-વન અહલ, વ-સલ લલ્લાહો અલા ખયરે ખલ-કીલ
સૈયદના મોહમદીન વઆલીહી અજ મઇન. અલ્લા હુમ
નુરસ-સમાવાતે વલ અરહે, યા જલ જલાલે વલ ઇક્રા

૯૭-મનકુલ હે. કે અદાએ કર્જકે લીયે, ચહાર શંખા (બુધ) કે રાજ રાજા રખખે, ઓર સુખોડકી નમાઝકે બાદ, ચા ઝોહરકી નમાઝકે બાદ. સુરયે ફતેહા, યાને અલ-હમ્દકી સુરતકે ૧૪૦ મરતખે પરહે. ઓર હમેશા ઇસ અમલકા વીદી રખખે તો ઇનશા-અલ્લાહ, કર્જ-દારીસે છુટેગા.

બાબ તેરહવાં-કામકા અંજમ, યાને નેક ઓર બદકા ગયેબસે ઝાહોર હોના.

૯૮-ઇસ્તે ખારાકે માએને ત-લ-ખે ખેરીયત-કે હે. અલ્લાહ તઆલાસે, ઓર ઇસકે સુખુતમે બહોતસી રિવાયતે ઓર દીસે વારીદ હે. અઝાં-જુમલા યે હદીસ હે. મા-ખાખા મનીસ તખારા, વલા ન-દ-મા મનીસ-તસારા, યાને નુકસાન નહીં ઉઠાતા, જો શખ્સકે ઇસ્તેખારા કરતા હે, ઓર પશેમાન નહીં હોતા હે, જો કોઇ કે મશવેરા કરતા હે. ઓર બાઝ હદીસસે યે સુખુત હે, કે સઆદત બની આદમકી, રાઝી હોના સાથ મરઝીયે ઇલાહી-કે હે. આં-હઝરત સલ, સહા-બયે કિરામકે દુઆયે ઇસ્તે-ખારા તાઅલીમ ફરમાતે થે. મીસ્લ તાઅલીમ કરને સરતે કુરઆને મજીદકે, ઓર રિવાયત હે. બમેઉલ ઉસુલમે, કે હરગીઝ ઝીયાન-કાર ન-હોગા, વેહ

શબ્દ, કે જીસને ઇસ્તે-ખાસ કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નદામત ન-ઉઠાયેગા જીસને કે મશવેરા કીયા, ઓર ન-હુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઠ કી, મધ-શામે. ઓર હઝરત અનસ રહી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રમુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કરેહ કરે તુ કીસી કામકા, પસ ઇસ્તે-ખાસ કર, અલ્લાહ તઆલાસે. ઉસકે લીયે, ફીર દેખ કે, જો તેરે લીલમેં ઇલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે.

જનાબ હઝરત અલી રહી, ને ફરમાયા, કે જો કોઈ ઇસાદા કરે, કે ઉસકે ખાબમેં હક તઆલા ઉસકે ઇશાદેકો મુશાહીદા કરા-દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાબ, યાને ઇશાકી નમાઝ બાદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાદ મુરયે અલ-હમ્દકે, મુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર. ઓર દુસરીમેં વલ્લેલ, સાત બાર, ઓર તીસરીમેં વહ-દોહા, સાત બાર, ઓર ચોથીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાંચવીમેં વત-તીન, સાત બાર. ઓર છઠીમેં મુરયે ઇન્ના અન જલ-ના, સાત બાર પરહે. પેહલે આર રકઆત પ-હે ઉસકે બાદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે બાદ, કલમયે શરીફ, ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. આર ફીર યે દુઆ પરહે. ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ યે હે.

અહીં હુમ્મા રખ્યા મોહમદીન, વ રખ્યા ઇબ્રાહીમા વ
મુસા, વ ઈસિ-હાકા, વ યાઅ-કુળા, વ રખ્યા અબ્રાહિલા,
વ મીકાઈલા, વ ઈસરા-ફીલા, વ ઇઝરા-ઇલા, વ મુન-ઝેલત
તવરાતે, વલ ઇબ્રલે. વજ જબુર. વલ પુરકા-નીલ અઝીમ.
અરેની મનામીલ લય-લતા, મા અનતા તાઅ-લમો ખીહી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખ્સ ઉસી રાતમેં, ખાહ દુસરી,
ખાહ તીસરી રાતમેં, અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ઓર
નહીં તો, સાત રાતોં તક અમલ કરે. એક શખ્સ ઉસકે ખાબમેં
આયેગા, ઓર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ, ઓર ઇસ
તઓરસે હોગા. કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર ખુશખુ
અગર મોયક્સર હોવે, તો લગાવે, ઓર જહાં નમાઝ પરહે
ઉસી જગે મુસલ્લેપર સો-રહે.

૯૯-જળ કોઇ મુશ્કીલ પેશ આવે, તો ઇસ્તે-ખારા કરના
મુજત હે. ઓર જળ ઇસ્તે-ખારા કરના મંજુર હો, તો પેહલે વુજુ
કરકે દુગાના નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે
અલ-હમ્દ કે, કુલ-યા ઐયોહલ-કાફેરન પરહે. ઓર દુસરી
રકઆતમેં સુરયે અલ હમ્દકે બાદ, સુરયે કુલ હો વઘાહ,
પરહ-કર સલામ ફેરે. ફીર દુરુદ પરહ-કર યે દુઆ પરહે.

અહીં હુમ્મા ઇન્તી ઇસ તખીરોકા, બે ઇલ-મેકા, વસ તક
દેરોકા, બે-કુદરતે-કા, વ અસ અલોકા, મીન ફદલે-કલ અઝીમ,
ફે ઇન્નકા તિકદેરો, વલા અકદેરો, વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અલ્લા-મુલ શુભુખ. અલ્લા-હુમ્મા ઇન કુનતા તાઅ-લમો,
(ઇન્ના હાજલ અમરો) ખય-રૂન લી, ફી દીની વ મઆશી
વ આકે-ખતે અમરી, અવ આજે-લીહી અમરી, વ આજે-લીહી
કદ-દેરહો લી, વ યસેરહો લી, સુમ્મા ખારેક લી ફી-હે,
વ-ઇન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરા, શ-રૂન
ફી દીની, વ મઆશી, વ આકે-ખતે અમરી, અવ આજેલે
અમરી, વ આજે-લીહી, ફસરેફ-હો અન્ની, વસરેફ-ની અનહો.
વ અકદેર લીયલ ખયર, હયસો કાના સુમ્મા અરદા ખીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહનસે, જો અમર ઉસકે હકમે અછછા
હોગા, વોહી ઉસકે દીલમે અવેગા. ઓર ખબયે (ઇન્ના
હાજલ અમરો) કે અપના જો કુછ મતલબ હો, ખ્યાન કરે. યે
અમલ બાદ ઇશાકી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાખમે
હાલ ખુલ જાવેગા. પાક ખીસતર પર સો રહે.

ખાખ ચઉદવાં-મુરહોકો ખાખમે દેખના.

૧૦૦-ખાખ હસન ખસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો
કોઇ ઇરાદા કરે, કે કીસી મુરદેકો ખાખમે દેખે, તો વોહ
ઇશાકી નમાઝ બાદ, ઓર રકઆત નફીલ પરહે, ઓર હર
રકઆતમે સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, મુરયે, અલ-હમ્દકે સુત

તક-સોરો, પરહે. અવલ ઓર આખીર દુરૂં શરીર પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, કુલાનન અલલ હા-લતીલ
લતી, હોવા અલલ-હા.

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શખકો ખાખમેં દેખેગા.

૧૦૧-અલ્લામા સનવીને અપને મુજરરે ખાતમેં લીખ્યા
હે, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે વોહ દેખે ખાખમેં કીસી અપને
હખીખ, યા દોસ્તકો, કે વોહ ઝીંદા હે, યા મુરદા. યા અપને
કીસી મતલબકો, કે જીસકી હમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો
ચાહીયે કે, એક ખાલી મકાનમેં કે જહાં કોઈ દુસરા આદમી
નહો, વહાં બચે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહને. ઓર બા-વુઝુ
હોકર, હો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે. પેહલી રકઆતમેં
બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ સાત બાર પરહે.
ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે
વલ્લેલ સાત બા પરહે. ઓ બાદ સલામકે દુરૂં શરીર
કસરત-સે પરહે. ઓર પાક બીછાને-પર લેટ રહે. કે જો કુછ
હોગા, વોહ માઅલુમ હો-જાયેગા.

૧૦૨-જો શખ્સ ઇરાદા કરે, કે અપને ખાખમેં કીસી
જાયેખકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહ શખ્સ ઝીંદા
હે, યા મુરદા, તો રાતકો સોતે વક્ત વુઝુ કરે. ઓર લીખાલ
ખાલીખ પહેન-કર, ઓર બા-વુઝુ કિબલકી તરફ મોંડ કરકે
સીધે પેહલુ-પર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર વલ્લેલ, ઓર

વત્તીન. ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, હર એકકો સાત સાત
બાર પરહ. ઓર ઉસકે બાદ યે કલેમાત પરહે.

અહા હુમ્મા અરેની, શ્રી મનામી [કળ વ કળ]
વજ-અલ લી ફરજન, વ મુખ-જન, વ અરેની ફી
મનામી, મસ તહલ્લા બીહી, અત્તા હા-જતે દાઅવતી.

(કળ વ કળ) કી જગ્યા પર અપના મતલબ કહે. અગર
એક શબ્દમાં માઅલુમ હુવા, તો બેહતર હે. નહીં તો સાત
સાત તક સે અમલ કરે. છતને રોજ અમલ કરે ઉતને રોજ,
ઐસાતસે સોહબત ન-કરે.

બાબ પંધરવાં-ગલાઓસે મહુખુઝ રેહના.

૧૦૩-જબ કોઈ શખ્સ, બચસે મુકામે ખતર-નાકમેં હો, કે
જહાં જાનકા ખાફ હો, તો બાદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે, આયતુલ
ફરસી, ઓર સુરયે ઇબલાસ, યાને સુરયે કુલહો-વલ્લાહ, ઓર
કુલ આઉજે બે રખ્ખીલ ફલક. ઓર કુલ આઉજે બે-રખ્ખીન
નાસ. ઓર ફે-ઇન ત-વલ્લાહ કે કુલ હસબી-વલ્લાહો લા-
ઇલાહા મહીદ હુ, અલ્લાય-હુ તવક-કલતો, વહોવા રખ્ખુલ
અરશીલ અકીમ. ઓર આયાતે હીફઝ પરહે. વોહ યું હે.

ખિસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. ફલાહો ખયરૂન હાફેઝા,
 વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહે વલ કાહેરો ફવકા ઇબા-દીહી.
 વ યુર સેલો અલય-કુમ હિફઝ વ ઇન્ના રખી અલા કુલ્લે
 શય-ઇન હફીઝ. વ-ઇન્ના અલ. કુમ લ-હાફેઝીન. વ હીફ-ઝન
 મીન કુલ્લે શયતા-નીમ મારી. વ હીફ-ઝન જલ્લેકા તકદી-ફલ
 અઝીજુલ અઝીમ. વ હફેઝ-હા મીન કુલ્લે શયતા-નીર
 રજીમ, વ-ઇન્ના નહનો નઝ-જા નજ-જીકરા, વ ઇન્ના લહુ
 લ-હાફેઝુન. લહુ મોઅઠ-કબાતુન મીન ખયને યદય-હે,
 વ-મીન ખલ-કીહી, યોહા-ફેઝુના મીન અમ-રીહાહ, અહાહો
 હફી-ઝન અલીમ. વ અનતા અલય-હીમ ખે-વકીલ. ઇન
 કુલ્લો નફ-સીન લમ્મા અલય-હા હાફેઝ. ખલ-હુવા કુરઆ
 તુમ મજીદુન. ફી લવ-હીમ મ. પુઝ.

૧૦૪ ઈસ હીસારકો સોત વક્ત ૩, તીન ખાર પરહ-કર
 સો-રહે. તો તમામ ખલીયાન-સે મહપુઝ રહે. વોહ હીસાર
 યે હે.

લા-ઈલાહા ઇલ લહાહ, હીન્ના-ખુન ખયની વ ખયના
 કુલ્લે મુકરે હીન મા-કરાહ. લા-ઈલાહા ઇલ લહાહ, હીન્ના
 ખુન ખયની વ ખયના કુલ્લે ખસાઇન, વ આ-ફતીન, વ
 ફીતના. ખે-રહ મતંકા યા ગર હમર રાહે-મીન.

૧૦૫ જખ ફીત્રીકો દુશ્મન. યાદેવ, યા પરી, યા ખખીસ, યા
 સાંપ, યા ચોર વ-ગયરાકા ઉર હે, તો હીસાર ઉસકો કરના ગુફર

હે. ગોયા દુશ્મનોસે કિલએમેં મહપુત્ર રહેઆ. ચાહીયે કે આદ
નમાજે ઇશાકે, સાત બાર આયતુલ કુરસી પરહ-કર, અપને
દોનો હાથોં-પર દમ કરકે. ૩, તીન બાર દસ્તક દેવે. ચાને
ત.લી બજાવે.

૧૦૬-એક હીસાર યે હે, કે ઇસકે સોતે વજત સાત
મરતબે પરહે, ઓર અગર હાકીમે બાબીરકે સામને જાવે, ઓર
ઉસ-પર દમ કરે, તો ઉસકે જુદમસે બચેગા. વોહ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહા, બરે જાનશ, મોહમ મહુર
રસુ-લુલાહ, બરે જબા-નશ, અસાયે કલી-મુલાદર જીગ-રશ.
દર દહા-નશ. લુબમે મેહતર સુલય-માન, અલય-હીસ
સલામ.

૧૦૭-હઝરત અલી રદી-સે રીવાયત હે, કે જબ
કોઈ સફરમેં જાનેકા ઇરાદા કરે, ઓર રાહમેં કીસી તરેહકા
ખેદ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી
સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર યે દુઆ પરહે. અલ્લા
હુમ્મા સલ્લેમ-ની વ સલ્લમ, મા મ-ઈ, વહ-ફેઝની
વહ-ફેઝ મા મ-ઈ, વ ઝાલગ-ની, વ બ-લ-ગા,
મા મ-ઈ, ઓર ઇસકે બાદ સુરયે ઇન્ના અનઝલ-ના, તીન
મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે ઉધર અમનમેં રહે.

૧૦૮-જો કોઈ સાત બાર, અલાહો હફીઝુન, અલાહો
લતીફુન, કદીસુન, રઝબી, હૈયુન, કૈયુમ, લા યનાબી

પરહે. તો સફરમે જમી જાલીયાત-સે મહપુઝ રહેગા.

૧૦૯-વાસતે દુર હોને જલાકે, નીચે લીખે હુયે
અશઆર હમેશા પરહે. વોહ ચે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં કુવ્વતે પરવર દીગાર,
લા-ફતા ઇલ્લા અલી, લા સયફ ઇલ્લા જુલ ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સાહેબે હુલહુલ સવાર,
દુર જલાયે દુર ખાશક ઇં બ-ખાન હફતાફ ખાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતીરમ રા જમઆ કુન, યા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

બાબ સોલહવાં-સાંપ, બીછછુ, ઓર
દીવાને કુત્તેકા ઝહેર દુના હોના.

૧૧૦-છસકે કે સાંપને કાટા હો, તો ઇસ આયતકો
સાત ખાર પાની પર હમ કરકે પીલાવે. ઓર પાંચ પયસે
નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઇસી આય-
તકો મીટીપર પુક-કર, સાંપ પર મારે તો અંધા હો-જાવે
વોહ આયત ચે હે.

ઇન નહુમ યકી-દુના કય-દંવ, વ અકીદો દયદા.
ફમહ હેલીલ કાફેરીના અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

૧૧૧-રિવાયત છે, કે સહાબી એક મકાનમે' ગયે
 થે. ઇ-તેશકન ઉસ મકાનકે સજ્દારકો સાંપ કાટ ગયા થા.
 ઉન લોગોને ઉનસે ઇલાજકે તાયે કહા. તો ઉન્હોને કહા, કે
 અગર તુમહારા ઘર વાલા અહીં હો જાયે, તો હમકો કયા
 હોગે. ગરબ કે એક ગલ્લા જા રીયોંકા ઉનસે ઠેહરા. આખીર
 ઉન સહાબીયોં-મેંસે એક સહાબીને જા-કર, સુરમે ફાતેહા,
 યાને અલ-હમ્દ પરહ-કર, ઉસપર હમ કીયા. તો ઉસી વક્ત
 વોહ શખ્સ અહીં હો-ગયા.

સુરમે અલ-હમ્દકી જકાત દીયે બાહ અમલ કારગર હોગા.
 ૧૧૨-જીસ શખ્સકો સાંપ કાટા હો, તો ઇસ આયતે કરી-
 માકો પરહ-કર, કીસી ચીજ પર હમ કરે. ઓર જીસકો
 કાટા હો, ઉસ શખ્સકો ખીલાવે. અબ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ
 શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત મરતબે પરહે. બા-બુઝુ
 પરહે. આયત યે હે.

જિસમીદ્દા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલ-કેહા
 યા મુસા, ફ-ઇન્ને હીયા હૈય તુન તસઆ. કાલા ખુબહા
 સ-ન-ઇ-દોહા સી-ર તહલ ઉલા.

૧૧૩-રિવાયત આઇ છે, અબ્દુલ્લા ઇબ્ને મસઉદસે, કે
 હઝરત સલ,કી ઉંગલીમેં જિછછુને કાટા. પસ જબ નમાઝસે
 ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અહ્લાહ, ખીછછુકો કે
 નખીકો છોડે, ન કીસી દુસરેકો. ઉમ્મત-મેંસે ફીર એક બર-

તનમેં નમકકો પાનીમેં આં-હઝરતને ઘોલ-કર, ઉંગલી અપની ઉસમેં રખ-લી. ફીર આપને ફુલ હો વહાહકી સુરત, ઓર ફુલ આઉએ બે-રખીલ ફલક, ઓર ફુલ આઉએ બે-રખીન નાસકી, સુરતેં પરહના શુરૂ કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરદ બતા રહા.

૧૧૪-ખાઝી હદીસમેં આયા હે, કે કીસી સહાબીને અર્થ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજકો ખીછછુકા મંતર આતા હે. હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઇસકો કીયા કરો, ઓર નફા લોગોંકો પહોંચાયા કરો. ઇસ અફસુનકો ૭, સાત મરતબે પરહ-કર, ઇસકો ખીછછુકાટા હો, ઉસકો ઉસ જગાપર દમ કરે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીલ્લાહે, સબ-હતુન, કરી-નતુન, મુલ-હતુન, બે-હુર મતીન, સલામુન અલા નુહીન, ફીલ આ-લ-મીન.

૧૧૫-જબ કીસીકો ખીછછુ યા સાંપ કાટે, તો ઇસ અફસુનકો પરહે. ઓર હુઆબે દહન યાને થુક બિસ જગા લગાવે, ફીર અગર દર્દમેં કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝહેર ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ઝહેર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ જગાસે યુન નીકાલ ઢાલે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીલ્લાહ હીર રહ મા નીર રહીમ. વ-સલ લલ્લાહો અલા સૈયદના મોહમદે નીન નખી-ઇલ ઉમ્મીયે. વ અલા આલીહી, વ સહ-ખીહી વ સલ્લમ. સુબહા-નહા લજી અન-જમ, ફુલ્લો જખખારીન, મુ-ત-કખખેરીન, બે-ફુદ-ત હી.

ન-ક-જ શર રહુ, ફી ખરી-ચનેહી, વ ચજરી કાઢી કઝીરી
એહ-તઢી ખસીરી, વ-ન બદલા ય દ-ધ ખસરી, ધર જઓ
ઐયો હસ સમ્મો, કસ સ-મુદ્દાહો અલા રાસીલ ખમસે, વલ
દેયે, વલ અકળે, વલા હવલા વલા કુવતા ઈલ્લા ખીલ્લા
હીલ અઝીમ.

૧૧૯-કીસીકો સાંપ યા બાવલા કુત્તા, યા કોઈ દાંતસે
કાટનેવાલા જાનવર, જેહરીલા યા બે-જેહરકા કાટ ખાવે, ઉસકી
ખબર લાનેવાલે શખ્સકો થપ્પક (મોંહપર તમાચા) મારનેસે
ઉસ મરીઝકો આરામ હો-જાવે. જો બહોત ફાસીલે પર
અપને ઘર હો, વોહ મંતર ય હે.

હુરહા દેહ ખુદા દેહ હુરહા દેહ રસુલ દેહ,

હુરહા દેહ ખુદા દેહ ખદદા શેખ મોહંમદ અરબી દેહ.

અમલમેં લાનેકી તરકીબ-ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે
અરસેમેં સવા લાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોમેં પુરા
હો-જાવે, તો હરકત નહીં. મગર જ્યાદા એક રોજલી નહોના
ચાહીયે. હરરોજ સુખોહકે વક્ત બા-વુઝુ પરહે. અવલ
આરા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ફીર ખિસમીલ્લા હીર
રહમા નીર રહીમ. કેહકર, ઉપર લીખ્યા હુવા મંતર તીન
હજાર એકસો પચીસ મરતબે હરરોજ પરહે, ફીર અગર
મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. યોર અપને સીધે હાથપર, એક
પૂંક મારકર ઉઠ બચઠે. અગર દસ ખીસ રોજ અમલ કરનેકે

ખાહી કોઈ મરીઝ મીલજવે તો ઉસપરબી ઝાડા દેવે, ખુદાકે ફઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. ચાલીસ રોજ તક તરકે હુવવાનાત કરે. જુમા યાને સોહબત, ઓર નશે-સેલી પરહેઝ કરે. જુસમકો પાક ઓર માફ, ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખખે, તો ઉસકો અયસી કુબ્વત હાસીલ હો-જાવેગી, કે જુસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, ઉસકા મરઝ ફૈરન જતા નહેગા. અગર એક સાલ તક તરકે હુવવાનાતકા પરહેઝ કરે, તો ઇસ કદર તાકત હો-જાવેગી, કે ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે હી, ઉસ મરીઝકો બહોત ફાસીલે પર આરામ હો-જાવેગા. મગર અયસે આમીલ-પર યે ફર્જ લાઝીમ રહેગા, કે જખ કોઈ ઉસકો ખુલાને આવે, તો ફૈરન ઉસકે સાથ-હી જાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે. યા ઉસકે પાસ મરીઝ, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડકર અપને આરામકા ખ્યાલ ન કરે. ખાહ કોઇલી વક્ત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે.

ઝાડનેકી તરફીય મરીઝયા ખબર લાને-વાલેકો દખખનકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને આપ બથઠે. અપના મોંહ દખખનકી તરફ રખખે. ૭, સાત દફા ઇસ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ-પર ધુક મારકર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંહ-પર મારે. આહીસ્તા ન-મારે, જીતના જોરસે મારેગા, ઉતના-હી જ્યાદા અસર હોગા. કોઈ ઇબજત-દાર અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમજાવે, કે વોહ

જોરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઇલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઇસ અમલકો નવ-અંદી જુમેરાતકે રોજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઇલી હો,યા આંદરાત ખાહ પેહલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે. અમલ કરનેકે દીનોંમેં કોઇ ગીરહન પડે, તો અપને હાથપર સાચા ગીરહનકા ન પડને દે. ખાહ મકાનમેં બચેઠ-કર પરહે. યા જંગલમેં નંચે બઠન યા કપડે પેહને હુયે, કોઇ હુનન નહીં હં. આંડનેકે ખાહ મરીઝસે કેહ-દેવે, કે પ્રીર એ કોઇ ઇલાજ ન-કરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેઝલી ન કરે, અગર કરતા હો, તો આંડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હુયવાનાત-સે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના ગોશત, અંડા, મછલી ખાના, દુધ, દહી, ઘી, શેહદ, કરતુરી ખાનાલી ઇસમેં શામીલ હે.

૧૧૭-જીસકો કુત્તા કાટા હો. તો કેલેકે અરકપર ૪૧ એક-તાલીસ મરતબે સુરયે ફુલહો વહાહ, ડમ કરકે પાંચ તોલે પીલાવે, તો ફાયેદા હોગા.

**ખાખ સતરહવાં-તાઉન ઓર વખાકા
દુર હોના.**

૧૧૮-હઠીસોંમે આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે તાઉન યાને વખા, એક અજાબ હે. કે લેખકે,

ઉપર ગીરાંહે બની ઇસગઈલે ઉપર, ઓર ઉપર ઉતરે, જે
તુમસે પેહલે થે. જબ તુમ ચુને હસ ખીમારીકો છસ કીસી
ઝમીન પર, તો વહાં ન જાવે. ઓર જે ઉસ ઝમીનપર,
જહાં તુમ રેહતે હો. વહાં જાવે હો, તો વહાંસે ભાગો
નહીં. ઓર લીખ્યા હે, કે જે શખ્સ વખાસે મન્નતા હે,
વોહ દરબ શહાદતકા પાતા હે. પસ ઐયામે વખામે, સુખહા
નહલા, ઓર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

૧૧૯-ઉલમા ફરમાતે હે, કે જે કોઈ ઈન કલેમાતકો
સુખહો શામ સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરજે તાઉનસે
મહપુઝ રહે, વોહ ચે હે.

લા-ઇલાહા ઇલ લલાહ અમા-નુન મીનત તાઅન,
મોહંમદર રહુ-લુલાહ. ફીત તાઉન. સૈયદી અબદુલ વહહાબ
શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ-દીન અલ ખદી, સૈયદી સીરાજુદીન
ખલકી, હૈયો, સ-મ-દા, યા ખાકી. વ-લ-હુલ ક-ત-ફા વાફી,
સુખહા-નલ મ-લ-કીલ ખલલાક.

૧૨૦-વાસતે દક્ષ હોને વખાકે, હર રોજ બાદ ફજ-
રકી નમાઝકે સાત બાર ચે હુલા પરહે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા
યા વલી-યલ વલાયે, યા સામે-અહ દુઆયે, વ યા કાશે-ફદ
દરસયે, વલ વખાયે, અસરેફ અન-નીલ કહરા, વલ મ-રહા,
વલ વખાયા, વલ તાઉન, વલ ફી-અઆ, જે હકકે મોહંમદે

નીલ મુર-તઠા, વ ફાતે-મતીઝ ઝોહરા. વલ હ-સ—નીલ
મુજ-તળા, વ હુસય-ને શહીદે દરતે કરખલા. યા રખ્યા,
યા રખ્યા, યા રખ્યા,

૧૨૧-વાસ્તે વખાકે સુખડો ઓર શામ, સાત બાર પરહ-
કર, ઘરમેં આરોં તરફ પુંક દીયા કરે. તો વહાં હરગીઝ વખા
નહીં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

અબદુલ્લાકા પુત, આમીના-કા જાયા, લાગરે વખા
મોહંમદ મેરે ઘર આયા.

૧૨૨-વાસ્તે દુર હોને વખાકે, ઈસ શેઅરકો હરરોજ
કસરતસે પરહે. ઓર દરવાઝેની ચોખટ પર લગાવે, તો
વખાસે મહકુઝ રહે. વોહ યે શેઅર હે.

હી ખમ-સતુન ઉતફી-મેહા હર રલ વખા ઈલ હાતેમા.

અલ-મુસ-તફા વલ મુર તઠા વખના-હુમા વલ ફાતેમા.

બાબ અઠારવાં-બીમારીઓંસે શીકા પાના.

૧૨૩-મરીઝકા હાલ દર્યાફત કરમેમેં-જખ આહે, કે
કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેખ હે. તો સાત
તાર નીલે સુતકે લેકર, પાઉકે અંગુઠેસે પેશાનીકે બાલ તક
નાપ કર, એક બાર ફરફ શરીફ, ઓર ૭, સાત બાર મુરમે

અલ-હમ્દ, ઓર એક ખાર આ-ય-તુલ કુરસી પરહે. ઓર ખાદ સાત મરતખે ઇસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

ખિસ્મીદ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કયુસીન, મકશીન, જઝ-માશીન, મીઆશીન, શાકીશીન, માશીન, અબુશીન, ખે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે. ઓર દેખે, કે કમ હુવા હે યા જ્યાદા. અગર એક ઉંગલ કમ હોવે, તો દેવકી અસર હે. ઓર અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેખ હે. અગર ત્રીન ઉંગલ કમ હોવે, તો જાદુ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ કમ હો. તો ઉમ્મુસ સુખયાન હે. અગર દો ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો નઝર ગુફતારકી હે, અગર ત્રીન ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો ખાદ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ જ્યાદા હો-જાવે, તો તપ હે. ઓર અગર કમ જ્યાદા ન હો, તો મરજે ખદની હે.

૧૨૪-જખ કીસી શખસકે આધે સરમે દર્દ હો, તો અંગુઠે ઓર ખીચકી ઉંગલીસે દોનોં તરફકી કનપટી પકડે. ઓર સુરયે અલ-હમ્દ પરહના શુર કરે. ઓર થોડા થોડા ઉંગલીયોંકો ખીસકતા જાવે. યહાંતક કે વલદ-દાદીન, પર દોનોં ઉંગલીયાં આકર પેશાની-પર મીલ-જાવે. અગર એક ખારમે દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, ઓર નહીં, તો ત્રીન ખાર તક કરે. અગર ઉસસેબી નજાવે, તો ત્રીન રોજ

ઇસી તરેહ કરે. ખુદા આહે, તો હરદ જાતા રહેગા.

૧૨૫-જબ આધે સરમેં હરદ હો, તો સાત બાર સુરયે ઈલા આલય-ના, પરહ-કર, પેશાની-પર હમ કરે.

૧૨૬-જસ શખસકી આંખોંકી રોશની કમ હો-ગઈ હો, યા આંખેં દુખતી હો, તો ઈસ આયતે કરીમાકો ત્રીન બાર બાદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે પરહ-કર, આંખોં-પર હમ કરે, ઈનશા અલાહો તઆલા, આંખેં દુખનેસે મહપુજ રહેગી. ઓર રોશની જ્યાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

૩ કશકે-ના અનકા ગીતા-અકા, ૩ સખોકલ યવમા હદીદ.

૧૨૭-જસ ઐરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઐરતકે કદકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસંખી રંગકા લેવે. ઓર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઓર સુરયે કુલયા ઐયોહલ કાફેરન, ઓર ઈસ આયતકો પરહ-કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઓર ઉસ ગીરેહ પર હમ કરે. ઈસ તરેહ ઉન તારોંમેં નવ ગીરેહ લગાવે. ઓર હર ગીરેહ પર પરહ-કર હમ કરે. ઓર દોરેકો ઉસ ઐરતકી કમરમેં આંધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા. વોહ આયત યે હે.

વસ-બેર વમા સખરો-કા ઇલા ખીલાહે, વલા તહ-જના અલય-હીમ, વલા તકો ફી હય-કીન મીમ્મા યમ-કોરન, ઈન-નલાહા માઅલ-લજી નત તકવ, વલ લજી નહુમ, મોહસે-વુન.

૧૧૮-જસ ઐરતકોં બચ્યા તવલ્લુહ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઈસ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર હમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો, તો પીલાવે. વોહ ચે હે.

વ અલ્લ-કત મા-ફીહા, વ ત ખલ્લત, વાજે-નત લે-રખેહા વ હુક-કત, અહ-યન અશરા-હયન.

૧૨૬-વાસતે દફા હોને બવાસીર (મસેકી ખીમારી) કે સનીયર કે દીન શુરૂ માહમેં, ચે અમલ કરે. એક દાના લાખકા છેદવાલા લેકર, ચે આયત. ૨૧ મરતબે પરહે. અવ-વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ઉસ દાને-પર હમ કરે. ઓર ઉસ દાનેકો દોરમેં પીરાકર કમરમેં બાંધે, તો ધનશા અલ્લાહ, ખીમારી દુર હોગી, વોહ આયત ચે હે.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.-સુમ્મુન યુકમુન, ઉમયુન ફહુમ લા યરજે-ઉન.

૧૩૦-જબ ઐરત બાંઝ હો, તો ચારા અહદ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઓર હરએક સુપારી પર. ૧૧ ચારા મરતબે ઈસ દુઆકો પરહે. ઓર એક એક સુપારી ઐરતકો હર રોજ ખીલાવે. ઐરત હયેઝસે ફારીગ હુયે બાદ ચે અમલ કરે. દુઆ ચે હે.

અલ્લા હુમ્મા અન-તશ શહીદો, વ અનલ મશહુદો ફમન યહ-ઉલ મશહુદા. ઇલ-લશ શહીદો, યા રખ્યા.

બાબ ઓનીસવાં-હાઝીરાત.

૧૩૧-હાઝીરાતકા અમલ અકસર લોગ, આસેખ વ-ગયરા દક્ષ કરનેકે લીયે કરતે હે. યે રાતકે વક્ત હોતા હે. ઓર મરીઝકો યા ફીસી ખચ્ચેકો ખીઠાકર નકશ દીખાતે હે, તો રૂહોંકા આના ઓર આસેખકો (ખલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ-ગયરા, ખાતે સાફ નઝર આયા કરતી હે. ઓર અકસર મરીઝ-કોલી અગર ખલલ આસેખકા હો, તો ઉસી રોજસે આરામલી હો-જાતા હે. ઓર ઈસમેં શક નહીં, કે ખહોતસે ચાલાક લોગ આજ-કલ અયસેલી હોતે હે, કે જો દર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોકા દેનેકે લીયે કાગજ પર ખ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવીરેં બનાકર, ઉસ જગા પર સીયાહી લગા દેતે હે. ફીર જખ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હે, તો વોહી તસવીરેં કે જો બનાઈ-થી, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો-જાતી હે. ઓર ખચ્ચે યા ગંવાર લોગ ઈસ તરેહ બહેક જાતે હે. ખુસુસન જખ ઉતસે ખાર ખાર જોર દેકર ખુશ જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નઝર આત્મ હે? તો વોહ ઉસ લાદલીસી સુરત દેખકર, કેહને લગતે હે કે હાં, નઝર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાક-ઈ સચ્ચા હે, ઓર ઈસકે આમીલલી સચ્ચે મીલ સકતે હે.

સીયાહુ દાગ પર ટીક ટીકી બાંધકર દેખનેસે ખાળે
 ગફલત તારી હો-જાતા હે. ઓર રૂહાની દુન્યાકી સચેર હોને
 લગતી હે. બંસ અસલ ખાત તો ઇતની-હી હે. બાકી સળ
 ઉસકે લવાઝીમે હેં. યુનાંચે હાઝીરાતકા ઇંગરૈશ તરીકા ચે હે.
 કે કાંસેકી થાલીમે કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોંકા) મીલાકર,
 એક સીયાહુ દાગ થાલીમે રૂપીચે કે બરાબર બનાવો. ઉસમેં
 જરા સંગે મકનાતીસ-બી મીલાવો, તો અછછા. ફીર ઉસ
 દાગકે ઉપર પાની લરકર, ફીસી બચ્ચેસે કહો, કે દાગકી
 તરફ ગઓરસે દેખતા રહો. ઓર તુમ ઉસકી કનપટી ઓર
 હીમાગ પર, ચંદ મરતબે હાથ ફીરાવો. ઓર ઉસસે કેહતે
 રહો, કે દેખો અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોગા.
 ફીર ઉસમેં એક જીન ખડા હુવા માઅલુમ હોગા. ગરજ
 કે, જો જો ખાતેં તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમેં
 નઝર આતા જાવેગા. ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ
 ઇશારોસે નઝર આયેગા. ચે અમલ કરતે પેહલે વક્ત ચાર છે
 ચીરામ રૈશન કરે, તાકે રૈશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ
 થયદા હો. ઓર ખુશખુબી જલાવે. ઓર ઉસકી ધુની દેવે.
 ઓર ઇતરબી લખાવે, કે જલ્દ અસર હે. વે.

બાબ બીસવાં હમઝાદકા તાબે હોના.

૧૩૨-અગર કોઈ આહે, કે હમઝાદકો તાબે કરે. તો અબલ પાક ચોર સાફ હોકર, સુખોહ-કો, નવ ચોર હસ બજે-કે દરમ્યાન ધુપ-મેં ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે પરહે. મગર યે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ચોટે, ચોર આધા પેહને, યે કપડા સીર્ફ અમલ પરહતે વક્ત કામમેં લેવે, જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ચોર ફીર રોજ-મરસાકે કપડે પેહને. અમલ નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ચોર એકહી જાતકા અનાજ, ચોર એકહી તરકારી, યા દાલકા ઇસ્તેમાલ રખજે, કે જબ તક હમઝાદ કબજેમેં આવે. ચોર જબ પરહનેકો ખડા હો, તો દોનોં હાથ બાંધે, જયસે-કે અદબસે ખડે હોતે હેં. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ચોર નીગાહ અપને માથે-કે ઉપર, યાને ઉસ સુકામ પર, જહાં-કે સરકા સાયા હો રખજે. જબ સો મરતબે પરહ લેવે, ઉસ વક્ત સર ઉઠાકર આસમાન-કે તરફ દેખે, કરીબ હો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ચોર અમલ પરહના શુરૂ કર દેવે. જબ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ કરીબ હો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-દસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર
 ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વક્ત ફીર અપની નીગાહ
 આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર
 પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખબે. જબ પરહ
 ચુકે, ઉસ વક્ત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ
 મીનીટકે. ઇસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હરરોજ પરહે. ઇસી
 તરેહ ૪૧ એકતાલીસ દીન તક કરે. લેકીન જસ વક્તસે ઓર
 જસ રોજસે અમલ પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન
 સાલમ લગા હુવા, કે જસમેં ઇલાયચી-ભી ડાલી હો, વોહ
 પાન અપને સીધે હાથકી-તરફ રખ લીયા કરે. જબ અપને
 અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હો-જાયા કરે, તો રોજ-મરસ
 ઉસ પાનકો દરીયા, યા તાલાબ યા કુયેમેં ડાલ દીયા કરે.
 જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વક્ત સીફ સરકા સાયા,
 જો જમીન પર નજર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર
 નજર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે અગર કોઈ આવાઝ દેગા,
 બલકે આવાઝ ઇસ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા
 આદમી યા કોઈ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે,
 ઓર ન-ખાલે, ઇસી તરેહસે રોજ-મરસ સાયા ઝમીનમેં સે
 કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન-પર બહુતા જાવેગા.
 યહાં-તકકે એકતાલીસ-વેં દીન, કુલ સાયા જો કે અપના
 ઝમીન પર નજર પડતા થા, વોહ-ભી સાયા આસમાન-પર

મિલકુલ દીખને લગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઈ શખ્સ. કે
 ને તુમકો દીખેગા, વોહ પાન બેકે તુમહારે પાસ લગા હુજા
 મૌબુદ હે, વોહ માંગેગા. આપ પાનકો હાથમે લેકર ઉસસે
 કહો, કે તુલી કુછ નિશાની સુજકો દે, અગર ઉસને કુછ
 નિશાની ની, તો એક છલ્લા કીસી ચીજકા, ખાહ ચાંદીકા
 હો, યા લોહકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા. લેકીન પેહલે
 તુમ છલ્લા લેલો, ઉસ વક્ત પાન દો. લેકીન પેહલે પાન મત
 દો. અગર છલ્લા ન દેવે. ઓર યે કહે, કે મેરે પાસ છલ્લા
 નહીં હે, તો યે કહો, કે તીન દક્ષ ઈકરાર કર, કે તુ મેરે
 કળએમે રહેગા. ઓર ને કામ તુજસે કરાઉંગા. તો કરદીયા
 કરેગા? અગર વોહ તીન મરતબે અહુદ કર લેવે, ઉસ વક્ત
 પાન દેદો. ગોયા તુમહારે કળએમે હો-ગયા. ઓર તુમ
 ઉસકે આમીલ હો-ગયે. જબ ઉસકો ખુલાના મંજુર હો, ઉસ
 વક્ત ચુટકી બજાવી, ઓર દીલમે કેહ લીયા, કે હાજીર
 હો. ફૌરન તુમહારે કાનમે આવાજ આવેગા, કે હાજીર હું.
 ફીર ને કામ લેના ચાહે લે-લો. મગર દો તીન ઘંટેસે જ્યાદા
 મત દીક કરો. ઓર હર એક વક્ત પાક ઓર સાફ રહો.
 અગર જીમાઅ-કી નોખત પહેચે. તો પાની તૈયાર રખો.
 ઓર ફૌરન નહાકર પાક હો-ગયો. લેકીન જબ તક અમલ
 પરહો, વહાં તક નોખત જીમા પકી નહો. અગર બ-હાલતે
 નહાનકી (ચુસતકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વક્ત ફૌરન

ખીસતરસે ઉઠ-કર, નહા લેના (શુસલ કરના) ચાહીયે. મગર જો ચીજ તલબ કરો, તો લા-દેગા, લેકીન બેભ ચીજ હરગીઝ મત મંગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહુભી તુમકો બનલા દેગા. યે અમલ ૪૧ એકતાલીસ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧, મરતબે અમલ પરહા બતા હે. ઇસ અમલમે બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વ-ગયરા પકાવે. યા કીસી પર-હેઝ-ગાર પાક સાફ ઓરતસે યા પરહેઝ-ગાર મરદકે હાથસે ખાના પકવા-કર આવે. ઓર અમલ પરહતે વક્ત કીસીસે હરગીઝ ખાતચીત ન-કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન-કરે. અમલ યે હે.

હરની પાર બઝાયે એમઆ અય-નમા.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો (બત્તી) ચીરાગકે રૂબરૂ બયઠે. અગર ચીરાગકે રૂબરૂ સાયા ન-પડે, તો ચાહીયે, કે ચીરાગકી તરફ પીઠ કરકે બયઠે.

હમઝાદ તાબે હોનેસે, વોહ હરએક કીસમકે તાઝે ફલ, ખીલા ફસલ, યા જો ચીજ મંગવાઓ, વોહ એક લમ-હેમે લા-દેતા હે. ઓર કાનમે હરએક ખાત, ઓર સવાલકા જવાબ દેતા હે. બલકે ખુદ ઇસ કદર બખરે જલ્દ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેલી નહીં હેતા. ઇસ કામકા તુમ હુકમ કરો, વોહ એક આનમે કરકે ફીર કેહતા હે, કે ઓર હુકમ દો. કે કયા કઈ. અગર હમઝાદ અયસે સવાલોંસે દીક કરે, તો સહેલ ઓર ઉમદા ઇલાજ ઉસકા યે હે, કે યે હુકમ દીયા જાયે, કે હમારે લીસે એક અયસા મુદ્રાન આલીશાન બનાઓ, ફીર ઉસમે

બગીચા લગાઓ, ફીર હમારી પુલાન પુલાન કિતાબકી કાપીયાં
છાપતે રહો, યા હમારે ગાઉમેં પાનીકે લીયે કુંયે બનાઓ.
ઓર નેહર ખોદ-કર તૈયાર કરો. ઓર ખેતોંકો ખોદ-કર
ખરાખર કરો. વ-ગયરા. કામ ઉસકો સોપે, કે જીસસે ઉસકો
ખિલકુલ પુરસત ન-હોને પાવે.

હમઝાદકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કોઈ
ઇસકો ખચ્ચેકા ખેલ ન-સમજે. અગર ઇસમેં કુછ ગફલત
હુઇ, તો હીવાને હો-જાનેકા ઓર તખાહ હોનેકા ખોદ હે. ઇસ
કામમેં કોઈ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ ઓર
સલાહસે અમલ કરે. કે જીસસે કામચાખી હો.

ખાખ એકીસવાં-મોવકિકલકા તાખે હોના.

૧૧૩-જખ કોઈ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રોઝા
ઓર નમાઝકા પાખંદ રહે. જખ ચાંદ દેખે, ઓર નવચંદી
જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે. મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે
અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બેઠનેકા, ઓર ખરહ-
નેકા જુરૂર ઈતેઆમ કરે, ઓર પેહલી જુરૂર ખ્યાલ કરે, કે
ચાલીસ દીનમેં ઇસ કદર ગણા ખા-સકતા હું, ઉસી કદર
ગીહું લેકર, ઓર દરીયા (નદી) યા કુંચેકે પાનીસે ધોકર

મુખા દેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોંસે પીસે. યા
 અચસી આરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ઓર દીન
 ભર રોઝા રખકર, શામકો (મગરેબકો) અપને હાથોંસે પાની
 ભરકર કુંએસે લાવે. ઓર ખાનાલી અપને હાથોંસે પકાવે.
 ઓર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહને બચઠે.
 જા-નમાઝ પર દો-ઝાતુ હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે
 બચઠે. ઓર એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા લેવે, વોહી
 કપડા ખાંધે, ઓર ઉસીકો ઓઢે. યાને આધા ખાંધે, ઓર
 આધા ઓઢે. ઓર લોખાન ઓર ઇલાયચીકે છીલકે, કાચ-
 લોંકી આગપર જલાતા જાવે. ઓર ખુબ ઉમદા ખુશખુ ઇતર
 વ-ગયરાકી પરહનેકે મકાનમેં રખજે, -ઓર વોહ મકાન તન-
 હાઈકા હો. કીવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ઓર વઝીફા પરહને-સે
 પેહેલે અપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા
 વઝીફા હોવે, તો પંધરવેં યા સોલ્હવેં દીનસે, તરેહ તરેહકે
 ખોફ ઓર ખતર-નાક ખાતેં માઅલુમ હોને લગેંગી, કભી
 હરીયા માઅલુમ હોગા, કભી રોને ચીલાનેકી યા હંસનેકી
 આવાજ માઅલુમ હોગી. કભી સાંપહી સાંપ માઅલુમ હોને
 લગેંગે. બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઈ શખ્સ મુજકો
 કતલહી કરે હાલતા હો. લેકીન હરગીઝ ન-હરો. કયુકે યે
 તમામ ખાતેં તુમહારે હિસારકે ખાહીર માઅલુમ હોતી હેં.
 હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઈ ખાત ખોફકી નહીં માઅલુમ હો

સકતી. ઓર હિસારકે અંદર તુમ્હારે પાસ, કોઈ શય કીસી દીસમકી ડરાવની વ-ગયરા નહીં આ-સકતી. ઓર બહોત તસદ્દી ઓર ઇતમીનાનસે વઝીક્ષા પરહો, -લેકીન ખુશખુ ચાને લોખાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ઠાલતે રહો, ૩૬, દીનકે ખાદ ચાલીસવેં દીન, નીહાયતહી ખાદ (૩૨) ઓર ખતર-નાક ખાતે માઅલુમ હોગી. લેકીન સાખીત કદમ રહો. ઓર જબ ચાલીસ દીન પુરે હો-જાઈગે, ઓર વઝીક્ષા-બી ખતમ હો જાયેગા, ઉસી વક્ત મો-વઝિલ આકર હાઝીર હોગે, ઓર કહેગે, કે હમ તાબેદાર હે. જો કહો સો કરે, તો ઉસ વક્ત આ-મીલ ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હમારે પાસ હાઝીર રહા કરો. જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-વોહ વઝીક્ષા યે હે.

સુરયે મુઝમ્મીલ, શરીફકી તમામ સુરતકો ૪૦, ચાલીસ દીનમે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરદો. અગર અંધેરમે પરહો, તો બહોત બેહતર હે. મસજીદમે ચા છત પર બયેઠકર ન-પરહે. બલકે તનહા જગામે શતકે વક્ત અમલ પરહે.

હિસાર યે હે—સુરયે અલ-હન્દ, તીન મરતબે. ઓર સુરયે કુલહો વહાહ, તીન મરતબે. ઓર અબ્વલ, ઓર આખીર તીન તીન ખાર દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉબલીયોસે અપને ચારે તરફ ગોલ દાયેરા ખેંચ-લો,

યે અમલ મુશ્કીલ હે. કીસી ફામીલ ઉપર નહીં મંદુર

લેકર કરે. ક્યુ કે અગર ડર ગયા, તો હીવાના હો-જાયેઆ.

પરહેઝ-ગેશત ઓર મછછીકા, અંડા, ખ્યાજ, લસન,
ધી, દુધ, વ-ગયરાકા, કરે, ઓર તરકે હુયવાનાત-બી કરે.
ઝીના, ઝુટ, ગીબતસે પરહેઝ કરે.

બાબ બાઈસવાં-તાવીજેંકે ખ્યાનમેં.

૧૩૪-વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ, યા નકશ ઓર
તરેહકા હોતા હે. યાને આતશી, આબી, ખાકી, ઓર બાદી, હે.
ઉન ચારોંકી તાસીરાત જુદી જુદી હે. ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ-માલ
બી, અલગ અલગ હુવા કરતા હે. તાવીજ સદહા મતબલકે
હોતે હે. ઓર હરએક તાવીજ બરનેકી તરતીબ-બી અલગ
અલગ હોતી હે. ઓર અકસર નકશ, ઓર તાવીજેંમેં આયતેં,
ઓર ઉસકે અદદ ઓર અકસરમેં તીલસમ, ઓર મોવક-કિલોંકે
નામ વ-ગયરા આતે હે. ઓર અકસર પૂતીલોંમેં શકલેં
આતી હે, તો વયસે તાવીજત ઓર ફતીલે, ગુજરાતીમેં
લીખના મુશ્કીલ હે. ઓર છાપનાબી સીવાયે ઉરદુ ઓર અર-
બીકે ગુજરાતીમેં નહીં હો-સકતા હે. ઇસલીયે યહાં ફક્ત
પંધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી જકાત, વ-ગયરાકે
કવાએહ લીખે જાતે હે. ફસરી કીસમકે તાવીજ અયસી

હરકતોંકે લીયે નહીં લીખજે ગયે હેં. અદદ યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના આહીયે. લેકીન ગુજરાતી છાપખાનેમેં ઉરદુ કે ટાઇપ ન-હોમ્સે, અદદ (ગીનતી) ગુજરાતીમેં લીખજે ગયે હેં. અગર કેઇ તાવીજ લીખજે, તો ઉરદુ અદદ લીખજે.

પંધરાકા તાવીજ નીહાયતહી કાર આમદ, ઓર હર-એક મતલબકે લીયે મુજર-રીખ હે. મગર સખસે પેહલે ખુર્રી અમર યે હે, કે ઉસકી જકાત દી-જાવે. ઓર ઉસકે અમલમેં લાયા જાવે. ફીર ઉસસે જો કામ આહે વોહ લેવે. હરગીઝ ખતા ન-કરેગા.-જકાતકા તરીકા યે હે, કે આંદ-રાતસે ઇસકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા આંદ નીકલે ઉસ રાતકો, બાદ નમાઝે ઇશાકે, ગુસલ કરકે નયે કપડે પેહને. ઓર બદનમેં ખુશખુ લગા-કર, ફરશે જમીન પર ખયઠે. ઓર ચારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર; ઉસી જગા સો-રહે. મગર દુરૂદ શરીફ પરહનેસે યે નિયત કરે, કે મેં પંધરાકે નકશકે તાવીજકી જકાત હેતા-હું. વોહ પુરી હોવે.

અલ-ગરઝ સુબોહકો ઉઠકર, નમાઝમેંસે ફારીગ હોકર બાકરાનકી સીયાહી, ઓર નઇ કલમસે ત્રીન હજાર એકસો પચીસ, આતશી નકશ. લીખજે. ઓર ઉન તાવીજમેં ઉદ લગાકર, આગમેં એકકે બાદ એક જલાતે વકત અપના મોહ મશરૂકકી (પુરબ) તરફ રખજે. ઇસી તરફ ૧૦,૬૩૩ લીન વકત,

ઘસાખર કરતા રહે. ફીર હરરોજ ઇસી કદર આખી તાવીજ
 લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર, દરીયા યા નદદી પર
 બકર, પાનીમેં ડાલ-દીયા કરે. ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત
 મોંહ મગરેબકી તરફ રખજે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક, તા-
 વીજ લીખકર દરીયા યા નદદીમેં યા તાલાબમેં આટેમેં ગોલીયાં
 બનાકર ડાલા કરે. આખી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉદ જલાવે.
 ઇસ તરેહ ચે ખીસ દીન હુયે. ફીર દસ દીન તક, ખાલી
 નકશ યાને તાવીજ લીખજે. ઓર હરરોજ ઉસી કદર, યાને
 ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામેં ઉડા દીયા કરે. યા કોઈ ઉચે
 દરખતોંકી શાખોંમેં બાંધ-દીયા કરે. કે વહાં ઉનકો હવા
 લગે. ઓર ખાલી યાને હવાઈ તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ
 શીમાલકી (ઉત્તરકી) તરફ રખજે. ઓર બુખુર ઉદકા જલાવે.
 ઇસી તરેહ દસ દીન તક તાવીજ લીખજે. ફીર આખીરકે દસ
 દીન ઇસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખકર,
 જમીનમેં દખા-દીયા કરે. ઓર ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત
 મોંહ બુનુખકી (દખ્ખનકી) તરફ રખજે. ઓર બુખુર શક્કરકા
 જલાવે. ખાજે ઉસતાહ અયસાલી કરતે હેં, કે ખાકી તાવીજ
 લીખકર જમીનમેં દફન નહીં કરતે. બલકે એક રીકાખીમેં
 દરીયા, યા નદદીકી સાફ ઓર પાકીઝા રેતી ખુશક યાને
 મુખી બરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર,
 મીઠાતે બતે હેં. ઓર ઇસ તરેહ-પર ગીનતી પુરી કરલેતે

હેં. જખ ઇસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીઠ્ઠા પુરા હો-જાવે. તખ જકાત પુરી સમજે. ફીર આખીરકો નમાઝે ફુગાના, યાને નફીલ શુકીયા અદા કરે, ઓર ફીર શતકો આરા હજાર મરતખે ફરફ શરીફ પરહ-કર, સુખોહકો શીરીની પર ફાતેહા હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ફી દેકર, વોહ શીરીની ખચ્ચોકો ખાંટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા. ઓર પંધરાકા નકશ તુમહારે અમલમેં આયા. અખ ઇસ કામકે લીયે ઇસે કરોગે, તો પુરા ઉતરેગા. યેહ અયસી નંગી તલવાર હે, કે કબી ખતા નહીં કરતી. ઓર ઇસકા વાર કબી ખાલી નહીં જાતા. હાઝીરાતકે લીયે અગર કાંસેકે કટોરેકે અંદર આખી તાવીજ પંધરાકા લીખકર, ફીર જહાં પાંચકા હીંદસા (આંક) હે. વહાં સીયાહી લગાકર, ઓર કટોરેમેં તેલ ભરકર, ના-ખાલીગ મગર પાક ઓર સાફ લડકેકે હાથમેં પકડાદો. ઓર ઉસ લડકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમેં પાંચકે હીંદસેપર ટીકટીકી બાંધકર દેખતા રહે. તો અંદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો જીન્નીયાતકી કચેરી નઝર આને લગેગી. ફીર જીનકે બાદશાહસે જો મતલબ આહો, વોહ દર્શાવત કર લે.

અગર કુશાયેસે રીઝકકે લીયે, ખાલીકા નકશ લીખકર કીસી ઉંચે ફલદાર દરખતસે લટકા દોગે, તો રીઝક ખહોત પહોંચેગા. અગર મોહબ્બતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર

આગમેં કાલ હોગે, તો મતલુબ મુતી હો-જાયેગા. ઓર હુશમનોકો હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર, પુરાની કબરમેં દખા હોગે, તો કામચાખી હોગી. અલા હાજલ કીયાસ ફીર એસ કામકે લીયે લીખખા કરોગે, તો ફૈરન તાસીર ખાહીર હુવા કરેગી. અગરચે પંધરાકે નકશકી જકાત અદા કરકે અમલમેં લાનેકા કામ, બહોત મેહનત, ઓર મુશકીલકા હે. ઓર જો શખ્સ ફારીગુલ-ખાલ હો, યાને એસકો દુન્યવી કામોસે કુરસત રેહતી હો, વોહી કર સકતા હે. હુરએક કિસમકે તાવીજોંકી જકાત અદા કરનેકા તરીકા અલગ અલગ હોતા હે. ઓર વોહ આમીલોંકી ઓર મુરશી-દોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહીં હોતા હે. અકસર લોગ છપી હુધ કિતાબોંમેં દેખકર, નકશ હુર કીસી કામકે લીયે લીખકર દેતે હેં, યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હેં. લેકીન જખ તક જકાત દેકર, તાવીજ અમલમેં ન-લાયે હોં, વહાં તક વોહ તાવીજ કુછ અસર નહીં કરતા હે. ઈસી તરેહ અમલીયાતકે લીયે-લી ચીલ્લા કરનેકી ઝુરરત હે. કોઇલી અમલ ચીલ્લા કરકે અમલમેં ન-લાયે હોં, ઓર કિતાબોંમેં દેખકર બગેર ચીલ્લેકે કુછલી અમલ કરોગે, યા તાવીજ લીખખે-જે, તો કુછ ફાયેદા નહીં હોગા.

પંધરાકે નકશ, (તાવીજ) જો અર કિસમકે હેં. વોહ નીચે લીખખે જાતે હેં.

આતશી.

૧	૧	૮
૭	૫	૩
૨	૯	૪

આબી.

૮	૩	૪
૧	૫	૯
૬	૭	૨

બાદી.

૪	૩	૮
૯	૫	૧
૨	૭	૬

ખાકી.

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

વાગેહ હો, કે નકશ ભરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશ જીસ ખાનેમેં એકકા હીંદસા (આંક) લીખખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧-૨-૩-૪, હીંદસે લીખખે જાતે હે, ઓર ૯, પર ખતમ કરતે હે. ઓર આબી નકશ ભરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર ૭, સાત, ફીર ૮, ફીર ૯, ફીર ૧, ૨, ફીર ૩. ફીર ૪, ફીર ૫, ઇસ તરેહ લીખખે. ઓર બાદીકા નકશ ૪, ચારસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે ત્રીન તક લીખખે. ઓર ખાકી નકશ ૮ કે હીંદસેસે શુરૂ કરે, ઓર ફીર નવ લીખખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખકર નકશ પુરા કરે.

પંધરાકે નકશકી એક અજીબ તરકીબ.

૧૩૫-પેહલે ત્રીન રોજ ત્રીન હબાર મસ્તબે લીખખે. તાકે ત્રીન દીનમેં નવ હબાર નકશ પુરે હો.-જાવે. બાદ ત્રીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હબાર મસ્તબે, હર રોજ લીખખા કરે. ઓર ત્રીન દીન તક નકશ ઇસી તરેહ લીખખે, તાકે ત્રીન દીનમેં ત્રીન હબાર નકશ ચેબી હો.-જાવે.

ગોચા છે રોજમેં આરા હબાર નકશ (તાવીજ) લીખજો ગયે.
ફીર હર રોજ એક હબાર આર નકશ લીખખા કરે. ઓર
આરા દીન તક ઈસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ આરા દીન-
કે ઇસ અમલસે નિસાળ. યાને જકાત પુરી હો-જાયેગી.
ઇસકે બાદ હર રોજ પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ,
હર રોજ લીખખા કરે. ઓર ઉસકા લીખના કાયમ રખજો.
તાકે અમલ કાયમ રહે.

દુસરી તરકીબ યે-હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે.
પેહલે રોજ એક, ઓર દુસરે રોજ દો, ઓર તીસરે
રોજ ત્રીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ ખડહાતા જાવે.
જળ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમેં પહોંચ જાવે, તળ એક
એક નકશ કમ કરતા જાવે. જળ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો
ખડહાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના, યાને ચાલીસ
દીન અમલ કરે. બાદ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દુક્રે
નકશ લીખખા કરે, તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

ત્રીસરી તરકીબ યે હે-કે સો નકશ હર રોજ લીખજો.
ઓર સો રોજ તક, યાને ત્રીન મહીને ઓર દસ દીન તક
લીખજો. બાદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે.
જળ એક નકશ પર નૈખત પહોંચ જાયે, તળ ચીલ્લા પુરા
સમજે. ફીર હર રોજ પંધરા, યા ૬ નવ નકશ લીખ લીયા
કરે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

પસ ઇસ પધરાકે નકશસે કુલ ખીમારીયાં દક્ષા હોલી
હે, પુતુહાન અજ-હદ હોતે હેં, હુખકે લીયે તીર બ-હદક
હે. વોહ નકશે મોઅજુમ ચે હે.

૬	૭	૨
૧	૫	૯
૮	૩	૪

બામ તેઈસવાં-તાવીજેંકે આદાબમેં.

૧૩૬-જબ તાવીજ લીખનેકા ઇરાદા હો, તો અવ્વલ
ખુસલ કરે, તો બહેતર હે. વર ન પુજુ, તો જુર્ર કરે. ફીર
અપને બદનમેં ખુશખુ લગાકર થોડી ખુશખુ અપને પાસ
રખજે. ઓર દરમ્યાનમેં કીસીસે કલામ ન કરે. ઓર નાપાક
આરત ઉસકે પાસ ન આને પાવે. ઓર તાવીજ-કે સીર
પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે બિસ્મીલ્લાહ, કે હેં, વોહ જુર્ર
લીખજે. ઓર મોહબ્બત ઓર અગરતસખીરકે લીયે તાવીજ
લીખજે, તો કોઈ મીઠી ચીજ મોંહમેં જુર્ર રખ લેવે. ઓર
મોહબ્બતકા તાવીજ હરામ કામકે લીયે હરગીઝ ન-લીખજે.
ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખજે, તો મોંહ અપના મતલુબકે
ધરમી તરફ કરે. ઓર ઇસ કહર ખ્યાલ ઉસકા કરે, કે મો-

યા સામને ખડા હે. ઓર અદાવતકા તાવીજ લીખજે, તો કડવી ચીજ મોહમે રખજે. ઓર અગર ઝખાન-ખંદીકા તાવીજ લીખજે, તો થોડા મોમ હાંતોમે દબાવે. ઓર અખીર મહી-મેમે લીખજે ઓર તેગ-ખંદીકા ઓર ખાખ-ખંદીકા લીખજે, તો સીયાહીસે લીખજે.

ફતેહુલ કદીર, મેં લીખ્યા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીચાઈ હો, તો ઉસ તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમે જાનેકા મુજાયેકા નહીં હે, અગર ઉસ-કો ઉતાર કર જાવે, તો ખેહતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે-અગર નગીને પર કોઈ દુઆ યા આયત કંદા યાને ખોદી હુઈ હો, ઓર ઉસપર મોમ યા કપડા મંડહા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય-ખાનેમે લેકર જાનેમે હરકત નહીં હે.

અકસર મોઅતેઅર કિતાબોસે સાખીત હે, કે જીસ તાવીજ યા અમલમે ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહીં. યા જીસકે માઅને સમઝમે ન આતે હો. અગર કોઈ રકબા હદીસે શરીફસે સાખીત હો, ઓર માઅને સમઝમે ન-જાવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુજાયેકા નહીં. વર ન જાએસ ખરાખીયે ઇમાન હે. ઓર અમલે સીફલીકા મુસલમાનોકો પરકુના જાઅસે જાવાલે ઇમાન હે. ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોકો નેક તૌફીક દેવે. સાઝીમ હે, કે જાહુ, યા સહર સીખકર અપને ઇમાનકો જાયે નહીં. આગળે દુરઆની ઓર

ધરશાદે મશાયેખ અફઝલ હે. વાહીયાત અમલોસે દુર રહે.

અમલ પરહને ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ લેતે હે. ઉસકા લેના બાયેઝ હે. મગર એસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેખ નહો, ઉસકો લેના બાયેઝ હે. ઓર અગર લેને-વાલેકી નિયતમેં ફરેખ હે, તો હરગીઝ લેના બાયેઝ નહીં. મસલન તાવીજ લીખનેમેં તો વાકીફ-ગારી નહીં. ઓર કિતાબમેં દેખકર બે-સમજે, હો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમેં ગીરેહ (ગાંઠ) દેકર ગંડા બના દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જખ કોઇ અમલ પરહનેકો તૈયાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસખીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરાને લગે, ઓર ખુબ હીલ-હીલ કરે પરહને લગે. ઓર યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ આમીલ બનેં, તો અયસે ફરેખી શખ્સકો લેના બાયેઝ નહીં. કયુંકે યે ફરેખ હે. ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. અલલાહ તઆલા, ફાલ, ઓર ગંડે-વાલોંકો હિદાયત કરે. કે અપની ગીબ હરામસે ન-કરે. કયુંકે એસકી ગીબ હરામસે હોગી, ઉસકે તાવીજમેં ઓર દુઆમેં કબ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીફ લોગ તીલસમકો લીખતે હે, ઓર ઉનકે હુરફસે વાકીફ નહીં હોતે, તો ગિલકુલ ગલત ઓર બે-કાયેદા લીખે બતે હે. ઇસલીયે કુછ ફાયેદા નહીં હોતા હે. આમીલકો આહીયે, કે તીલસમકે કવાયેદા દીસી ઉત્તાહે

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખે. વ ઇસ્લા કુછબી
કાયેદા નહીં હોગા.

બાબ થોબીસવાં-તાલે ઓર સીતારે

ઓર અબ-જદકા ખ્યાન.

૧૩૭—જેણે શખ્સકો અપના તાલે, યા રાસી માઅ-
લુમ નહો, તે વેહ અપને નામકા પેહલા હરફ ને હોગા,
ઉસસે તાલે યા રાસી માઅલુમ કર લેવે. મસલન કાસીકા
નામ મહબુબ-અલી હે, તે ઉનકા તાલે (રાસી) ખુરજે અસફ,
યાને હીંદી સીંહ હે. ઇસી તરેહસે હરએક શખ્સકી રાસ, યા
તાલે માઅલુમ કર સકતે હે. દિલમાયે નુબુમને બારા ખુર-
જ કાયમ કીયે હે, જીસકો હીંદીમેં રાસી કેહતે હે.

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલોંમેં કુદરતી નીકાક
યાને બે-બનાવ હે, તે અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના
મોહાલ હે. કયુકે કુદરતી તાસીર કબી નહીં ફીર સકતી હે.
હાં અગર કુદરતી નીકાક નહો, તે ખુરજ અસર હો-ખતા હે.

પુરજોંકે અર- ખી નામ.	હીંદી નામ	પુરજોંકે હુરક હીંદી ઓર અ-ખી	પુરજોંકી દોસ્તી ઓર અદાવત.
હમલ	મેલ	અ-લ-ઈ અલેફ, એન. લામ,	જહીકે સાથ અસદકો, હમલકે સાથ સુખલાકો,
સુર	વરખ	અ વ ઉ, ખે, વાવ.	મીઝાનકે સાથ હુતકો,
જાઝા	મીથુન	ક. છ ધ. કાફ-કાફ.	દલુકે સાથ સરતાનકો, કોસકે સાથ સુરકો, ઓર
સરતાન	કરક	ડ. હ. હે. ડાલ.	જાઝા કે સાથ સુરકો, દરમતી હે
અસદ	સીંહ	મ. ટ. મીમ-ટ.	હુતકે સાથ અસદકો, અકરખકે સાથ મીઝાનકો,
સુખલા	કન્યા	પ-ફ. ણ પે.	જહીકે સાથ જાઝાકો, સુરકે આથ અકરખકો, સરતાનકે
મીઝાન	તુલા	ર ન રે. તે. તોય.	સાથ કોસકે, સુખલાકે સાથ દલુકો. થોડી મોવાફકત હે.
અકરખ	વૃશ્ચિક	ન-ય. નુન. થે.	હમલકે સાથ મીઝાનકો સુરકે સાથ અકરખકો.
કોસ	ધન	લ. ધ. હ. ફ. ફે.	જાઝાકે સાથ કોસકો, સરતાનકે સાથ જહીકો,
જુહી	મકર	જ. ખ. જમ. ખે.	અસદકે સાથ દલુકો, સુખલાકે સાથ હુતકો.
દલુ	કુંભ	ગ શી	પરાપર દોસ્તી હે.
હુત	મીન	સીન, સુવાદ, સે, જેન દ. ચ. જ. થ. દાલ-ચે.	

૧૩૮-સીતારોંકા ધ્યાન-સીતારે સાત હેં. ઉનકે નામ ઓર ખાસીયતે, ઓર નેક ઓર બદળ હાલ નીચે લીખ્યા ગયા હે.

સીતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનાયર	ખાદી
મુશતરી	બુમેરાત	આતશી
મીર્સીખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	હતવાર	આતશી
ઝોહરા.	બુમયા	ખાદી
ઉતારદ	હુધ	ખાદી
કમર	પીર	આખી

ઉતારદ, મુશતરી, કમર, ઝોહરા, નેક સીતારે હેં, શમ્સ. ઓર મીર્સીખ નેહસ હેં. ઝોહલ કબી નેક ઓર કબી બદલે હતા હે. લેકીન કોઇ અમલ કમરદર અકરખમેં યાને હોદીમેં જીસકો પંચક કહેતે હે. ઉસમેં કોઇ અમલ શુર નહીં કરે.

૧૩૯-હુરૂદે તહજજીકે (ગીતલી) અદદ-આમીલકો ચાહીયે, કે બગેર દર્યાફત કરને અદદ હુરૂદે તહજજીકે કીસી આયત, યા ઇસમકા નકશા ભરના ગયેર મુમકીન હે. લે-હાજા નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે. ઓર હરફોંકી ખાસીયત-લી લીખ-દી હે. કે જીસસે સુહુલત યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલ્ફ	હે,	તોય,	મીમ,	ફે,	શીન	ખલ
	૧	૫	૯	૪૦	૮૦	૩૦૦	૭૦૦
ખાદી	ખે,	વાવ,	ચે,	નુન	સુવાદ	તે,	દુવાદ
	૨	૬	૧૦	૫૦	૯૦	૪૦૦	૮૦૦
આખી	જીમ	ઝે,	કાફ,	સીન,	કાફ,	સે,	ઝોય
	૩	૧૧	૨૦	૬૦	૧૦૦	૫૦૦	૯૦૦
ખાદી.	કાલ,	ફે,	લામ,	એન,	રે,	ખે,	ગેન
	૪	૮	૩૦	૭૦	૨૦૦	૬૦૦	૧૦૦૦

જીસ આયત, ઓર ઇસમકે અદ્દ નીકાલના મંજુર હો, તો હુરફે મકતુખી યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે હેં, ઉનકે અદ્દ યાને ગીનતી કરે, ઓર મલક-પુઝી, યાને જીસકા તલકપુઝ યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જાતા હે, ઉસકો છોડ દેવે, જયસે હલ્વા, કે હુરફે મકતુખી, હે, વાવ, ઓર અલેફ, યે ત્રીન હરફ હેં. ઓર હુરફે મલક-પુઝી ચાર હરફ હેં. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હેં પસ ઇસ હિસાબસે હુરફે મકતુખીકે પંધરા અદ્દ હોતે હેં. ઇસ તરેહસે હરએક નામકે, યા આયતકે અદ્દ નીકાલે, હરએક હરફકી ખાસીયત આતશી, યા ખાદી, યા આખી, યા ખાકી, માઅલુમ હો-સકતી હે. યાને હરએક શખ્સકે નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસ-પરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર ખાસીયત ખ-ખુખી માઅલુમ હોગી. ઇસલીયે તુજુમની કિ-તાબોમેંસે તહકીક કરકે સખ ખુલાસા લીખ્યા ગયા હે. કે જીસસે આમીલ યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહ હરફત યા ગફલત ન-હોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેમેં યા નકશ લીખનેમેં ખ-ખુખી મદદ મીલે.

બાળ પચીસવાં-મંતરોંકે બ્યાનમેં.

ચું-કે યે કિતાબ બ-નઝરે કાય-દયે આમ લીખ્ખીઃમધ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે હરએક ખાસ ઓર આમ ઇસસે કાયેદા ઉઠાયેં. ઇસલીયે કે, જો કોઇ શખ્સ અમલીયાતે ઉલવી યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહબી કાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી યાને મંતરકા તાલીબ હો, વોહબી કાયેદા ઉઠાવે. કિતાબમેં ઇસલીયે પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખ્ખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર અમલીયાતે સીફલી, યાને મંતર જંતર, તંતરબી લીખ્ખે ગયે હેં. અહલે ઇસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. કયું કે ઉસમેં શામેલીનસે મદદ માંગી જતી હે.

૧૪૦-મોહનીકા મંતર-સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ (લવંગ) આગમેં જલાવે. ઓર સંદલ ઓર ઇંતર, ઓર લોબાન, ઓર પુલ અપને પાસ રખ્ખે. ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ બાર, સાત મંગલ તક પરહે. યાને હર મંગલકો ૨૧ મરતબે પરહે. જબ અમલ કબજેમેં આ-જાયે, તો પુલ પર, ૨૧ મરતબે પરહ-કર પુક દેવે. ઓર મત-લુબકી પીઠ પર મારે. ખુદા આહે તો વોહ સાથ હો-જાયે, વોહ મંતર યે હે.

કામરૂ દેસસે આઈ અઠા દેવી, જહાં ઇસમાઈલ
બેગીકી પુલવાડી, જહાં બસે હુના ચમારી, જહાં બયે હમારે
પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દુહાઈ હુના ચમારીકી.

૧૪૧-મોહબ્બતકા સુરમા-આકાશ બેલ (હીંદી વાંદા)
બે આમ ઓર ઇમલી વ-ગચરાકે ઉપર ઉગતા હે. થોડી
રૂંધમેં લપેટ કર, ઇતવારકે દીન દીનકો એક બજે ચમેલીકા
તેલ જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઇતર, ઓર પાન, ઓર પુલ,
અપને પાસ રખે. ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોંમેં લગાવે.
ઓર જીસકે સામને બાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

૧૪૨-અદાવત-ઔરતકે બાલ, ઓર મરદકા કપડા
જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમેં દુશમની હોગી.

૧૪૩-મોહબ્બતકા મંતર-બાજે ગીડરોંકે સરમેં એક
છોટીસી સીંગી હોતી હે. જીસકો ગીડર સીંગી કેહતે હે.
અગર પપ્પ નક્ષત્ર ઇતવારમેં ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે,
ઓર સીંદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર યે મંતર ૧૦૮ મરતબે
પરહે, તો વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમેં આયેગી,
ફીર ઉસે નવ ચંદી ઇતવારકો શુલાબકે પાનીમેં ધીસકર,
જીસકે કંધે પર, ચા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા
તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર યે હે.

ગંગા જમનાકા પાની લાઉ. ગીડર સીંગી સીધ કરાઉ,
જીસકે કંધે લગાઉ બાયે, વોહી મેરે બસમેં આયે, બે ન
સાંધે મેરા કામ, મહાદેવકી ઉસકો આજી, ગુરુ ગોસ્વમીકી હું
દુહાઈ, ગીડર સીંગ સીધ હો-અયે.

૧૪૪-ક્રીસ્ટીકો અપને તાબે કરનેકા મંતર-એક છોટીસી સુપારી ઇતવારકો ખરીદ લાવે, ચોર ઉસી દીન યાને ઇતવારકો ઉસકો સીંદુર । ક્રીકા ચોર લોખાનકી ધુની દેકર, એક પાક ડખ્ખી-મેં બંદ કરકે રખ-છોડે. જખ કબી સુરજ યા ચાંદ ગહન હો, તો ઉસ રોજ કમર તક પાનીમેં જાકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ચોર ચે મંતર પરહતા રહે. જખ ગહન ખતમ હો-જાવે, તખ બાહોર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જખ પા-ખાના ક્રીરે તો ઉસમેંસે વોહ સુપારી સાળીત નીકાલ કર ધોકર, અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે. પસ જીસકો ઉસકા એક ટુકડા પાનમેં ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમેં હો-જાવેગા, લેકીન ઈસ ખાતકા ખ્યાલ રખ્ખે, કે અમલ કરને-વાલેકા મોંહ ચાંદ ચોર સુરજકી તરફ પઢતે વક્ત હો. ચોર પાની દુંટીકે બરાબર હો. વોહ મંતર ચે હે.

કાલે બનકી ગુલ છડી, ગહન લગે ગોગાયે, ગહન સુપારી ખાતે-હી મેરે બસમેં હો-જાવે. દુહાઈ મહાદેવકી, દુહાઈ ગુરૂ ગોરખનાથ-કી.

૧૪૫-ક્રીસ્ટીકો અપને ઇશકમેં દીવાના કરનેકા મંતર-ક્રીસ્ટી અકેલે મકાનમેં રાતકે વક્ત નંગા હોકર, ચોકડી મારકર બયેઠ જાવે, ચોર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખ્ખે. તાકે અપના સાચા સામને નજર આવે. ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહ-કર ઉઠ ખડા હોવે, ઈસ તરેહ ખીલા-નાગાહ ચારા

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ ઉસકા હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

યા ઇબલીસ, યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પુલા-નેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બચેકો ઉઠાલા, ન-લાવે તો અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે.

૧૪૬-મોહબ્બતકા મંતર-હીંદુ લોગ જો સુખોહકો દરીયા કિનારે મીસવાક (દાતન) કરકે, ઓર ઉસકો ચીરકે ફેંક દેતે હે, વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખે. પસ દસે-હરા યા હીવાલીકી રાતકો, અકેલા જંગલમેં જાવે. ઓરઆ-બાદીસે દુરે કહીં પીપલ યા બડકા (હીંદી વડ) અકેલા દરખ ખડા હો, ઉસકે નીચે જાકર, એક ચુલ્હા બનાવે. ઓર ખોપરીમેં ચાંવલ પકાવે. લકડીયોંકી જગા વોહી મીસવાક (દાતન) ખોપરીકે નીચે જલાવે. મગર અપને આસપાસ એક બડા (હિસાર) કુંડલ ખેંચ લેવે. ઓર ઉસી કુંડલકે અંદર બચેઠકે યે કામ કરે. ઓર ચુલ્હાબી કુંડલકે અંદર બનાવે. જળ તક ચાંવલ પકકે વહાં તક આપ મંતર પરહતા રહે. મઝબુત હીલ કરકે બચેઠ. ઓર હરગીઝ ન-ડરે. બહોતસી ખાફ-નાક શકલેં દીખાઈ દેંગી. ઓર કુંડલકો ચારેં તરફસે આકર બેદેંગી. મગર કુંડલકે અંદર ન આ-સકેંગી. ઇસલાંચે બીલકુલ ખે ફીકર હોકર અંદર બચકા રહે. જળ ખોપરીકે અંદર ચાંવલ પક-કર ગલ જાવે, તબ ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુજ ચાંવલ

ઝાડકે સાથ ચીપક કર રેહ-જાઈ'ગે, ઓર કુછ ગીર પડે'ગે. પસ ઇન દોનોં કીસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહલાન-કર રખે. જો ચાંવલ ચીપક-કર રેહ-ગયે થે, અગર ઇનમેંસે એક દો દાને કીસીકો મીઠાઈમેં ખીલાકર ખીલાયેગા, તો વોહ શખ્સ ઉસીકા હો-જાયેગા. ઓર અગર જીરે હુયે ચાંવલોંમેંસે એક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો જુદાઈ હો-જાયેગી. મગર ઇન ચાંવલોંકો ધુપમેં અંદુની તરેહ સુખાકર રખે. ક્યુંકે અગર ગીલે બંદ કરકે રખે'ગે, તો સડ જાવે'ગે. કુંડલ નીકાલ નેકા મંતર થે હે.

આય-તુલ કુરસી દીન કુરઆન, ચવદા તબક તુઈ રહમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહમંદુર રસુલુલ્લા તેની અસવારી, લંકાસા કોટ સંમદરસી ખાઈ, યા હઝરત મુલયમાન પયગંબર તેરી હુદાઈ.

તીન મરતબે થે મંતરકો પરહે. ઓર છુરી-પર દમ કરે, ઓર છુરીસે એક હલકા (કુંડલ) અથસા ખેંચે, કે લકીર કહીં દુટને નપાવે. ઓર જહાં કુંડલકે દોનોં સીરે મીલજાવે, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અંદર બથેઠકર કુલ અમલ કરે. ઓર ચાંવલોંકે પકને તક નીચેકા અમલ પરહતા જાવે. વોહ અમલ થે હે.

હરના-ગરસે ચાંવલ લાઈ, ગંગા-જલસે ખીર પકાઈ, બીસકો થે ખીર ખીલાઈ, ખીર ખીલાકર બસમેં લાઈ,

કીલું તેરે માત પીતા, બુને તુએ ગોદ ખીલાયા હે, અનંત કીલું,
અનંત કીલું. ખીસીયો દંત જાગો, 'અસ' કામમે લાઉ
ઉસમે લાગો.

૧૪૭-બચ્ચા પયદા હોનેકા દદ દુર હોનેકા મંતર-
અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા દદ હોતા હો, ઔર બચ્ચા
પયદા ન-હોતા હો, તો યે મંતર પરહ-કર કાલે દોરમે
સાત ગાંઠે લગાવે, કમરમે બાંધનેકો દેવે. ઇનશા અલ્લાહ
તુરત બચ્ચા પયદા હોવે, ઔર જબ બચ્ચા પયદા હોવે,
તબ વોહ દોરા ખોલ-દેવે. વોહ મંતર યે હે.

અરજન સરજન તારા દુટે, પુલાનીકા (ઔરતકા નામ
લેવે) પેટ છુટે.

૧૪૮-ખીછછુ ઉતારનેકા મંતર-અગર ખીછછુ ઉતારના
મંજુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમે કરે. ચને બુને
હુયે પાવ-સેર લેકર, ઉસપર સો મરતબે યે મંતર પરહ-
કર દમ કરે, ઔર વોહ ચને બચ્ચોકો બાંટે. બાદ સાત
રોજકે ખીછછુ ઉતારે તો, એકર ઉતર જાયેગા. વોહ મંતર
યે હે.

બડમે જડ, જડમે ડાલી, વહાં બસે ખીછછન કાલી,
ખીછછનકે અકારે બચ્ચે, છે દાલે, છે કબરે, છે કકોતરે,
ઉતરે તો ઉતાઈ, ચડે તો માઈ, ઉતર ખીછછુ ડંક છોડ,

મેરે ઉતારે ના ઉતારે તો, ખાખ મોઘનુદ-દીન ચીશતીકી આન.

૧૪૯-મોહનીકા મંતર-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના-લેવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇસ મંતરકો સાત દીન તક, ચાને હરરોજ એકસો આઠ ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહે. ચા દીવાલીકે દીન પરહે. તો મંતર અમલમે આયેગા. ફીર પાનકે ખીડે પર દમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહુ તીન ખીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ધરનાર,
હાથમે ખીડા રાહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે
સુખ નહો, જળ દેખે હમારા સુખ, તો આવે ઉસકો સુખ,
હમારા બચન ન રખે, તો તુઝે મહાખીરકી આન.

ખાખ છખખીસવાં-શોઅબોદોંમે.

૧૫૦-થોડા નવસાગર ઓર આકર કરહા (અક્કલગરા)
ધીસકર, અપને મોંહકે ખીચમે રખે. ઓર ઉસકે પાનીસે
ગરગરા કરે બાદ ઉસકે ઇંગારા આગકા જલતા હુવા, ખીચ

*યહા ઉસ શખસકા નામ લેવે. અમલમે બાતે વક્ત નામ લેનકો
કુશરત નહીં હે. લેકીન પાન પર દમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

મોંહકે રખખે, તો હરગીઝ મોંહ ઉસકા આગસે ન-જલેગા.
ગોયા મોંહમેં ખરક રખખા હે.

૧૫૧-અગર થોડી ખાક, કે જહાં પર મધા લોટા હો,
વોહ લેકર નીચે દસ્તર ખાનકે રખખે. લો ખાનેવાલે લોગ ઇસ
શીદતસે હંસેં ઓર કેહ-કહા મારેં, કે ઉનકા ખાના છુટ
જાયે, હંસી હરગીઝ બંદ નહો.

૧૫૨-અગર મુરદા (મૈયત) ઇનસાનકે હાંત, ઓર હુહુહ
જાનવરકી ઝખાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખખે, તો વોહ
હરગીઝ ખાખ, યાને નીકસે નહીં જાએગા.

૧૫૩-અગર કીસીકો ખીછછુને ડંક મારા (ઘાટા) હો, તો
થોડા નવસાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ
ધીસકર સુંઘાવે, કે જીસસે ઉસકી જી હીમાગમેં પહોંચેગી,
તો ફૈરન ખીછછુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

૧૫૪-અગર કીસીકો સાંપને (ડંકમારા) ઘાટા હો, તો ઉસી
પક્ત એક ચીનોડી ખરાખર નીલા-થોથા લેવે. ઓર ખારીક
ધીસકર, સાંપ કાટે હુયે-કે હીમાગમેં પહોંચાવે, તો ઉસી
દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ-જાયેગા. ઓર મરનેસે ખચ
જાયેગા. લેકીન યે ઇલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, કયું-કે દેર
હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન-હોગા.

૧૫૫-સમંદરકીન, ઓર ગંધક, કો રૂઈમેં લપેટ, કર,
ઓર ઉસકી ખત્તી ખનાકર તીલકે તેલમેં રખકર જલાવે, તો
કયસીબી હવા ચલેગી, લેકીન ખત્તી નહીં ખુઝેગી.

૧૫૬-ધંતવારકે દીન જળ અમાસ હો, તળ ધુધુ
યાને (ધુવડ) જાનવરકા તલવા લેકર ઉસે પાનમેં રખકર
અસ આરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમેં આ-જાવે.

૧૫૭-હુધ-મુધ યાને શરમીદગીકી પત્તી લેકર, ધંત-
વારકે દીન હાથમેં મલે, જળકે કીસી આરતકો શરમીદા
કરના મંજુર હો, તળ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ચોર
મુઠ્ઠી બંદ કર લેવે, જળ તક અપની મુઠ્ઠી બંદ રહેગી, ઉસકે
પીસતાન (છાતીયાં) ગાયેબ રહેંગે.

૧૫૮-જંગલી મેંડકકી ચરખી લેકર ત્રીન બાર તલ-
વેમેં, અંગુઠેસે એડી તક મલકર, આગપર ચલે જાયેં, તો
પાઉ હરગીઝ ન-જલેગા.

૧૫૯-આરતકા સખુચા, યાને ઘડા પાનીસે કબી ખાલી
ચોર કબી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે-હંસકી ચોંચ લેકર
મંગલકે રોજ પનઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેંચ, જો કોઇ
પનહારી ઉસ જગાસે ઘડા લેકર જાયેગી, તો ઉસકા ઘડા ખાલી
માઅલુમ હોગા. ચોર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ઘડા ભરા
હુવા નજર આયેગા ગરઝ-કે છતની દક્ષ આના જાના હોગા,
ઉતની દક્ષ ખાલી ચોર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

૧૬૦-જાનવરોંકો પકડનેકા ઈલાજ-ચાહીયે, કે ચને,
યા ચાંવલ, યા ગીહું, લેકર મદારકે (આંકડા) દુધમેં તર
કરકે મુખાવે, ફીર અસ જગા વોહ ઘાના પડેગા, ચોર જો

પરીક્ષા ઉપર આવેગા, તો ફેરન બે-હોશ હો-જાયેગા. ઉસ હાલતમે ઉસકા પકડ લેના આસાન હે.

૧૬૧-બગેર ખુટીકે ખીડાઉં-પર ચલના-અગર સુફેદ ચીનોઠીકે પાનીમે ધીસકર, ખીડાઉં-પર લગાવે. ઓર ઉસકો સુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ધોકર ખીડાઉં પર બગેર ખુટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમે મીલાકર સાત ગોલીયાં બનાવે, બાદ એક હફતે તક, મોરકો ખીલાવે, બાદ એક હફતેકે ઉસ મોરકી બેટ (ગુ) લેકર હાથમે લગાવે, ઓર ફીર હાથમે ચાંદી યા સોનેકી કોઈ ચીઝ અપને હાથમે લેવે, તો ફીસીકો માઅલુમ ન-હોગી.

૧૬૫-તમામ ઘરમે સાંપ દીખલાઈ દેગે-સાંપકી કંચલી લાકર, ચાર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાંબેકે લેકર ઉસમે તેજ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે. ચીરાગોંકા રૂબ મશરીફ ચાને પુરબકી તરફ રખે, તો એક ઘડીકે બાદ તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા. અગર ચીરાગ ગુલ કર દોગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાયેગે.

૧૬૫-લોહીકી જાંજીર યા સંકલ, આગમે ગરમ કી-હુઈ પકડના-ભંગડેકે પત્તાંકા અરક હાથોમે ખુબ મલકર, સાથેમે ખુરક કરે, ફીર ગરમ કી-હુઈ જાંજીર યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહકુબ રહેગે.

બાળ સત્તાઈસવાં-અદવીયાત, ચાને દવાઈયોંકે બ્યાનમેં.

બનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૈતકે કોઈ અયસા મરજ નહીં, કે જીસકે દક્ષ હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઇલાજ ન-હોવે. મુસલીમમેં બાબીર રહી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલે કરીમ, સલ, ને ફરમાયા, કે હર બીમારીકી એક દવા હે, ફીર જમ્ વોહ દવા બીમારકો પહોંચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહ હત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરજમેં મુબ-તીલા હો-જાયે, તો ઝુફર હે, કે અલ્લાહ તઆલા પર તવક-કુલ કરકે, અપને મરજકા ઇલાજ કરે, ઓર ચે સમજે, કે શાફીએ ખરહુક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી (અલ્લાહકી) તાસીર બખશી હુક હે.

૧૬૬-સરકે દર્દકા ઇલાજ-જબ કીસીકે સરમેં દર્દ હો, તો યે લેપ સરપર લગાવે, સુઠ ઓર એરંડ, કી જડકા છીલકા બારીક કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાકીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સરપર લગાવે.

૧૬૭-સરકે દર્દકા ઇલાજ-અગર કીસીકો દર્દ ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંકલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે પુલ) એક જવકા આટા, યે તીનોં ચીજેં વજન ચારચાર માશે ભર

લેવે, ઓર માનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

૧૬૮—આધે સરકે દહંકા ઇલાજ—કાગજી લીમુંકા રસ, દો (ટીપે) કતરે નાકમેં ડાલે, એસ તરફ સરકા દહં ન-હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૬૯—નવસાગર ચાર રતી, પાનીમેં ધીસકર, નાકમેં ડાલે. એધર દહં ન-હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

૧૭૦—ઈરકાન ચા કંવલેકા ઇલાજ—રેવંદ-ચીની, ચાર માથે, કાસની દો તોલે, કાલી દરાખ દો તોલે, ઇન ચીઝોંકો પાવસેર પાનીમેં રાતકો લીગા રખે, ઓર સુખોહકો મલકર છાન લેવે. ઓર પીલાવે. ઇસી તરફ ૭, સાત રોજ તક પીલાવે, ખટટી ચીઝેં ઓર તેલ વ-ગયરા ન-ખાવે.

૧૭૧—ત્રીફલા ઓર સુકી ગીલો, (ગરવેલ) ચે દોનોં ચીઝેં ખરાખર વજનમેં લેવે, ઓર ખારીક કુટે, ઓર હસ માથે, હરરોજ સુખોહમેં ખાવે. ચે દવા સાત દીન તક ખાવે.

૧૭૨—ખવાસીર, ચાને મસોંકા ઇલાજ—ખવાસીર દો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમેં મસે હોં, ઓર ઉસ-મેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો ખવાસીરે ખુની કેહતે હેં. ઓર એસમેંસે ખુન ન-નીકલે, ઓર પુલ જાવે. ઉસકો ખાલી ખવાસીર કેહતે હેં. ઇલાજ ચે હે. હાર સીંગારકે ખીજકો છીલે, ઓર વજન એક તોલા લેવે, ઓર કાલી મી-ચીયાં આધા તોલા લેવે. ચે દોનોં ચીઝોંકો કુટ છાનકર મોલીયાં

બનાવે. ઓર વજન હરએક ગોલીકા દો માશે હોવે, અયસી ગોલી બનાવે. ઓર વોહ ગોલી હરદોજ એક, સુખોહકો ઠંડે પાનીસે નીગલ બવે. આરામ હોતે તક ઇલાજ કરે. પરહેઝ, ગરમ ચીઝે, ગોરત, મછલી, બેગન, વ-ગયરાકા રખખે.

૧૭૩—શોરા-કલમી, ઓર રસોત, હમ વજન લેકર, ઉસકો ખારીક પીસ ડાલે, ઓર જંગલી ઘેરકે ખરાખર ગોલીયાં બનાવે, ઓર હરદોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઓર ચેહી ગોલીયાં-મેસે ઘીસકર મસોંપર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

૧૭૪—કાલી છરીકા સુપુક (બુકી) ખુની ઓર ખાદી, બવાસીરકો મુકીદ હે. કાલી છરી એક તોલા લેવે, ઓર આધી સેકે, ઓર આધી કચ્ચી રખખે. ઓર હરદોજ સાઠીકે ચાંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

૧૭૫—રસોત, સુકે ખાને, ઓર નાગ કેસર, ચે તીનોં ચીઝે વજનમેં ખરાખર લેવે. ઓર ઉનકો ખારીક કુટ ડાલે. ઓર હરદોજ સુખોહમેં એક તોલા ફંકી મારે, ઓર ઉપર મોઢા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દક્ષ હોગી.

૧૭૬—મીરગી યાને ફેફરેકા ઇલાજ—આકર કરહા યાને હીંદી અક્કલગરા, કુટ છાનકર શેહુદમેં મીલાવે, ઓર જવાન આદમીકો એક તોલા, ઓર બચ્ચેકો દો-માશે હર દોજ ખીલાવે, એક હફતેમેં આરામ હો-મયેગા.

૧૭૭—જીસકો મીરગીકા (ફેફરા) આરીજા હોવે, તો તુખમે કુન્ચા યાને કાકચેકે ખીજકો ગાયકે ધીમે જોશ દેકર, વોહ ધી, જીસકો ફેફરા આતા હો, ઉસકી નાકમે ડાલે. તો આરામ હોગા.

૧૭૮—આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ—ખડકી (વડ) કું પલ ગાયકે દહીમે પીસકર, ઉસકો જલી હુઇ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

૧૭૯—અગર કીસીકા બદન જલકર સુફેદ હો—ગયા હો, તો હરડે, બેડે, ચોર આંવલે, કો પાનીમે પીસકર લગાવે.

૧૮૦—કાનકે દર્દકા ઇલાજ—લસ્સન કુટકર, ઉસકા સાફ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે જીસ કાનમે દર્દ હોતા હો, ઉસમે ટપકાવે.

૧૮૧—મીઠે તેલકે અંદર ઘોડાવજ ગરમ કરે, ચોર જળ ઠંડા હોવે, ઉસ વક્ત કાનમે વોહ તેલ ટપકાવે.

૧૮૨—જીસ શખસકા કાન પક ગયા હો, ચોર ઉસમે સે પીપ બેહુતા હો, તો ખાલીસ શેહદ (મધ) લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બેનાવે, ચોર વોહ બત્તી ઉસ કાનમે રખજે, તો પીપ અંદ રોજમે બંદ હો—જાયેગા.

૧૮૩—ઢાંતોંકે દર્દકા ઇલાજ—તુલસીકી પત્તીયાં, કાલી મીરચીયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, ઢાંતોંકે નીચે દબાયે.

૧૮૬—અકલગરા, નવરાગરા, ચોર અફ્થુન, હરબેક પાંચ માશે પીસકર, ઢાંતોં-પર રખજે, તો દર્દ દુર હોગા, ચોર કીડેલી મર લાઇગે.

૧૮૫-ખાંસીકા ઇલાજ-મુલેડી, (જેડીમદ) ઓર કાલી મીરચ, ખીરયાન કરકે, ઓર ઉસકે મીસરી મીલાકર કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે. રાતકો દો ગોલીયાં મોંહમે રખજો. યે ઇલાજ બલગમી ખાંસીકો મુફીદ હે.

૧૮૬-કાકડા સીંગ, જેડીમદ, બખુલકા ગુંદ, બસબસકે પોસ્ત, પીપલ (છોટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર કુટ છાનકર સુપુફ યાને ભુકી બનાયે, ખુરાક હરરોજ ત્રીન માશે ખાવે.

૧૮૭-હીચકીકા ઇલાજ-નારીયેલકે ખાલ જલાકર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયે, ઓર જખ વોહુ રાખ (ખાક) પાનીકે નીચે બયેઠ બયે, પાની ખાલીસ ઉસકા લેકર પીયે.

૧૮૮-મોરકે પર જલાકર ત્રીન માશે, શેહદમેં મીલા કર ખાયે.

૧૮૯-પુદીના શક્કરમેં મીલાકર ચાખે.

૧૯૦ તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ-લીમુંકા અરક એક દામ, ખ્યાઝકા અરક એક દામ, બાહમ મીલાકર ચવદા રોજ તક પીયે, ઓર સીવયે નરમ ચીઝકે, માનીંદ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકેકે ઓર ન-ખાવે.

૧૯૧ કરેલેકી કુંપલેં સુખી, વજન સાડે ત્રીન મીસ-કાલ લેવે, ઓર ઉસસે આધા વજન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, હરરોજ મુખોહકો કંઠે પાનીકે સાથ પીયે. તે તીલ્લીકી સખતીકો દુર કરતા હે.

૧૬૨-સુબક યાને પીરમેકા ઇલાજ-કબાબ ચીની, રેવંદ ચીની, ઇલાયચી, વજન હરએક છે મારો, કલમી ચોરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, યે સબ ચીજે ખારીક કરકે ગાયકે દુધ સાથ પીયે.

૧૬૩-બસવંતીકે પુલ, પેહલે રોજ એક પુલ ખતાશેકે સાથ ખાવે, ઈસી તરેહસે ચાર રોજ તક ખાવે, એક એક પુલ રોજ જયાદા ખાવે. ચોર પાંચવેં રોજસે એક એક પુલ કમ કરે, કે એક તક હો-જાવે. ઈનશા અલ્લાહ સુબક (પીરમા) અછી હો-જાયેગા.

૧૬૪-દો ખતાશે લેકર, ઉસમેં ખડકા દુધ, લરકર, ૩ તીન રોજ તક સુખોહકે વજત ખાવે, ખડકા દુધ સુખોહકો સુરજ નીકલનેકે અન્વલહી નીકલેગા.

૧૬૫-સંદલકા ખાલીસ તેલ, ખતાશેમેં ડાલકર ચંદ રોજ ખાવે, તો ખીમારી દુર હોગી.

૧૬૬-મેંહલીકે પ-તે, આવેલે, સુફેદ શરા, ચોરધનીયા (ધાને) ગોખરૂ, સબ વજન એક એક તોલા લેવે, ચોર ઇન સબકો થોડા કુટ ડાલે, ચોર મીટ્ટીકે કોરે ખરતનમેં પાની ડાલકે સતકો લીજાવે. ચોર સુખોહમેં પાની નીથારકે, ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

૧૬૭-આંખોકા ઇલાજ-સુરમા ખનાનેકી તરકીબ, સુરમેકા પથ્થર દો મારો, હરડેકે પોરત છે મારો, ખાંસ લોખન છે

મારી, ઇન સખ ચીઝોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમે લગાવે. તો આંખોંકી રોશની જ્યાદા હોગી.

૧૬૮-જીનકી આંખેં કમજોર હો-ગઈ હોં, તો સુરમા બનાવે, બકરાન, કાપુર, ઓર મીસરી, યે તીનોં ચીઝેં હમ વજન લેકર, ખારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમે લગાવેં.

૧૬૯-દમ્મેકા ઇલાજ-ફીટકી-કો આગપર સેકે, ઓર હસકે ખરાખર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર જુકી બનાવે ઓર ખુરાક દો માસે હરરોજ ખાવે.

૨૦૦-મહાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે, ઓર દો હીરસે અજવાન લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ગુડકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે, એક તોલા સુખોહમે ખાવે.

૨૦૧-કુવતે ખાહ, યાને તાકતકી-દવાયેં-સમંદર સોખ, તાલમખાના (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુપુફ બનાકર, આધા દામ, નહાર મોંહ ખાવે, તુરશી (ખટાશ) ઓર ખાદીસે પરહેઝ કરે.

૨૦૨-આકર કરહા, એક દીરમ, તુખમે રીહાન, આઠ દીરમ, શક્કર નવ દીરમ, કુટકર છાનકર. ગોલીયાં બનાકર એક દીરમ ખાવે.

૨૦૩-ચનીયા ગુંદ, ઓર બહુફલી, યે દોનોં ખરાખર ખીસકર, એર તોલા હરરોજ દુધકે સાથ ખાવે, તો મની.

(ધાત) ગાડહી હોગી. ઓર કમરકા દર્દ ઓર કમજોરી-કી શીકાયત દુર હોગી.

૨૦૪-તપ યાને બુખારકા ઇલાજ-સમંદર ફલ, ઓર કાલી મીરચ, તુલસીકે પ-તે, બરાબર વજનમે લેકર, એક માશા તપ આનેકે અવ્વલ ખાસી પાનીકે સાથ ખાવે.

૨૦૫-પીપલ (પીપર), કાલી મીરચ, કલોંજી, ચીરાતા ગેરૂ, હરએક એક એક માશા, લાંગકે પ-તે દો-માશે, કુટ છાનકર સુકુદ બનાયે, ઓર બુખાર આનેકે અવ્વલ સુકુદ એક માશા ખાવે. બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

૨૦૬-તુખમે રીહાન, વજન એક તોલા લેકર, ઉસકો એક તોલા મીસરીકે શરબતમે લીગા દેવે, જખકે વોહ પુલ હો જાવે. તો તપ-વાલેકો તીન રોજ તક ઇસી તોરસે પીલાવે, ખુદા આહે, તો તપ દફા હો-જાયેગી.

૨૦૭-ઝેહરકા ઇલાજ-જીસ શખસને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કચ (ઉલટી) ગરમ પાની, યા ખારા પાની પીલા કર કરાવે, યા ઘી ખુબ પીલાવે.

૨૦૮-સળ કીસમકે ઝેહરકો ફાયદા કરે-ચોલાઇકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર ખુશક (સુખી) હો, તો છે માશે, પાનીમે પીસકર, ગાયકે ઘીકે સાથ ખાયે.

૨૦૯-ગાયકા ઘી દસ દીરમ, લાહોરી નમક દો દીરમ, મીલાકર ખાયે, તો સોમકે કાટે હુયે, શખ્સકો કાયેદા હોગા, યાને ઝેહર ઉત્તર જામેગા.

૨૧૦-કંઠમાલાકા ઇલાજ-મુલીકે ખીજ, ખકરીકે દુધમે પીસકર લેપ કરે.

૨૧૧-ગાયકે સીંગ, ઓર નાખુનકો જલાકર, ઘીમે મીલાકર, કંઠમાલાકે દાનોપર લગાવે.

૨૧૨-આવાજ ખુલનેકા ઇલાજ-ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો પાનીમે નેશ દેકર ગરગરે કરે, ઓર ગુંદીકી જડ મોંહમે રખજે.

૨૧૩-આંવલ ગુડમે પકાકર વોહ સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયે, ફીર એક ઘંટેકે બાદ દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયે, ઓર મોંહમે કબાખ ચીની રખજે.

૨૧૪-ઝુકામ ઓર નઝલેકા ઇલાજ-જો પુઝલાત દીમાગ-સે નાકકી રાહસે નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હલ્કી તરફ ગીરે વોહ નઝલા હે, ઇસ મરજમે જુમાઅ, ઓર ઉધે સોનેસે, ઓર ખટાઇ, ઓર દહી, ઓર ઘી, ખાનેસે પરહેઝ કરે. પાની કમ પીયે. ખુંટકા કાહવા પીનેસે તુઝલકો કાયેદા કરતા હે. ઓર સરપર બાફરાન પીસકર ગરમ કરકે લગાનેસે ઝુકામ ખુશક હો-જતા હે.

૨૧૫-ખાલ ઉડાનેકા પાઉડર—કલઈ ચુના જો કે, ખુબા હુવા નહો, દો તોલે, હડતાલ જઈ ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત એક તોલા, કાપુર દો માથે. ઈન સખકા (બુકી) સુપુક કરકે કીસી શીશીમેં રખખેં, ઝુરતકે વક્ત કહરે (ઘોડા) લેકર પાનીસે લગાયેં, ઓર ચંદ મીનીટ બાદ ધો ડાલેં, તો ખાલ સખ ગીર બાઈજે, ફીર કહરે તેલ લગાયેં.

૨૧૬-ગુલાબકી ગોલીયાં—સોનામકીકે પ તે, વજન એક તોલા લેકર ઉસકો બદામકે તેલમેં મીલાકર, ગુલકંદ, હરડેકા ઝુરખા, કાલી દરાખ, દુધીકા મગઝ, હરએક એક એક તોલા લેકર, સખકો પીસકર ઉસકી ગોલીયાં જંગલી ધરકે બરાબર બનાકર રખખેં, ઓર ઝુરતકે વક્ત એક ધો દો ગોલી સુખોહકો યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હો-જતા હે.

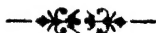
૨૧૭-મોંહકી બહળુ દુર કરનેકા ઇલાજ—અગર મોંહસે બહળુ આતી હો, તો યે ગોલીયાં બનાકર મોંહમેં રખખેં. ઇલાયચી, સુપારી, લોંગ, ઓર આકર કરહા (અછલગરા) હરએક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની, ઓર પકકે પાન, લેકર ઉસકો ખરલ કરકે, ઉસકી ગોલીયાં છોટી છોટી બનાકર મોંહમેં રખખેં.

૨૧૮-મસોડોંકા વરમ (સોબ) દુર કરનેકા ઇલાજ—અમેલીકે પ-તે, મોલસરીકે ઝાડકી છાલ, ગુંદીકે ઝાડકી છાલ, ઘોડી ઘોડી લેકર પાનીમેં ડાલકર જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીટાતા હે. ઓર દરહકો દુર કરતા હે.

૨૧૯—હયગ્રા યા કોલેરાકા ઇલાજ—અગર કય (ઉલટી) ઓર હસ્ત જારી હોં, તો હરયાઇ ખોપરા, ઓર ઝેહર મોહસ થે હોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ધીસકર 'ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલકર પીલાનેસે, હસ્ત ઓર કય ખંદ હોંજે,

૨૨૦—તીહાલ યાને તાપ તીહીકા ઇલાજ—અગરકે પાસ એક સખ્ત ગોલા હો-જાતા હે. એસસે બદન દુખલા ઓર જુખારબી આને લગ જાતા હે. ઉસકા ઇલાજ થે હે.

નવસાગર, રાઇ, અજવાન, કતીરા ગુંદ, સખ એક એક માથા, મીસરી દો માથે, ઇસકા મુપુફ (ભુકી) કરકે હરદોજ થે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે ઠંડા પાની પીકર એસ તરફ તીહી હો, ઉસ ખાજુ લેટ જાવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઓર મરીઝ બચ્ચા હોવે, તો દવાઇકા આધા હીરસા લેવે. પરહેઝ-ખટ્ટી ઓર બાદીકી ચીઝેં, ઓર તેલ વાલી ચીઝોંકા કરના ચાહીયે.

ચાયેકીનોં ઓર નાઝેરીનોંસે ઇલતી-માસ કરતા હું, કે ઇસ ક્રિતાબકે જમા કરનેમેં મુજકો ખોહત મુશ્કીલેં પેશ આઇ હે. ઓર ઇસમેં જો અમરીયાત ઓર તાવીજત ઓર દવાયેં વ-ગયરા દાખીલ હીયે હે, ઉસસે સુરર હાયેદા મીલેગા. લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ-હારીકી નિયતસે ન-કરે, કયુંકે ઉસમેં દીની ઓર દુન્યવી તુક્સાન હે. ઓર અદાવત કે અમલ અગરચે કારગર હોતે હે. લેકીન કીસીકા જરાસી ખાત પર જરબાદ કરનેકા કોઇ ઇરાદા કરકે વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેંલી નુકસાન ઉઠામેગા. ઓર સીફતી, યાને હોઈવી અમલ મુસલમાનોંક કરના કરગીજ ફક્ત નહીંગહે. કયુકે વોહ સજાયતાની અમલ હેં. મેને હસ કિતાબમેં અયસે અમલ ઇસલીયે દાખીલ કીયે હેં, કે અગર કાસી મુશરફ યા હોઈકો ઉસકી ખુશરત હો, તો વોહ ઇસસે કાયેદા ઉકાવે, દરએક અમલ યા ઇસમમેં તાસીર ખુશર હો, લેકીન ખુજુગોંતે જોગે કવાયેદ અતાયે હેં, ઉન કવાયેદ ઓર તરકીઓંકે મોવારીઃ અમલ કરનેસે કામયાખી હાસીલ હોગી, દરકામ સીજ અરાબર અમલ કરે તજરૂબા કરે, અગર એક વક્તમેં કામયાખી નહો, તો દુસરી વક્ત અમલ કરે, તો ઇન અલ્લાહ ફતેહમંદી હાસીલ હોગી.

યુજરાતીમેં આબ તક અયસી કોઇ કિતાબ નહોં છપી હો. ઇસલીયે મુજકો ઉમ્મીદ હો. કે યે કિતાબ શાયેકાનોંકો ખુશર પસંદ પડેગી. અગર યે કિતાબ લેગોંકો પસંદ આયેગી, તો અયસી દુસરી કિતાબ ઇનશા અલ્લાહ ખુશર છપરાઇ જાયેગી.

અલ-હમ્દો લિલ્લાહ, કે યે કિતાબ ઝીંદા કરામત ઉર્ફ ખઝી-નયે અમલીયાત, તમામ હુધ, ખુદાવંદ કરીમ, અપને હખીબ હખરત મોહમ્મદ મુસતફા સલ, કે તુફેલસે ઇસકો મકબુલે આમ કરે. આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

